

รายชื่อนักคิดที่ขอเข้ารับรัฐบาล!

รัฐบาลโปรดทราบ!

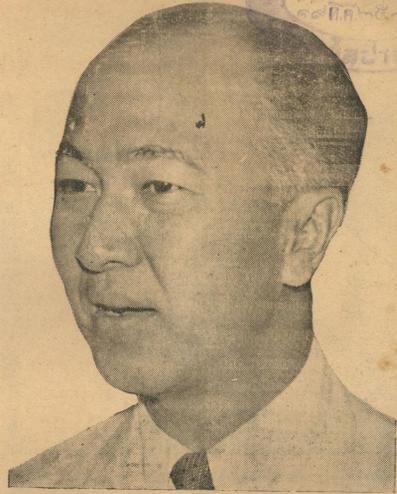
เราต้องการนโยบายเป็นกลาง.

ที่เห็นเป็นแถบขาวบางปกคลุมมันอยู่นั้น เราเข้าใจว่ารัฐบาลตระหนัก
 ค้อยอยู่แล้ว นั่นหมายถึงเราต้องการที่จะเห็นรัฐบาลชุด นายพจน์ สารสิน
 วางคนเป็นอิสระ ซึ่งไม่ส่อให้เห็นว่ามุ่งที่จะ "เดินตามกัน" อเมริกันแต่
 ชาติเดียว และมีได้หมายความว่าเราต้องการจะเห็นรัฐบาลชุดนี้ "เดิน
 ตามกัน" ชาติอื่นด้วย ไม่ว่าจะเป็นอย่างตะวันออก ปลายตะวันตก, ฝ้าย
 ขาวหรือฝ้ายช้ายและไม่ว่าขาวหรือแดง!

ถาวรทางเป็นอิสระในที่นี้ คือการรักษานโยบายเป็นกลาง ซึ่งทำ
 ผู้ใดใคร่จะมีความหมายของคำว่า "เป็นกลาง" นี้อย่างไรก็ตาม สักแต่
 มีที่กระทำขององค์กรเรา แต่เราหมายถึงถาวรทุกทุกประเทศชาติ
 ฆรรทุกทั่วโลก ซึ่งพอจะเป็นที่รักก็แต่ให้ความช่วยเหลืออย่างจริงจังให้แก่
 ชาติไทยเราได้เสมอมาโดยตลอดแล้ว แทนที่เราระฝาคัดชีวิตก็ใจไว้อย่าง
 อเมริกันแต่เพียงชาติเดียวอย่างรัฐบาล จอมพล แปลก พิบูลสงคราม ปฏิบัติ
 มาแล้ว.

เราได้รู้สึกเสียดายมากที่หาคนดูว่าเขาต้องการให้รัฐบาลวางนโยบาย
 อย่างไรเกี่ยวกับต่างประเทศ เสียงประชาชนส่วนมากได้หันไปเินทาง
 ที่จะเห็นรัฐบาลรักษานโยบายดังกล่าว การ "เดินตามกัน" อเมริกันนั้นถึง
 แม้จะไม่ยอมเลิก แต่ก็ควรปฏิบัติกันดีเพียงหอมปากหอมคอ อย่า
 ไปหึงพ้องกันไปจนกระทั่งข้างของ "กัน" ที่เราตามไปนั้นก็เป็นเหตุ
 ชาติหนึ่งอย่างมั่นคง ขณะนี้หลายประเทศในกลุ่มที่รัฐบาลจอมพลแปลก
 ของเกลียดชัง มีความปรารถนาที่จะให้ความช่วยเหลือเราในด้านต่างๆ
 สิ่งที่เขาจะสามารถช่วยได้ แต่เราก็ไม่ยอมเปิดโอกาสสนั้นให้แก่เขาขณะ
 ที่เรากำลังต้องการผลิตกันขึ้นที่ทันสมัยเพื่อให้ประเทศชาติ ของเราก้าวหน้า
 ไป โดยมันแต่หลงไหลอยู่กับอเมริกันแต่เพียงชาติเดียว ซึ่งอันที่จริงก็
 เป็นที่ที่น่าอับใจแก่ผู้ปรารถนาอยู่บ้างเหมือนกัน.

นายกรัฐมนตรี พจน์ สารสิน อาจมีความน้อยใจเขื่อนมากก็เคยมี
 ซึ่งแค่ได้ยกแค้นก็ทำให้การกำหนดนายกรัฐมนตรี คุณอำนาจบริหารราชการ
 การแผ่นดินซึ่งเวลา ๕๐ วัน ได้มีเสียงประชาชนกล่าวถึงอย่างหนาแน่นว่า นาย
 กรัฐมนตรีพจน์ สารสินรักษานโยบายต่างประเทศ ไทยเฉพาะอย่างยิ่งในกั้น

นายกรัฐมนตรี พจน์ สารสิน

"เดินตามกัน" อเมริกันอย่าง "กักแ้ง" ยิ่งกว่ารัฐบาลจอมพลแปลกเสียด้วย
 ช้า เสียงประชาชนได้ระโกลนรถเกลียววิ่งขึ้นอยู่ทุกเมื่อเชื่อนั้น จนนาย
 กรัฐมนตรีพจน์ สารสินเกิดความรำคาญใจขึ้นมา ซึ่งอาจปรารถนาอันกับ
 เองอย่างฉงนฉงายว่า "เขา (คณะทหาร) มอบความไว้วางใจให้เราเป็นนายก
 กรัฐมนตรีเพื่อประสงค์ใดกันแน่?"

เรามีความเห็นใจนายกรัฐมนตรี พจน์ สารสิน เขื่อนมากที่ได้เข้า
 ปฏิบัติหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินเพื่อช่วยให้ประเทศชาติผ่านพ้นอุปสรรคไป
 ได้ชั่วคราวคราว แต่ก็ได้มีความน้อยใจอันน่ารำคาญขึ้น อันที่จริงก็ควรจะ
 ได้รับความเห็นใจอย่างใหญ่หลวงทีเดียวที่ช่วยกันนายพจน์ สารสิน ยอมเสีย
 สละความสุจริตแล้ว และกำหนดอันมีเกียรติคุณ ๆ เขื่อนมาหมอบอยู่ภายใต้การ
 เมือง ในตำแหน่งที่ตนวิญญูชนแล้วในขณะที่บ้านเมืองกำลังเผชิญต่อวิกฤต
 ชาติไทยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะประเทศชาติ กำลังอยู่ในภาวะการณั้ประกาศ
 ญัตติการศึก!

แต่ด้วยความเห็นใจจะเพิ่มพูนขึ้นอีกหรือเท่าไรก็ดูอย่างไร ณ อยู่นั้น
 ษกรัฐมนตรีจริง ก็จะแสดงให้เห็นว่า รัฐบาลชุดนี้มันนโยบายเป็นกลาง
 ออกประกาศให้ประชาชนทราบ ในทางที่ว่าไม่ "เดินตามกัน" อเมริกันโดย
 ติข้อไป โดยเปิดโอกาสให้ชาติอื่นที่เข้ามีความปรารถนาที่เข้ามา "เจริญสัมพันธ
 โฉม" กับเราบ้าง ซึ่งไม่ได้ก่อให้เกิดผลเสียอันใดต่อประเทศของเราเลย
 แม้แต่มีแต่เดียว นโยบายเป็นกลางนี้คือสิ่งที่ประชาชนต้องการ และอาจเห็น
 เห็นใจในความเสียสละของนายกรัฐมนตรีคนนั้นยิ่งขึ้น! (อ่านต่อหน้า ๕๐)

สรุปแสงเงาการเมืองบ้านเมืองไทย

ตาชั่งของเรา

ความชั่วร้ายของตำรวจ

ในยุคกบฏที่โง่งอำนาจ.

เป็นเวลาเกือบสองสัปดาห์เต็ม ที่ความชั่วร้ายของ ตำรวจยุคกบฏที่โง่งอำนาจ ในหนทางที่ลึกลับอย่างไม่มีที่จบยั้ง อันความทารุณกรรมของตำรวจในสมัยนั้นพลตำรวจเอก ศรีขานนท์เรืองอำนาจอยู่นั้น ตามที่ปรากฏเป็นหลักฐานในหนังสือพิมพ์ตลอดมาตลอดสัปดาห์ แสดงว่าไม่มีความโหดเหี้ยมของ ตำรวจ สมัยโดยปกติ ระวังภัยมิได้ แม้มีปลัดเจ้าที่กำรัยเพื่อชื่อเสียง โดยไม่โพ้ง ก็ต้องตายไปเลย แทนจะไม่เชื่อ ว่า มีความชั่วร้ายเลวทรามสุดมือของพระดี ที่เรียกกันว่า "กินแกมแพ่งพระพุทธรักษา" คำบ่นแห่งประชาชนโดยมิกระด้างว่า ในบรรดาความทารุณกรรมชั่วร้ายแล้ว ไม่มีประเทศใดจะเกินหน้าความชั่วร้ายของบ้านหลังนี้ได้ แต่ถ้ามหากระเจ้าพิจารณาถึงความเลวทรามของยุคกบฏแล้ว ก็ดูเหมือนว่า ทารุณกรรมที่หนักหน่วงระวิการณ์ของโศก ก็คือความชั่วร้ายที่กำรัยกันอยู่กันอย่างเปิดเผยในยุคนั้นแล้วมานั่นเอง.

จาเดิมตั้งแต่มีคำขวัญอันมีคำขวัญว่า "ลายไม้ใครกรากก็กิน ไม่มีอะไรที่ตำรวจไทยทำไม่ได้" นั่นก็แก่นั่นมา การตำรวจแห่งประเทศไทยก็กินไปสู่ความพลุกพล่าน อย่างที่ไม่เคยปรากฏแต่กาลก่อนโดยสิ้นเชิง จอมเยของบ้านเมือง ซึ่งคนเขาเป็นผู้มีหน้า

ที่พกภัยรักษา ตำรวจยุคกบฏที่โง่งอำนาจตั้งเป็นรูปไป กฎหมายเป็นอันไม่ถือคำนึงถึง มีนักกลายเป็นกระชายแผ่นดินซึ่งมีอีกชื่อที่ไมมีความหมาย การสืบสวนสอบสวนกระทำโดย อาศัยอำนาจอันเป็นที่ถึง ศาลคือยศเขานาฎของตำรวจที่โง่งอำนาจ เมื่อไม่ชอบใจใครเป็นส่วนตัว ก็พิพากษากันเสียเอง โดยไม่ฟังทูลฟ้องสถานหนัก ประหารชีวิตเป็นขบวนทุกเรื่องทุกกรณีไป ในสถานเบา ก็ให้ระยช้อมมัดแล้วฉีกร่างอันเป็นอัน มาใช้แก๊สพิษหรือทำร้าย ถ้าใครไม่สรวภาพ เพราะเหตุว่าไม่ระยช้อมมัดแล้ว ตำรวจมักทำร้ายใช้ปืนยิงจู่และยิงเลือก เพื่อให้ผู้ตั้งหาหรืออำเภ ขอมรับว่ากระทำควมผิดจริง อย่างที่กล่าวหาไว้การที่เลวทรามมีอยู่มากมาย เหลือที่จะกล่าวได้ว่า ตำรวจกบฏที่โง่งอำนาจใช้ชื่อไรบ้าง บางรายแสนระยช้อมของเสนจุกไฟพรในท้องถิ่นนั้น แต่ในการปลุกปั่นประชาชน ตำรวจกบฏที่โง่งอำนาจไปโดยทั่วถึงโดยที่โง่งอำนาจไม่แพ้กันย บางรายก็ถือถือโอกาสอันหนึ่งมาจากการไม่ถูกทูล เป็นส่วนตัว เลือดโอกาสในกองหน้าอำนาจ ฆ่ากันเสียเลยคนเช่นในกรณีนายพันตำรวจเอก บรรจงศักดิ์ ซึ้งเป็นสุข เป็นต้น ใครใคร่ใคร่ทราบก็ว่า นายตำรวจผู้ที่มีความซื่อตรงเพียงใด ในกรณีที่เกิด "โรครุมเร้า" กันขึ้นนั้นถ้าไม่ได ตำรวจที่ซื่อตรงคนนั้น อภิสิทธิ์ทางการเงินของผู้ถือทูลหลายคน ในขณะนั้นยังมีข้าราชการคนล้มพลวงงโยย่ำไม่ถือสงสรรแต่ขายตำรวจซึ่งเห็นอำนาจพันตำรวจเอก บรรจงศักดิ์กัน เป็นเพราะเหตุที่ว่า มีเรื่องที่ไม่ถูกต้อง

มาก่อน เพราะนายพันตำรวจเอก บรรจงศักดิ์ไปซัดจางเวียงฝิ่นเข้า ก็นั่นเอง การฆ่านายพันตำรวจเอกบรรจงศักดิ์ก็เกิดขึ้นอย่างเปิดเผย เมื่อกระสุนปืนเข้าร่าง นายพันตำรวจเอกบรรจงศักดิ์แล้ว ตำรวจผู้ทำกักล่าออกหมายอย่างแข็งแน่นไว้ว่า "ถึงก็สมมายังผู้กล่าว" นั่นแสดงถึงความอาชวาทมากร้ายมากแก่ถึงกิม. ในส่วนที่เกี่ยวกับความไม่ถือธรรมนั้นแล้วไม่จำเป็นจะต้องทูลอย่างภาคภูมิใจ เขาแค่เพียงในคดีก็พอแล้ว ปรากฏว่าในขณะที่ถูกฆ่า พ.ท.อ.บรรจงศักดิ์ ซึ้งเป็นสุขนั้น การที่ปรากฏว่า ได้มีตำรวจรายอื่นคนหนึ่งเห็นเหตุการณ์โดยใกล้ชิด หลังจากการฆ่าได้ผ่านไปไปแล้ว ทางตำรวจสมัยนั้น ตำรวจรายอื่นใช้ชื่อ พ.ท.อ. บรรจงศักดิ์ไปจับฆ่า รุกค้น และมีบังคับให้ตำรวจคนอื่นให้ทำการเขียนประโยชน์แก่ผู้ฆ่าผู้ใดบ้าง ๆ ก็คือบังคับให้การเท่านี้แหละโดยผู้สอบสวนก็ตั้งขึ้นเห็นเหตุการณ์ว่า พ.ท.อ. บรรจงศักดิ์ถูกยิงตายเพราะเหตุที่กินคนที่ซื้อปืนเถื่อนมา เมื่อพยายามกล่าวถึงคนข้างหลัง นายตำรวจผู้สอบสวนกลับกล่าวว่า "คนมันขายไปแล้ว ก็ให้การจับคนมันชั่ว" นั่นคือมีการสอบสวนของตำรวจที่เสียไป ซึ่งปรากฏจากคดีอันโดยเอาขึ้นมาวางบนโต๊ะ เพื่อจะฆ่าผู้พยายามกัก ในที่สุดอำนาจนักก็ทำให้พยายามใจก็ต้องการ ไปตามที่ถูกจับกุมมานาน.

ในกรณี ๔ อดิศรมันตรก็เช่นเดียวกัน ไม่มีผู้ทูลขายชื่อโดยที่กระสามารถในมันว่าให้ประชาชน มีความเชื่อถือว่า ค่ายเพราะนำมือโรมมลายู

เมื่อเกิดมมือถือปืนมือถือ โฉมแนวว่า ตำรวจเป็นคนเอาไปฆ่า เหตุผลก็กล่าวอย่างชัดๆขึ้นนั่นแหละเถิด ถ้าจะเถิดให้ประชาชนเชื่อว่า โรมมลายูเป็นผู้ฆ่าแล้ว ก็ต้องเป็นโรมมลายู ซึ่งตำรวจปลอมแปลงไปฆ่า นั่นแหละประชาชนจึงระทงชื่อ โดยสนิทใจ ในรายอื่น ๆ ก็เช่นเดียวกัน การขบถ หรือพลกติก ให้เป็นต้นตำภูเขากกรรมนั้น ตำรวจไทยทำไม่ได้ โดยไม่เกรงกลัวต่ออายุขัยคนไทย แต่อย่างไรเลย ก็จะได้เห็นได้จากการฆ่านายวัฑระเทกิจ พลุกิดการที่ฆ่านายวัฑระเทกิจให้เห็นอย่างชัดแจ้งว่า ตำรวจเป็นโจร คือฆ่าแล้วเอาเงินของนายวัฑระเทกิจ อัดกักที่จังหวัดประเทศเห็นกันว่า ตำรวจฆ่าฆ่าแล้วไม่มหาเหตุสุดสุดใจที่มีหลักฐานอันพอเพียงไม่ได้ นั่นคือ การฆ่านายอวรัย ลี้ระ ผู้ดำรงการหนังสือพิมพ์ การกระชกความวิ่งหน้าบ้าน เขาก็เขียนการกักกฎหมายที่ระยช้อม และเลิกชื่อของบ้านเมืองโดยสิ้นเชิงนั่นเอง.

นั่นคือจุด หรือจะเรียกว่ายุคกบฏที่ความดีมีหน้าไปแล้ว เริ่มขึ้นขึ้นเพื่ออาบเป็นธรรมไปประเทศอันที่หมู่บ้านเมืองนั้นเป็นรัฐแบบประชาธิปไตย มีศักดิ์ว่าอยู่ว่า เป็นเป็นรัฐแบบประชาธิปไตย ไม่มีระยช้อมกระทำอะไรให้เป็นที่เกลียดชังของคนไป แต่ในกรณีการระยช้อมความดีที่คิดเหล่านี้ เป็นที่เห็นได้ไม่ไปทั่ว ไม่เกี่ยวกับนโยบายอะไรใดเลย เพราะระยช้อมระยช้อมได้มีระยช้อมสงโรถึงสำเร็จที่หมู่บ้านที่ระยช้อมถึง บัฎหาในเรื่องโรครุมเร้าเหล่านี้ ไม่เป็นสิ่งที่ควรต้องสงโรชระยช้อมไปแก้ อันการว่ารัฐบาลนี้ใครจะทำในสิ่งที่ดีกว่าหรือการ "ความระยช้อมจำหน้าตาเหล่านี้" นั่นแหละคือปีนบันไดบ้านทั้งรัฐบ้านจะใจจากประชาชน

ปากของเขา

เมื่ออเมริกันพ่าย.

เมื่อคราวเข็มตวณัน พุ่งขึ้นไป
 ถลบล็อยบี้ เทนถ้องฟ้าคงแค่ข่ายวัน
 ที่ ๔ เกอนันเน้นคินมา วิถีโคจรที่พุ่ง
 ปรากฏราวกับดาวทววงแล้ว ควันเกล้า
 ผ่านไปเห็นอสทรวุฒัน อ้อให้เลิกปฏิบัติ
 ยาท่าง ๆ คงแค่ในวันกาแฟโกลโรโกล
 โส โขนกระรทงทำเนียบชาว....

ในลึกลับเรื่อคณัน คุเหมือนเสียง
 ทวีเราะของพวออเมริกัน ซึกรเจียบลง
 เพราะเคณันโกร ญอู้เพ็ดสิทมิษมุชช
 ของเดาณชเนน แคชาวอเมริกันในลึ
 เกิดรีอคไม่มื่อลาระเคียกคณันเสี้ยนแล้ว
 เพราะทงหัน ไปเค็ยคณัน กัวีรูชลา
 ของคณเองว่า.

“เสี้ยนรุกยเสี้ยนใหญ่โตว่าเป็นจ้าว
 โลกทวงวิทยาศาสตร์ ... ไร่ปล่อยให้รัศ
 เจริญคณันเอาไปเล่นเสี้ยนเค็ย”
 ที่ในทำเนียบชาวเออังกัเหมือนจอน
 โดโยนแต่เสี้ยนคานลยิบ เสี้ยนโฆมท
 ไม่รู้ว่าไปคุดทระ หาทระแสง ทอกลเค็ย
 ทโชน ถัดไปไม่รู้ว่าเสี้ยนทวาทเค็ย
 ได้ สำนว้จแล้ว.

ไม่ว่าเหตุการข้างหน้าจะเป็นอย่าง
 ไรก็ตามที ทุคไปไม่คิดขังหน้าันสหรัฐ
 จะปล่อยทวาทเค็ยขึ้นไป อักสักก็คว
 แต่เหตุการที่ปลุกควมคณันคณัน ของชาว
 โลกในวินที่ ๔ เอนันนัน นิตชชาร “วี
 ลวัก” ของอเมริกันเองได้ รั้อออกอย่าง
 ตรงไปตรงมาว่า.

“ขัษณะทวงวิทยาศาสตร์ของสห
 ภาพโซเวียตในครันนี้ แศคให้คณันคณัน
 ควมปรวามขัษ ของสหรัฐอเมริการจะ
 คณันคณัน” นิวลวักได้ควมปรวามขัษของ
 สหรัฐออกเน้นสามประการคือ.

ในประการแรก ได้แก่ควมทว
 ทนทางวิทยาศาสตร์ของ สหรัฐอเมริ
 กา ซึ่งได้กัการศรัทธาอย่างขัษคณัน
 แล้วว่า ไม่อาระนำหน้าศคทวาทโซ
 เวียคคณันที่คาคทวาทโซ และคณันที่โคค
 ขัษขัษญูให้ทุกครนที่โคคทกลองระ ไซ ฐ
 มาใหม่.

มาอีกแล้ว, ประชาธิปไตยแปลก-แปลก!

ประการที่สอง ก็คือลสำรใน
 ทางปฏิบัติ ซึ่งในขณะทวาทเค็ยมทรว
 “พระทรว์แกง” ของโซเวียคพุ่งขึ้น
 ฟ้า ส่งรหส์ลวักบุรยารงานควมสำร
 ลงมายมอสิโคแล้ว แคทวาทเค็ย
 ของสหรัฐเพ็จะอยู่ในขันที่เข็ย ญูท
 ว่า “ระลอบขันหรือลอบลงกัขัษไม่รู”

ประการที่สามกันิวลวัก ได้รั้อออก
 ควมปรวสา “พธาอำนาจควมทก”
 ว่า “ในคานส่งควมวิทวาทควมแล้ว
 นัมีว่า สหรัฐโคคเพ็อขัษควมคณัน
 เค็ย เพราะควมเค็ยของโซเวียคโคค
 กัออิทธิพลเท็นอขวัญ ของคณัน โลก
 เส็ยแล้ว”

ปฏิกริยาที่นำส่งเอกที่สุกในถาร
 สร้างประวัตการของโซเวียคในครันนี้ ก
 คือปฏิกริยาในคานส่งควมเข็น หรือ
 ส่งควมวิทวาท ปรากฏว่าม็แคคณัน
 คิแรก ที่ข่าทวาทเค็ยของโซเวียค
 พุ่งขึ้นเพ็อสิคเป็นคณันมา วจการ
 ประชาชนทั่วโลกได้ควมสนใจเฉพาะ
 ในคานที่ทวามเป็นสิ่งม็สทรว์ขัษใหม่
 เข็มของโลก ทุกคนเผ็วอพิงเส็ย
 ระหส์ลวักควมเค็ยมกนัขัษอย่างใจ
 ใจเพ็ยเข็ยทวาทขัษญูให้พัระหส์ลวัก

ศกนิกเค็ย เขอคสามารถพิงเส็ย
 “มี ขัษ ...” นันโคคเค็ยเข็ยอิมง
 แล้วก็เก็ยไปเกล้าพิงเจ็ยมุงพิงเส็ย
 ทั่วเมือง.

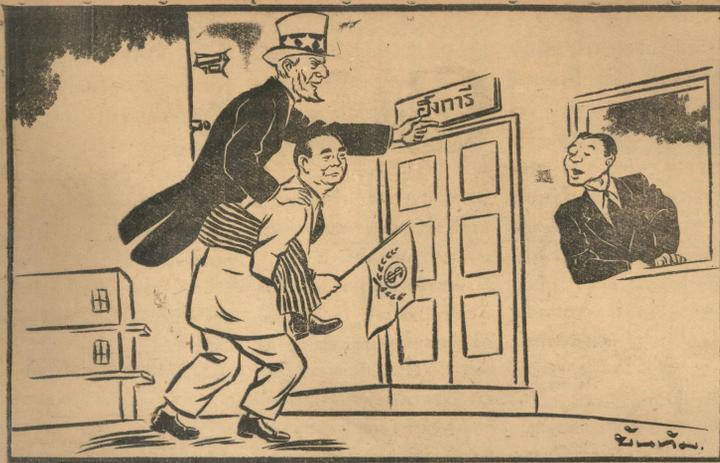
แต่ในคานนัการเม็งของโลก
 เส็ยแล้ว ทวาทการแทยกินไม่ใค นอก
 ไม่ทมิขอเก็ย เพราะปรากฏการ
 ครันนี้ของโซเวียค เป็นปรากฏการที่
 ปลุกคณันทั่วโลกให้ม็สนใจ กัออิทธิพล
 โซเวียคโคคผลคิเส็ยงกว่าที่สหรัฐหือ
 ประเทศคณันอำนาจในคาน โลกเส็ยโคค
 ทุมเงินทุมทองเส็ยม็พันๆ ล้าน และ
 เส็ยเลวณันขัษ โฆษณามกนัคคณัน
 แคกัได้ลยไปไม่ใคแคใน....

ปฏิกริยาโคคอบของ “ค่ายเส
 รั” ในครันนี้คือ ควมพหยาขมที่ระยค
 เขนควมสนใจของคณันทั้ง โลก ให้ล
 จากควมทกนัและขัณลขัษในควม
 สำรเจ็ของนุเม็ยเค็นคณัน ที่สามารถ
 เขาชเนนคณันคณันระจวาท ...
 ให้กลยไปเป็นควมวิคก จึงจ้ง ...
 ทวาทควมแวง-
 นัโกฆณณชาชนเช็ชของคานเช็เร
 ประชาธิปไตย ได้พหยาขมที่ระยคให้

เกิดควมทวาทควมแวงขัษในควมม็ลค
 ขัษคิขัษของประชาน กัขยการปลุก
 ไม้ขัษ และ โฆษณค ท้าองว่า “คว
 เข็มของโซเวียคคณันคณัน ท้าโค
 เป็นประคิขัษรุกรมเพ็อศคณันไม่ แค
 ทวาทเป็นประคิขัษรุกรมเพ็อทำศคควม
 โลกโคคแค...”

ถ้าทวาทระอาคคัษพันฐานจากพฤคิ
 การของคณันอำนาจ ครันนี้คทททาคิ
 ผ่านมาแล้วนัคคณันคณันคณันคณัน
 ที่ส่ง กันำเช็ชอคคัษ เพราะมหาอำ
 นาน คณันคณันคณัน ผลิตอาวุธ สำคัษ
 สัหการนุเม็ยขัษคณัน เพ็อคคควมและ
 ทวาทส่งควมทกนัคณันคณันคณันคณัน
 ทกลองและโฆษณค อาวุธระเม็คนั
 เค็ลคัเร และเรอมนิวเค็ลคัเร ทลค
 นการสร้างรจวคควมทวาทวิค โค
 โฆษณคประคิขัษคัษคัษคัษคัษ
 “จากนัขยอรัค ไปถมอสิโคคัษ
 อย่างสยบาย ๆ ลา” เป็นคณัน.

อย่างไรก็ตามการระยอสม่อเสแ
 นวของนัคคณันคณันคณันคณันคณัน
 และคณัน โลกที่สำคัษในทวาทคณัน
 อำนาจ ครันนี้คณันคณันคณันคณัน
 และในครันนี้คณันคณันคณันคณันคณัน
 สทภาพโซ

ปรากฏแผนพระยะคะ 1

เขียกผู้ถือ "ดาวเทียม" ขึ้นมาเอง พยายามย้าโฆฆฉกฉกกว่า "การ สร้างดาวเทียม ครั้งนี้เพื่อสันติ สุขของ มนุษย์ชาติ และความก้าวหน้าทาง วิทยาศาสตร์ของโลกเท่านั้น ทาได้มีวิ ฤประสงค์ก่อคุณใด ๆ ไม่"

แต่กลับทำอานาเสวีประชาธิป โยภได้โทษขามยประโคมซ้ำว่า

"ดาวเทียมของโซเวียตนั้นแหละ เป็นยานที่โซเวียตทุบถวรวาขึ้นไปยัง กล่มทั่วโลก โยภลัวีรก็ ทำการอื่นไม่ จำกักขอมเขต สามารถกลัดเลียงการ ละเมิดน่านฟ้า ทำการเขี่ยไฟโยภไม่ สก้องระแวงนิยามากเข้า ของประเทศ ความถูกต้องทมาขะพ่วงประเทศ สามารถถ่าขู่ประชาองภาค โยอย่างเส วี..."

มาในระยะนี้ ความคิดของประชา ขนทั้งหลายก็เริ่มระส่ำระสาย ความไม่ ไว้วางใจก็เกิดขึ้น ความหวาดระแวง ก็เพราะขึ้นเป็นเจตมาตัว

พร้อม ๆ กับนั้น ระงมขามข่าวย ติวติถก โยภขกักร้องเมืองรกรธา ก็ดังขามข่าวยของโฆฆฉกฉกของ นายนิคิตา ครุซซอฟ เลขาธิการพรศ คสมนิวนิสต์ โซเวียตว่า

"นายครุซซอฟได้กล่าวว่า เครื่อง นินท์จะเปิดหัวอากาศกลอนใด ๆ ก็ยัง ต้องใช้คนบังคับมันนะ ซึ่งลัษณ์ยักควร เก็บเข้าเพื่อภักดี ก็ได้แล้ว เพราะโลกโค วิวัฒนาการไปจนถึงไร้ไร้หนะ ที่ควบคุม ได้ โยภระแวงไฟ้จกักฉกฉก อันมี ความเร็ววากุไลยและแสงเสวีแล้ว"

เสียงโฆฆฉกของฝ่ายต่อวิตกได้ พยายามตีเบือนไปทันก่อนว่า นาย ครุซซอฟได้จับขั้ว ขวัญของชาวโลกให้สา นึกถึงความได้เปรียบ เป็นใหม่มันของ โซเวียตหรืออากาศยานแบบอัตโนมัติ เป็น อนุภรณ์ในการทำสงคราม ซึ่งมักถูกร เมืองฝ่ายมหาอำนาจตะวันตก ผู้ซึ่ง กกล่าวอย่างรุนแรงว่า

"นั่นมัน เป็นดาวข่มขวัญกัน แบบ แบล็คเลจันนัฎ ๆ"

แต่อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสังเกต ทลขบอย่างภาคประชาว่าว่า พัฒนา การวากุไท้ของโซเวียตในครั้งนั้น ทา ได้พัฒนาเพื่อสงคราม หรือความตาย ของมนุษย์ชาติได้ไม่ แหกกาเพื่อพิฆ ณาการทางวิทยาศาสตร์วิวิธวิฑ์ มาก กว่า ซึ่งทั้งนี้เพราะลัษณ์กัจากราย งานของนักวิทยาศาสตร์ทางวิทยาศาสตร์ของ โซเวียตคือ "ความรู้จักถักถัก" โย เขี่ยเขี่ยเขี่ยครั้งแรกว่า โซเวียตได้

พัฒนาจากการใช้พาหนะเครื่องบินถวาว ไปถึงขั้นการใช้ไฟ้พ่นและจรวดบิน ใต้ แล้ว แต่โซเวียตทาได้ โฆฆฉกฉก พล่านฟ้าพลอง หรือคุกคามผู้ใดไม่ และมีผู้เห็นจามบินกงถวาว ปรากฏขึ้น ที่โน้นข้างที่นั่นข้าง แต่ไม่ปรากฏเค้า คุกคามหรือขู่ผู้ใด ๆ ๆ ทั้งสิ้น

และในคำกล่าวของนายครุซ ซอฟเองที่รั้นนักวิทยาศาสตร์ ทรงตลขบ ของโซเวียตเอง ก็ไม่เผลอพาทพิงโยภถึง การก่อสงครามหรือคุกคาม ฝ่ายอื่นใด แต่กล่าวทำนองว่า ความล้ำเร้าทาง ฟ้าใช้ความล้ำเร้าของโซเวียตเท่านั้น ไม่แต่เป็นความล้ำเร้า ของมนุษย์ เภิน คินก็เอาขมนั้นจรวาวขึ้นต่างหาก และ นัยแต่คำกล่าวนี้ ซึ่งปรากฏในท้องฟ้า จรดระทัษกัน โซเวียตทาได้โดยโฆฆ ฉกฉกคุณภาพในการปฏิบัติสงครามใด ๆ ของดาวเทียมดวงนี้ไม่ น้อสิ่งที่น่าสัง เกศอย่างหนึ่ง

ยิ่งงัไรก็ตาม พฤติการทั้งตลขบ ข้อมล่อเจหนา และเงาจารเป็นเครื่อง ตักสินให้โลกเห็นเองใน อนาคตว่า โซ เวียตจะเป็น ผู้ก่อสงคราม หรือเป็น ผู้ระ วังสังคามเป็นผู้สร้างสันถกนิบน

ซึ่งเราทำนคำจาระขึ้นนั้นลงไป ใ้กันนั้นขอว่า โยเวียตทาทางใช้

"ดาวเทียม" นี้เป็นอุปกรณ์โฆฆ ฉก ความเพื่อระงมโรหรือโฆฆ ฉกการก ทรพฤตการในศึก ขั้จามัน ว่า โฆฆ เวียตได้เคย ทักักัก ๆ ที่ถือว่าประสค ิระทำสงครามเงินเองขามหรือโยภแล้ว

เราโคแควอทุกาที่ ของโซเวียต ต่อไป ว่าระพิศุขันคมเองอย่างไรก็ เสีโยฆฉกฉกโฆฆฉกของค่ายเสวี ในครั้ง นี้ เพราะคำกล่าวของนายครุซซอฟที่ ถลาลังพิฆฆฉกการของอากาศยาน ว่า เภื่อระงมทางระงมเป็นนควรก็เคยเขี่ยพิฆ ฆฉกโคได้แล้ว นั้นเป็นคำกล่าวที่ชก กัภักทักของโซเวียต ที่ได้แสดงตลขบ มา อาจจะเป็นได้ว่าครุซซอฟถล่าวทำ ท้องว่า การใช้อากาศยานเพื่อสงคราม นั้นเป็นสิ่งที่พิฆฆฉกแล้ว เพราะโยภได้ กั้วไม่ถึงการใช้อากาศยาน เพื่อสร้าง ีสงครามเร็วโยภก็ถักสังค

หรืออาจจะเป็นได้ว่า นายครุซ ซอฟถล่าวเพื่อขั้วคู่อริของระงมอภค ิขานแบบใหม่ของเขาว่า มีความก้าว หน่าเพื่อคือว่าเครื่องนินท์ระงม ีขั้ว ขึ้นขึ้นแล้ว เมื่อทาการพิงไปใ้ทำ ท้องว่านายครุซซอฟ ได้จ้ามัโลกกั ฉกถล่าวถึงเป็นเรื่องนั้นเสกขุโยภใหม่ถน

โลกเราได้อยู่ภายการพิฆ ฆฉก ระงมกัน นั้นเป็นเหตุให้เกิดสงคราม เพราะระงมระงมนี้หลายค่อหลายครั้ง ในควันนี้ขอกกลางมหาอำนาจวันทก ได้พยายามสร้างความหวาดระแวงใ้ กลุ่มอาหรับ โยภเข้าขั้วถวาวประเทศ ัประชากรบเอง แต่อาศัยด้วยความ เชื้อในหลัก การขู่ข่มมันโยภสนัค ันนั้นเอง ถ้าใ้สงครามโฆฆฉกออก กลางนี้ไม่ระงมกันก็ เพราะกลุ่ม อาหรับต่างพยายามสร้างความเชื้อซึ่ง กันและกันขึ้น

มหาอำนาจตะวันตก ได้พยายาม สร้างความหวาดระแวง ขึ้นทั่วทุกมุมโลก มาก่อนนั้นแต่ เกาฬ เวียดนาม เขมร ลาว ไทย พม่า อินเดี ติวนี้ขอกกลาง ยุโรปกลองให้หวาดระแวงก็ขั้วนี้ ไม่มีตัว คน ใ้ระงมค่อพฤตกรพิงขึ้นไปใ้

ได้ ในครั้งนั้นเช่นกัน พฤติกรรมของ
มหาอำนาจตะวันตก ในการเข้าทำ
สงคราม ก็ย่อมเป็นอันถึงแก่ความอยู่
เหนือมนุษย์ ▲

“คนนั้น ทอแสง”

จากชีวิตกบ

นักบุญ-โยนบาศ.

การค้นคว้าของท่านอริบตี ดิ
วราคนโทมิโกโตลนออกมาย่า ระระ
สงแสงระระระระระระระระระระ
แต่ด ซึ่งเล่าว่าอริบตีคนเฒ่าได้สร
สร้างขึ้นไว้เมื่อครั้งมีเมื่อนำมา ให้
ถลกขึ้นขึ้นมาใหม่ เพื่อความเป็น
ธรรม และความกระตือรือร้น ก็นับเป็น
คน ยึดความยึดมั่นยึดถือให้ประ
ชาชนผู้รักความยุติธรรมเป็นอย่างมาก
เขาจะรื้อรอยความพัวพัน แห่งคำพูด
ของเขาซึ่งอยู่กับใจก็กล่าว มีมากจน
ถามเขาว่า “นี่เป็นเรื่องจริงหรือว่า
นวนิยาย” เขาไม่ผู้จะตอบอย่างไร
เพราะกลัวว่าความของอริบตีคนนั้น ยัง
ไม่มีการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด เกิดขึ้น
เพียงเป็นคำพูดของเขาเท่านั้นแล้ว ะ
จริงจังกแต่ไหน อย่างน้อยเมื่อมีข่าว
ย่อระโคมอยู่ในหน้าคนซึ่งถือพิมพ์ อยู่ทุก
วัน ๆ เช่นนี้ และท่านได้สังเกตเห็นโดย
คุณทิวศกคนบางคนก็เกลียดชัง หรือรัง
สัดใจ เราคิดพอจะตอบได้ว่าท่านจริง
จึงอธิบายของท่านเพียงไรและคนใดที่เ
เพราะการกระทำของคนทุกคนนั้นยอม
ยอมยกเขาออกมาให้เห็นเอง.

จากข่าวที่เราได้รับก็คือ ท่าน
อริบตีตำรวจได้ส่งให้พิมพ์คือยัง นาย
อารีย์ ลีวัช อริบตีผู้อาวุโสของหนังสือ
พิมพ์ ขึ้นมาทำการศึกษาจนเป็นคดีแรก
นี้ เราจึงพอจะมองเห็นที่ท่าของท่าน
อริบตีได้แล้วว่า นั่นเป็นจุดเริ่มต้นของ
การรักษาคำพูดหรือว่าท่านได้ล้นออกมา
แต่ในขณะที่เราได้เขียนคอลัมน์นี้ การ
จับกุมตัวผู้ต้องหาใบคดีขังนายอารีย์ ก็
ยังมีได้เกิดขึ้น ๑ ทั้ง ๆ ที่ตัวผู้ต้องหามี
พร้อมอยู่แล้วไม่ทราบว่าเป็นเพราะเหตุ

ใด โดยหลักของตำรวจแล้วถ้าหาก
การจับกุมผู้ต้องสงสัยขังขัง หรือออก
เวลานานเท่าใด ก็ยังทำให้ผลทางคดี
และหลักฐานที่จะประกอบคดีนั้น มีผล
น้อยหรืออ่อนลงไปทุกที ๆ ซึ่งเท่ากับ
ปล่อยเวลาให้ผู้ต้องหา หรือต้องสงสัย
นั้นมีโอกาสทำลายหลักฐาน ได้จนกว่า
หลักฐานนั้นจะหมดสิ้นไป แลที่สรุป
คดีก็จะต้องแปรสภาพไปอย่างใด คดีไม่
มี.

ฉะนั้นเราเห็นว่า เมื่อท่านอริบ
ตีตำรวจที่กระทำความผิดอย่างจริงจัง
แล้ว ก็ใช้ท่านเริ่มลงมือ ก็คน
ท่านกระทำความผิดที่ผู้ต้องหา ที่
สงสัยหรือเอ็งวอซึ่งไว้ออกัน นั่นแหละ
ผลสำเร็จในขณะปลายของคดีกระเบื้องของ
ท่าน.

คดีมีคตต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเมื่อยุค
ที่มีพิธีกรรมเมืองนั้นทุกวันนี้แล้วก็ตาม
แต่เป็นคดีใหญ่ ๆ และนี่คือคดี ทงสัน
ซึ่งทั้งนี้ระครองเกิดจากการทำงาน มีชื่อของ
นายตำรวจชั้นผู้ใหญ่หลายคน ที่ร่วม
กระทำและรู้เห็นกับ ทางกักแล้วท่าน
ควรกระทำและกระทำความผิดอันหรือ
อย่างน้อยปิดกอกเกลี้ย เพื่อถนอถือ

ผลกำหนดหน้าที่กษัตริย์ที่ควร
ผู้หนึ่งซึ่งร่วมกระทำไปโดยผู้ที่ไม่ถึง
ถาวร ให้กลายเป็นความผิดและหาก
ถาวรเสีย แล้วผู้เหยียดเหล่านี้แหละที่จะ
เป็นกำลังที่ฐานล่างซึ่งในสังคม คอช
แท้จริงก็ร้ายแรงแน่นอนว่า ใครบ้างที่
สัมพันธ์จาก ใครบ้างที่สัมพันธ์เวียน
ของสังคมใน.เรือนำของมนุษย์ และ
เครื่องแบบของกรมตำรวจไว้.

ขณะที่เรากำลังคิดว่า นายตำรวจ
ผู้หนึ่งซึ่งพัวพัน แลแต่เรื่องซึ่งหลายนัก
ตลอดเวลา คำกล่าวเช่นนี้เพื่อที่จะวิสม
อ้างว่าความสว่างมาให้แก่ท่าน อริบตี
ตำรวจ แต่ขณะนั้นเขาก็ไม่ต้องการ
เขาผู้หนึ่งกำลังอยู่รอบ ๆ ตัวท่าน เพื่อ
หาทางเข้าถึงตัวท่าน โดยการอาศัย
และการนำซึ่งใครต่อใคร ในวงการ
วางไว้หน้าวัยไปหมด คน ๆ นี้แหละที่
เป็นกบฏจากอริบตี ซึ่งจะเข้าหา
สว่างที่อริบตีให้ เพราะเขาก็เป็นผู้หนึ่ง
ที่ร่วมมือใกล้ชิดกับอริบตีทุกคดี ใน
ขณะที่นายตำรวจผู้หนึ่งกำลังทำ
เป็น “นักบุญโยนบาศ” อยู่เกือบถึงตัว
ท่านแล้ว ขอท่านอริบตีตำรวจคนใหม่
จงตั้งตัวไว้ด้วย.

ครั้งหนึ่ง เขาได้รับบรรดาศักดิ์
จากอริบตีคนโตคนเฒ่าเป็นชื่อ “ขุน
สวด ตำรวจกรม” ซึ่งทุกครั้งที่คนโตคนเฒ่า
เห็นหน้ากับอริบตีคนโตก็กระพุก
กัชเชาคนโตคือ.

“ว่านี่จึ อัยขุนสวด วันนั้นจึง
ใคร่อีกที่จะสวดให้กูฟัง”

มาก็นี่อริบตีเก่าของเขาโคช
คนเดิมก็อยู่ในสายเลือด ถ้าลัดจะ
ถูกนำมาใช้ก็อริบตีตำรวจ คนใหม่
แล้ว ท่านว่าสันคนนั้นยังชุกขงล่อ
แต่สันคนเก่าไม่มีทางชุก และล่อ
ออกโคช. ▲

“ชีว”

จากศาล

หมกสิท

ถูกรื้อรื้อฟื้นตัวบุคคลที่จะ
เข้ามาทำหน้าที่เยี่ยงอริบตีให้ประ
ชาชน ที่พร้อมเสมอมาซึ่งผู้แทน
รัฐได้มี โอกาสเสียซึ่งอริบตีหลาย
ใน ๕๐ วัน หลังจากที่ทางคณะกรรมการ
ทำการศึกษาจากปถอระจากคณะ
รัฐบาล จอมพล. (อ่านต่อหน้า ๕๘)

นวนิยายชีวิตและประชาชนของเราจริง - ดึกว่าคน 1

ชินหัง.

บรรณ ขยยา.. เข็ยช..

เข้าเสียด

เข็ยร ทองปลิว ก้าวเข้ามาในห้องนั้นอย่างเงียบเข็ยบปราศจากการเคาะประตูด้วยจ้งหวะ
มกัคุ่นเหมือนเคช สีนหน้าเกร็ยมและแก้งแล้งเหมือนฝ้ามาบนทางตุรกัันดาว แสงไฟจากโปิะ
กลางห้อง สลทอ้นว้ววมอชู่บนซีกแก้มท้งสองทำให้ลักษณะท่วงท่าของเขาคุดหม่นหม่นลงไปอีก.

แก้งจิกกัางตั้งล้างชามอยู่ในครัว แต่เมื่อเห็นเขา, หลอ้นกั้วงมือ
และผลุนผลันออกมา เด็ก ๆ ที่เล่นเกร็ยกราวทวงมูห้องหุคชงกัันด
หนึ่ง แต่แล้วก็เล็กโสใส่งหั้นกลับไปสู่นิยายขบขัชยาคของแก ซึ่งใช้ไม
ระกัาและบรรทัดพลาสติกต่างมัดและบน.

หญิงสาวข้มรับอย่างเต็มที ในขณะที่เข็ยรเอาแคโองจนดั่งงอ
หลอ้นกคเขาเง้งโปบนแก้อัควัหนึ่ง กระแสเสียงที่ถตามหลากลับไป
ด้วยคววมกัังวล

“เป็นอะไรไปเข็ยร เธอหายไปไหนมาตั้งสอง-สามวัน”

เข็ยรโบกมือ “ฉันไม่เป็นอะไรหรอกแก้ง นอกจากบ้านเมือง
เก็ควิวัดขันนคหนอย.”

“นั่นนะซี...” แก้งจึครับคาคับคววมกระดืออรลัน “ฉันได้อิน
วิษุและหนังสือพิมพ์แพร่ข่าวการขุดอานาจทั่วไปหมด พอยังบอกว้า
ควรวานเธอเห็นจะลำบาก เพราะเจ้านายหมดอานาจ.”

เข็ยรข้มใจอย่างเง็ยปวด แต่เขาก็พยายามข้มด้วยมุมปาก ซึ่งมิ
เส่นหรัคังใจหญิงเหมือนเคชมา “มันเป็นเรื่องเคราะหรัยอย่างช่วยไม
ได เจ้านายของฉนใจนไปแล้วตั้งแต่กันนั้น.”

“เธอหมยบดขุคเม็ยง อัจฉิน ‘สิ่งห้สจาด’ นายคุณนั้แหละหรือ”

“นั่นละ จะมีใครเส็ยอีก นอกจากเขา เจ้านายซึ่งขบขัชยเลขจนมา
ด้วยระบบกฎหมยบดขุคขนเอง และไร้ฉนเป็นเครื่องจักรผลิตบารมี
คววมร้วรอยอย่างมหาศาลให้แก่เขา” เข็ยรหัวเราะเสียงเกร็ยม “เด็ชวัน
เขาเบ็คออกนอกเขตไทยไปแล้วทฉนไว้กับคววมโสโครกขอยแแปด ตั้ง
แต่คุดปลันบ่งค้, ค้าฝน ขนไปถึคคองท้ง.”

“แล้วเธอจะทำอย่างไร.”

“ทำอย่างไรอะ” เขาถอนใจ ร้วรอยของคววมหวุ่นวิคผลุด

พวชขันมาในแวควา “ฉนถามค้เอง
ค้วยขัชู่หนัน มาสจวงนส่งคณแล้ว
แต่...” เขาต้นคัระ “ฉนก็คอยไม้ไ
ฉนเกล็ยคเหล็กเกินก็คว รุชอชพวคว้า
กรท้การกรมไว้” คนแรกข้อมไม้คว
กรม.”

“มันเป็นคววมจริง” หญิงสาว
ฟั้มพมิ หลอ้นได้มือไปคตามเง็ยแก้ม
ของเขาเหมือนปลอชโยน “แต่ถ้งมัน
ระเข็ยกฎเกณฑ์ อันท้จริงของโลก
อย่างไร ฉนก็ข้งไม้อายการเห็นเธอ
คองั้ได้รับขัชู่บารักชากกรม ก็เธอไม้
ไค้สว้างเงนนะ.”

“โครชอก...” คอของเข็ยรทลุม
ลงไปอีก “ฉนเป็นคนข้งแจควมมือ
เท็ชวะ เจ้าพลเส็ยข็ชงร่ายคณนะ.”

“อย่างไ้ไปทนอยเชว ทำไว้, เธอ
ระสรวรพวชู่ๆ พวฉนก็ควไรไม้
ไค้ ฉนรู้ควว่าเธอไม้ไค้ใจ เธอคว้า
ไปเพราะขัชู่การศึกษาเจ้านายของเธอ”

เข็ยรสลกคัระขันระมายคณหาย
ใจแรง เขาทกขุคค้วยคณอฉนฉนค
กัวเก็ม “เธอฉลาดและเข็มแรงมาก
แก้ง เส็ยคายทฉนไม้ไค้เข็มผู้แทน”

“เธอเน็ใจถ้งเพียงฉน เข็ยหรือ
เข็ยร.”

เขาพอกั้หน้า หายให้สลกวั้งออก
ไปค้วยคววมภาคณมี “ฉนคั้งใจชู่แล้ว
เท็ชวะ ที่ระรวรมเงินสลกัฉนท้ง
ถาออกจากรชชการคั้วรจ กดัชไป
ขันคัฉนฉน ในอัสถง-สามขัชง
หนว้, กัณ, ใช้เวลาไปฉนท้ ในถาร
เพราะคววมฉนไม้ไค้ท้งข้ง ร้วมคัชค

เขาเป็นผู้ทกขัชู่สนกรรายว้วที่ม้วมาอยู่กัการใช้อานาจทางอภิสทึท นกคคเป็นสันคัณ
เม็มนานี้ที่แห่งการฉฉฉญาปคัคัถึกรายเข้ามการเม็องกัยงแล่นปล่านอยู่ โยสายเส็ยค

อันใจเฝ้าของฉันททั้งหลาย ข้อสำคัญก็
คือ เจ้าชายของฉันทจะ 'ใหญ่' ขึ้นไป
กว่านี้ พอจะสนับสนุนฉันทในทางอิทธิ
พลได้อย่างเต็มไม่เต็มมือ เมื่อการ
เลือกตั้งครั้งใหม่มาถึง ฉันทก็แน่ใจว่า
จะผ่านเข้าไปนั่งในสภา ได้อย่างสบาย
เสียดยางจึง..” เขานับมือ “ความ
หวังของฉันทต้องพังทลายเสียก่อน เพราะ
เกมใหม่ของการเมือง”

แจ่มจิต จับตาอยู่ กับใบหน้าของ
ชายชายชวอึกใจหนึ่ง หลอนคิดเขินๆ
อยู่ในใจว่า มันช่างเป็นเรื่องแปลกเสีย
เต็มประดา ที่มนุษย์เรามาถอยไปแสวง
หาข้อเสียดปอนๆ จากฉันทาเลือน โดย
ไม่ได้เห็นขั้วแล้งที่ทุกขสุขของพิน้องร่วม
มาตภูมิที่ตนถือกำเนิดขึ้นมาเลย ครั้น
แล้ว, ใจก็หวนกลับไปเพื่อติดค้างการ
ตอลบทพมาจากฉันท ด้วยการขออิทธิ
เป็นคู่คุ้มครองเขา นับเป็นการตอกใจ
กันอย่างยิ่งขบ, จากนั้นหลอนจึงพูดเสียง
ต่ำว่า “ฉันทเพิ่งเข้าใจ, ความคิดของเธอ
ก้าวไกลเหลือเกิน แต่เธอไม่ได้คิดบ้าง
หรือหรือว่า เธอเป็นตำรวจอาชีพมา
แต่ไหนแต่ไร เธอไม่ได้เป็นตำรวจ
การเมือง ภัยไปกว่านั้น, เธอเป็นมือ
ปราบที่สมัครตัวหัวระแหง ฉันทไม่แน่ใจ
ว่า เมื่อเธอออกยืนโพรมทั้ง เจาของ
เธอจะปรากฏบนดินได้อีกนานเท่าใด..”

เขินทงบลิ้ว ผลุดอกขมขื่นขย
กับบทร้องบนแท่นเขี่ยแล้วก็ออกเดินวน
เวียน คำท้วงติงของหญิงสาวต่อสิ่งซึ่ง
ไม่เคยคาดคิดมาก่อน สทันทวนเข้าไป
เสียดขึงงกนั้นหัวใจ แผลง, เขามอง
และหยั่งต่ออนาจาหน้าทีเปลี่ยนลมมิกัง
กัซซื่อนั้น แล้ว, จะเป็นที่ไหนจะถูกหลก
ที่เขาดึงดูดใจ อภิภวจากกอนันธิชา
การ เพราะฤทธิ์แรงจากน้ำขยี่ต่ออนาจา
เยี่ยงเวลานี้ก็ตาม.

ฉันทสลับไม้หมายว่า ฮอไรเป็น
เหตุขึงใจให้เธอหมั่นในทางการเมืองมาก
กว่าจะ เป็นคู่พิทักษ์สันติวิกรมตลอด
ชีพ..”
“ทั้งฉันทมีชาติหลังขยี่ ออกกบ
กองอย่างนั้นหรือ?”

“แต่การก้าวไปสู่ความขึ้นยี่แทน
ไม่ได้ช่วยให้เธอ หนีไปจากฉันทนั้นได้
เลย ฉันทก็กำลังรออยู่ ในตำแหน่งเดิม
ต่อไปต่างหาก ระวังอย่าให้เธอมีโอกาส
แก้ตัวมากนัก”
“สิยคำวางโทษอย่างฉันท มีความ
พหุอะไรในสายตาคณทัฬโยขัง” เขา
พูดด้วยเสียงเยยพิพิน “ก็แต่เป็นลูก
กะโหลก, เป็นเครื่องมือและปืนอะไรก็
ก็เจานายอะไรให้ไปตายกบหน้าเพื่อ
ผลพลอยได้อองเง..”

“มันยังน่าตั้งใจมากกว่า คำแห่ง
ยี่บรรพทวาร ซึ่งเธอวางแผนจะหลบไป
ใช้เป็นเครื่องกักกัน ปืนปลัดขยี่ติด
ประธาธาน เพื่อความร่ำรวยของตัวเอง
ในวันข้างหน้า”
เขี่ยทั้งขมกลืน อย่างหมอดลย
“ช่วยการที่เราจะพูดถึงนี่อีก ถึงอย่าง
ไร ฉันทก็มั่นเป็นอะไรก็ตามแล้ว, รออยู่
แต่เผื่อไฟ เขาจะมากลางคอกไปขยี่เขยง
เท่านั้น”
หญิงสาวส่งแก้วน้ำให้ เขยี่ของ

▶ ฉันทอน
ไม่ว่าจะอยู่ในสภาหรือ
เถาไหน
ฉันทจะกัรหนัต่อไป

ภาพประกอบโดยนิชชี่เทเน

ห้องสมุดคุณละไม เป็นสาระคดี
จัดสรรมาให้ยี่ ขาวออกไป.
“ฉันทอยากรู้ว่า เขยี่เขนเออิกจะ
ทำอย่างไรกับอนาคตของตัวเธอ?”
“ก็อย่างบอกเธอแล้ว มันแหละ
นั่นแหละ หัวสมองของฉันทเวลานี้หมยี่ไป
หมก แต่ถึงอย่างไร” นายสิยศิศาว ▶

จดหมาย ๑๑ การเลือกตั้ง

ฉบับที่ ๑๑

วาทะเรื่องการเลือกตั้ง

๑๑ ตุลาคม ๒๕๐๐

ถึง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

นับตั้งแต่ท่านเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในรัฐบาล ๕๐ วันเป็นต้นมา เรารู้สึกงานของท่านมากเหลือเกิน เช้าใจว่าท่านคงเห็นเด่นชัดเมื่อเช้าพอสมควรทีเดียว อันที่จริงราชการงานเมืองของกระทรวงมหาดไทยนั้น ออกจะเป็นราชการที่หนักหนาสาหัส อยู่สักหน่อยสำหรับการบริหารประเทศ แต่ทว่าความซื่อสัตย์สุจริตของ ราชการนั้น ก็ย่อมขึ้นอยู่กับความเข้มแข็งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงนั้นเอง ถ้ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงนั้นปราศจากความเข้มแข็งเสียแล้ว การบริหารงานแผ่นดินก็ย่อมจะต้องอ่อนแอ และอาจปราศจากความหมายในที่สุด.

แต่อย่างไรก็ตาม, เราคิดว่าท่านจะไม่เกรงกลัวต่อความหนักหน่วงแก่ประการใด นับว่าเวลาของการเลือกตั้งจะใกล้เข้ามาแล้ว คิดถึง ๒ เดือนข้างหน้าเอง ท่านก็คงไม่ทอดทิ้งลงไป คงระมัดระวังการเลือกตั้งครั้งนี้เป็นอย่างดีว่า "เรียบร้อยที่สุด" ด้วย.

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยคนก่อน หรือนายเผ่า ศุภานนท์ นั้น ได้สร้างเกียรติประวัติแห่งความเจริญไว้ต่อกระทรวงมหาดไทยเป็นอย่างมาก เหมือนนายเผ่าเอาตัวไปฝากไว้ต่อกระทรวงเงินประ่อเลี้ยงไปหมด การเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์นั้นแล้วมานับเป็นรอยหยักที่ปรากฏอยู่รอบข้างในกระทรวงมหาดไทย และยังมีรอยหยักแห่งอื่น ๆ อีกมากมายที่ปรากฏอยู่ด้วย.

การเลือกตั้งที่จะมาถึงอีก ๒ เดือนข้างหน้านั้นอันเป็นการเลือกตั้งที่ท่านไป

ได้ด้วยความเรียบร้อย ประชาชนพากันชื่นชมยินดีว่าราชการเราเจริญแล้ว นั่นก็หมายถึงว่ารอยหยักที่ทาบทากระทรวงมหาดไทยให้ลึกปรกเลอะเทอะอยู่ ได้ถูก ลอกทิ้งหรือขูดล้างออกไปแล้วโดยสิ้นเชิง แต่ถ้านับว่าเป็นการเลือกตั้งที่ไม่เรียบร้อย, เป็นประวัติศาสตร์อุบัติเหตุครั้งหนึ่งแล้ว จะมีประโยชน์อะไรต่อรัฐบาลใหม่ชุดสมบูรณ์แบบที่จะต้องรับท่านเข้าอยู่ในคณะรัฐมนตรีด้วย และจะได้รับ โทษสถานหนักยิ่งกว่านายเผ่าครองเมืองเสียด้วยซ้ำไป.

ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่รัก ท่านไปโดยถูกต้องอย่าง เบียดเบียนสิ่งสิ่งพิพัว จะพยายามอย่างเต็มที่ทำให้การเลือกตั้งเป็นไปโดยเรียบร้อย ท่านยังได้รับปากไว้กับคนหนังสือพิมพ์อย่างหนึ่งว่ากันว่า "หากคุณพบว่าข้าราชการ ประชานิยมเข้ามาขงกับการเลือกตั้งแล้วรีบไปบอกให้เขาไปไว้ แล้วมาบอกผม ๆ เป็นเรื่องแน่นอน" และ "ไม่ได้ไปรักษา

กับเจ้าหน้าที่แล้วและตกลงกันว่าผมจะ เลือกลงตัวจริง ๆ จะไม่เอาไปตั้งไว้ใน กองทหาร และจะไม่มีการโต้ทรมติ

ขบวนไปลงคนคนเดียว จะปล่อยให้ ทหารมีสิทธิ เหมือนกับประชาชนทั่วไป คนหนึ่ง เราเชื่อว่าท่านคงจำได้และคง จะรักษาความศักดิ์สิทธิ์ ในคำพูดนั้นไว้ให้มั่นคง.

เรามีความหวังไว้ต่อการเลือกตั้ง ครั้งนี้ยิ่งรู้สึก เพราะเราคงสับสน กระแสรในหลายกรณี โค้งโค้งเห็น ว่า ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของ รัฐบาลไทยขณะนี้ (อ้างครั้งหน้า ๕๑)

โทษผู้สมัครเสียๆ เหมือนกำลังประพ พระจันทน์กลิ้งเสียๆ อันจะทรงกิน ก่อไขจนสุดทุกที ฉะนั้นก็เพื่อระมัด ระวังว่า ฉะนั้นก็เลยไปบ้านเก็บงักพัก อาการทำไว้...เป็นผู้ใหญ่บ้าน หรือไม่ ก้อหาเสียงเตรียมไว้เพื่องการชิงชัย."

"สมัยนี้ไม่ว่าใครคือใคร ก็กระ เป็นผู้ใหญ่กันทั้งนั้น" แม้ก็พูดอย่าง อ่อนโยน "คงแต่เกิด กลัวเรย์ที่เห็นเงิน กลั่นคาว... ครูประจำภาค.. เหมือน ักว่า...คนชั่วมันแก๊งค์ แต่อาจารวม ักก็กรมกรรมาชิกกันด้วยก็ได"

"มันเป็นเรื่องลึกลับทางเดียว ก็จะทำ ำได้คนเราไม่มีความรัก ำว่าว ในเวลา ำพริบตาเดี๋ยวนั้น" เขียวพุกเหมือนว่าฟ้ง ำพริบ ทั้งที่เขาดังกล่าวก็ออกก็อยู่มา เพราะพริบตาเห็นนั้นเอง

"ทำไมเราไม่คิดสิ่งๆ ำได้ประ ำเทศ ดังประชาชนกันบ้าง ก็ขี้คอขี้ ำก็ขี้ขี้ก็คอขี้ ในสภา, เราพบแต่บรร ำคายุคคอกที่ต่ำทั้งความวิ, ก็ขี้ทั้งภริยา ำมารยาท แต่กระทหายตัวก็ถาวรแล้ว ำอาญา ำผู้ไม่ยอมมาขึ้น แทนของ ำประสงค์ไว้ให้พวก...เขียร, ำตึงสาว ำหุยกี่สิ่งหนึ่ง" ฉะนั้นการรัฐว่าต้ง ำจากเปลี่ยนแปลง การปกครองมาแล้ว ำเมืองไทยเรามีกรม ปฎิวัติ-รัฐประหาร ำนักกร."

"รวมศิษย์กรม..." อัครมนตรี ำรบคอยเสียงแก่" ฉันทุบลอสโนไว ำการเมื่อมากเหมือนกันนะจ้"

แจ้งจิตพิวาระ ถึงข้าพเจ้าของมีน ำไม่ได้ก็ไปก็ขี้ ความมีนมีนมีนมีน ำแก้กันมาดั้นไปก็ขี้ ความประะชค ำระชัน" ก็ถ้าจะเป็นไป แต่ฉันสงสัย ำการเมื่อเฉพาะส่วนที่เข้ามา พวพหุข ำการคว่ซซซจนแล้วนั้น การเมืองซึ่ง ำทำให้หมู่ชนระแวก...ใจที่หายกและปลา ำผู้กล้าเข้าเป็นผลกการไป."

เขียร พุกหนึ่ง ก็มีศิษย์ของ ำร่นัก "มันเป็นข้อสังกักที่ฉันจะยก ำไว้ ในคราวที่ฉันจะเป็นผู้แทนครั้ง ำหน้า."

“มันแค่เก๋...” แจ่มจิตไม่ได้อีก

กังวลต่อความรู้สึกของฝ่ายชายพลัน พกถือไป พร้อมยกขาเดินไปทางมุมห้อง “ก็พลอยศยาไปมันถาวรขงชีวิตวีรบุรุษทหารไปซมก เฮอร์...ก็เกิดสมัยก่อนสงในแกการเล่นลูกหิน...วิ่งวิ่ง...ทยอยอง แต่เกิดสมัยตรงจนข้าม

ไม่จำเรื่องไหนละไร ทุกอย่าง ลาย เป็นคามเป็นขึ้น ไม่รยมาฆ่าพันักขุด ลูก ก็แบ่งพรกแบ่งพรกเล่นอีกถ้า หลาน อานาถน”

“อย่างนั้นเขาเรียกว่า วิวัฒนาการทางจิตใจ”

“แต่ก็ไปประโยชน์ ละไรขึ้นมา... หลอกการทำให้สัสซี่ของแก กร้าว เวียมเกิดอายุโดยไม่จำเป็น...”

“ขอให้ฉันคิดก่อน ขอเวลาให้ฉันบ้าง...”

“ตามความคำว่า เธอปลงให้ทะเลทางเมืองแล้วแต่อย่างนั้นคือ”

“ปลงหมายถึงปล่อยแฉนเสียใจมัน กวง คางใจากขึ้น คุยปลยการประศตลก

“เธอรเป็นนักการเมือง ทั้ง... เธอสภาพของเธอในเวลานี้ ไม่มีอะไรยกคนพบแค้น...นอกพัก...”

“เชียว ทอปลงชีวิตตกลงมที่ค่อยยุ่งงกมันละตรงเน่เกิดเล็ก ๆ ซึ่งเด็กพรวยคามพรวนฝาก ทำให้ไปไหนเข้าๆ คุนขอย่างนั้นหัวถักถ้ว...”

“แน่นอน, ไม่จำเรื่องอยู่ในสภาพใด เวลาไหน ฉะนั้นถ้าหากเขาไปบนวิถีการของนั้นอย่างไม่มีตลอด โคระ”

“รู๊” เขามัพิมพ์ “วันหนึ่งเจ้าชายของฉนิชอารจะอลัน มาและมันนั้นแหละ พันตัววางเธอยิ่งง กะไปเขาไปโยยคิดว่า สิคควาไรเชียว ทอปลงไป ไม่ใช้ตกอะไรใดทำ ๆ อย่างที่เขาเข้าใจ แต่กลับเป็นคนที่เต็มไปด้วย คุณกคิดอันสูงส่ง มีคุณการดีเพื่อพรกพรก อยู่ยุดตกทุกลมหายใจ...”

“แต่มีกอดหยดที่ออกมา ไม่มี ความรู้สึก โลก อยู่บนสัพพัญญูของหลอน หลอกทางเสียงที่ส่งพ่วงเพียงเล็กน้อย...”

(อ่านต่อหน้า ๘๘)

การเสียดสี เรื่องชีวิต

ในประเทศไทยเวลานี้ ดูเหมือนว่าอาชีพชนหน้าชั้น

ตามยุปราวแรกนั้นก็อยู่มากในขณะนั้นก็อาชีพทางการเมือง และมันได้ขึ้นแรกของอาชีพก็คือการไปเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือที่เรียกกันทั่ว ส.ส. มันได้ขึ้นแรกนั้นว่าสำคัญมาก เพราะเออได้เป็น ส.ส.แล้ว ความเจริญรุ่งเรืองในอาชีพก็จะตามมากหลาย ยิ่งถ้าเป็นการเมือง ชนิดที่มันมีความสามารถกับตัวเองให้เข้าได้กับทุก พวกทุกกลุ่มเหมือนสัตว์ที่เปลี่ยนสีตัวมันเองให้กลม กลืนเข้าได้กับกับประเทศเด้อแล้ว ยังมีหวังก้าวหน้ารุ่งเรืองทั้งทวีปและทั้งเอเซีย (ที่เห็นความโลภมันวิ่งบอง หลง) ที่เดียว เพราะฉะนั้นในระยะนี้ข้าพเจ้าไม่ค่อยขาดจากหนังสือพิมพ์ ก็คือข่าวที่ว่าคนโน้นจะคงพรรคคนนั้นขอสมัครเข้าพรรคคน คนนั้นจะเล่น ได้คิดด้วยการเป็นพรรคดี คู่อี้อลวนไปหมด แทนจะไม่รู้ว่าใครเป็น ใครหรือจะไปไหนอะไร.

แต่ทุกวันนี้ก็มีคนทำให้นักการเมือง (ทั้งที่ระชาไปก็การเมือง) ก้อง มันขึ้นกันขนานใหญ่ก็เพราะพรรคการเมืองทั้งหลายลงขัน (ในทางโกงและโกง) มันขึ้นกันตั้งพรรคหลายแคว้นหลายลง (ถ้าเป็นนักก็อาจจะว่ากว่าค้ายโรกับทำขึ้น คือขยับก็ยกก็ขายขึ้นมา ทั้งขยับแข็งแรง) เปรียบเหมือนมันไม้ใหญ่ที่ถูกมก ก้นไปโดยยล ตุ่มมูลวักหักงกหลายขบวักหักงกขบยงเพลกัฟเลกั และยังมีมีการวิกิตกัแบบงกันขึ้นการช่วยขยับไปอีกด้วย แต่อยู่ ๆ มันไม้ใหญ่ก็โดน ลมก็ถล่มโคไป โยนในรูควั เหล่ากันสันคานข่วงก็หลายขงเวลก็ขยับใหญ่ ในการที่จะแสวงหากันไม้ต้นใหม่ที่ถูกลมสุมยุรตไม่อิงพยอนกวัคินเก่า ไว้เพื่อ เป็นที่สำหรับเกาะขยับต่อไปอีก.

อันที่คิด นักเหล่านี้ก็เปรียบเหมือนเหล่านักการเมืองกระหายพิวักี่กำลังเริ่มต้นเป็นพิวักี่เพื่อเข้าไปเกาะขยับกับพรรค ที่ตนเชื่อว่าคือคือพิวักี่และความถึงดีพอที่จะได้ยศคือพิวักี่และยังไดราคา ทั่ว สังขมันมันได้ขึ้นแรกก็หวังว่า เพราะฉะนั้นพรรคการเมืองที่เป็นที่รู้จักกันทั่วก็ยิ่งใหญ่ อยู่เช่นนี้จึงไม่ค่อยจะเป็น สุขนัก ด้วยการที่ข้าพเจ้าไม่หยุดหย่อนว่าเกิดการแก่งแย่งได้เถียงหน่วงจะถึง วิวาท ไปด้วยเรื่องการค้าเลือกตัวผู้ที่จะส่งเข้าสมัคร ส.ส.

ทุกคามจริงแล้ว ก็เห็นกันเห็นใจพรรคการเมืองพรรคที่อยู่เหมือนกัน เพราะทั้งถูกฝ่ายข้างคามขายคามกล่าวร้ายเข้าเสียชื่อเสียง เพราะยอมให้ สักปรกเหมือนพรรคอีกพิวักี่พิงตกลงไปแล้วก็ได้และเพราะเห็นใจจึงอยาก จะเดือน ๆ ไม้จำว่า งพพยายามระวังรักษาชื่อเสียงไว้ได้ มิฉะนั้นก็หวังว่าจะกลายเป็นควักควักมันของพรรคที่พิงตกลงไปแล้วนั้นเจ้าจริง ๆ เคยได้พูด ไว้แล้วว่าการที่เป็นพรรคการเมืองก็เช่นนี้ และเป็นการที่ใคร่องประชาชน นั้น มิใช่คิดแต่ว่าจะมีลูกพรรคมาก ๆ เพื่อก้าวรยกมันขึ้น สฤษ กาศ

เขียนถึงอาชีพพชนหน้าชั้นตาเถียวแก่การกิมเมืองของบรรดาพรรคดี

ด้วยเหตุที่ข้างคิดเห็นอย่างใหม่ข้าพเจ้า ก็ขายก็ขายชยากรเข้าไปปะปนเพื่กระ คขายก็คขายประชาชนข้างหาก ถ้า ขึ้นรับเอาคางพวงมันเข้าไว้ ผลก็ใครบ ว่าเป็นอย่างใดก็ค่อยอย่างให้เห็น ๆ อยู่ แล้วดี ๆ รัน ๆ

ที่ได้คิดความคิดไปปะปนปะปนอยู่ เห็นว่า ถ้าพรรคการเมืองพรรคจะมีคือคือ มันก็ไว้ว่า จะไม่มีการขยับเหลือไปเรื่องอื่น ของหรือมันแต่ก็หรืออื่นใด ที่มีคามไป กวไปยลไปไหนมา แต่คนจากก็ที่จะสมัครเข้า รับผิดชอบ และถ้าพรรคได้เป็นรัฐบาลก็ห้ามมิ ให้สมัครคนนอกเล่นขอส่วนแบ่งรัฐบาลหรือเล่น การารัฐมนตรี หรือขอสิทธิอื่นใด และ พรรคคือปฏิวัติก็โดยขงข่วงคงอิว ๆ แล้ว ก็คือละ พรรคไหนพรรค นั้นแหละปะ ค่ำไว้ เหมายไปไหนไปนั ให้อีกที่จะมีผู้คุ้มครองกันขั สมัคร เป็นสมาชิกเหมือนคนอื่นของไอ โครนนั้นแหละ.

ซึ่งดูไปคิดไป บ้างมองเห็นว่ามี การเมืองสมัยนั้นเล่นการเมืองเพื่อตัว เอง และเพื่ออาชีพเท่านั้น ไม่ไว้ใคร กี่ไหน, ไม่มีการที่จะมาหาทุนอย่างอื่น แล้วขึ้นขึ้นเข้าเล่นการเมือง เพื่อหวัง วยทางลัด เพราะประหมาระเคราะห์ก็ ชั่วเวลาต้องขยับงัดยนต์ อยู่ยุดกัน สขยับไปเลย แล้วก็เอวาระเข็นกั กามเมือกก็ไม่มีแต่ระยกระไร คอยกั กามอาชวามันเสียพิพม์ ทั่วว่าเรื่อง หนักที่ประชาชนสนใจ ก็คือเอาไปกระ โทนโทนทนาเสียพิพม์แล้วก็แสดง อะไร ๆ ใคกันกันกันส่งไปเสียพิพ หนึ่งแล้ว พอลังเวลาเอาเลือกคัก สสมัครเข้าไปเลย และถ้ามีวักก็ตั้ง ในทางโกหกพกลม มีกัอยู่ขายยก ขยับพน้อย ก็อาจไว้รับเลือกเข้าไปหา กินในสลาใน (อ่านต่อหน้า ๘๘)

พจน์ สารสิน

นายกรัฐมนตรีคนที่เก้า

ท่ามกลางกระแสการเมือง ซึ่งเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันที่โดย การยึดอำนาจของคณะทหาร — ยุบสภา — ประกอบคณะรัฐบาลขึ้นใหม่ ภายใต้ความเห็นชอบ ของสมาชิกสภาประเภทสอง. บุรุษผู้หนึ่งซึ่ง

เป็นมามีคิโนในการเมือง ระยะเวลา เลี้ยวหัวต่อนี้ ก็ก้าวออกมาขึ้นเด่น ล้ำหน้าบรรดานักการเมืองชนชั้นแห่ง ยุค และได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๐ ด้วยมติฉันทพร้อมเพียงของเสียงทุกเสียงในสภา.

บุรุษผู้ก้าวขึ้นมาสู่ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคนที่เก้า แห่งราชอาณาจักรไทยผู้นี้คือ นายพจน์ สารสิน.

นายพจน์ สารสิน เกิดที่กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๘๑ ได้รับการศึกษาขั้นต้นจากโรงเรียนในกรุงเทพฯ จากนั้นในปี พ.ศ. ๒๔๙๕ ได้เดินทางไปศึกษาต่อที่ Wilbraham Academy ณ รัฐแมสซาชูเซตส์ สหรัฐอเมริกา และได้เดินทางกลับมาตุภูมิในปี พ.ศ. ๒๔๙๘ ด้เป็นสมาชิกสมาคมสันนิบาตไทย มี พ.ศ. ๒๔๙๒ เป็นสมาชิกของ Middle People ไลออลคลับ เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๖ ภายหลังการปฏิวัติอยู่ในศาลเป็นเวลากว่าหนึ่งปี นายพจน์ สารสิน ก็ได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการ บริหารประเทศคนที่ ๒ แห่งนี้เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๘.

วิถีชีวิตของเขารุ่งโรจน์สว่างการ เมืองอย่างวิจิตรเมื่อเข้าร่วมกับรัฐบาลชุกาอมพต ปี พฤษศสงคาม เมื่อปีพ.ศ. ๒๔๙๖ ในตำแหน่ง ร.ม.ค. ช่วยราชการกระทรวงต่างประเทศและได้เลื่อนขั้นเป็น ร.ม.ค.ว่าการกระทรวงต่างประเทศระหว่างปีพ.ศ. ๒๔๙๖ จนถึงปี พ.ศ. ๒๔๙๗ ภายจากนั้น นายพจน์ สารสิน ก็ได้เป็นหัวหน้าผู้ก่อตั้งมูลนิธิมิชชั่นไทยไปอย่าง

และเป็นผู้แทนไทยในพิธีมอบอำนาจในอินโดจีน.

นอกเหนือจากนี้ นายพจน์ สารสิน ยังได้เป็นสมาชิกวุฒิสภา อยู่ถึง ๔ ปี (พ.ศ. ๒๔๙๐ ถึง ๒๔๙๕) ที่เป็นผู้แทนในคณะกรรมการสภประชาชาติเพื่อการรวมแ่งพื้นฟูภาคใต้เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๕ ได้เป็นสมาชิกคณะกรรมการบริหารของสภาการศึกษาไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๙๒ เป็นต้นมา.

นายพจน์ สารสิน เคยดำรงตำแหน่งเอกอัครราชทูตไทยประจำสหรัฐเป็นเวลา ๕ ปี เริ่มแต่ปี พ.ศ. ๒๔๙๕ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๐๐ ระหว่างเวลานั้นได้เป็นผู้แทนไทยประจำที่ประชุมสมัชชา สหประชาชาติ โคเปนเฮเกนในปี พ.ศ. ๒๔๙๗ ด้เป็นประธานของคณะกรรมการชุดที่ ๕ ของการประชุมสมัชชาครั้งที่ ๕.

ก่อนหน้าจะได้ รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี นายพจน์ สารสิน เพิ่งเข้ารับตำแหน่งเลขาธิการรัฐได้ เมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๐๐ นี้เอง. นายพจน์ สารสิน จะอยู่ในตำแหน่งหัวหน้าคณะรัฐบาลชุดนี้มาจนถึงปี ไปจนกระทั่งถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๐ หลังจากนั้น เมื่อมีการเลือกตั้งทั่วประเทศครั้งใหญ่ สิ้นสุดลงแล้ว นายพจน์ สารสิน ก็พ้นตำแหน่งนี้ไปโดยวิถีทางรัฐธรรมนูญ. ▲

เรื่อง ร่มฉัตร.

ความอดทนยากยากแค้นเริ่มคุกคามอย่างรุนแรง

ขณะที่ข้าพเจ้าไปถึงกองบัญชาการทหาร คอมมิวนิสต์นั้นเป็นเวลา ๑๗ น. แล้ว กองบัญชาการนั้นคงยัง บนเนินสูงที่ขยิบขยิบบริเวณกว้างขวางมาก ทราบว่าเป็นที่ทำการใหญ่ของบริษัทยาสูบ..... หลังจากแจ้งความจำนงแก่ทหารบกที่เข้าประจำแล้ว ข้าพเจ้าก็ขยิบเข้าไปภายในค่าย พื้นที่ข้าพเจ้าได้ห้วยรอบกับทรทัศน์ต่างๆ จอดอยู่ แล้วหลบขยิบขึ้น ส่วนมากเป็นรถยนต์ที่เดินทางมาจากแรกรุ่นพร้อมกันกับข้าพเจ้าเท่านั้น พอเห็นข้าพเจ้าพวกคนรถเหล่านั้นก็พากันกรูเข้ามาไถถามข้าพเจ้าเป็นพันวัน "อ้าว ชานเล็กถูกเกณฑ์เหมือนคนอื่นหรือ?" หรือ "ไร้ออริยาไร้ที่แซ่ดไปหมด(ชานเล็กแปลว่าคนไทย) ซึ่งข้าพเจ้าก็ได้โต้แย้งทันทีก็ไปอย่างง่าย ๆ.

ข้าพเจ้าและหมื่นหมื่นนงจากเราไปแจ้งแก่เจ้าหน้าที่ ณ เขตที่ทำการใกล้ๆ หลังจากนั้นก็ขอ...สิ่งของนำมาใช้ของรถและคนขับเริ่มเรียบร้อย นายทหารผู้หนึ่งก็สั่งให้ข้าพเจ้ารีบรถไปคืนน้ำมันจนเต็มแต่ก็ทั้งสองถัง แล้วบอกให้นำไปจอดที่รถบรรทุกที่ตามรถคันอื่น ๆ..... "ลุงเจ้าของรถกลับมาคืนแล้ว ส่วนรถกับคนขับเราขอคืนให้ และพอครบ ๕ วันแล้วเราจะส่งกลับ คือเวลาหนึ่งกองทัพอากาศต้องเคลื่อนที่ทุกวัน! นายทหารผู้หนึ่งหันมาบอกแก่ลุงซึ่งคนขับคอยคำสั่งอยู่ ลุงเห็นว่าหมื่นหมื่นนงของหมื่นหมื่นนงข้าพเจ้า แล้วจึงบอกแก่นายทหารผู้หนึ่งว่า "นายขับตำหรับคนขับคนขับต้องส่งเขากลับแล้วครับ เพราะว่าจ้างมาชั่วคราว"...นายทหารผู้หนึ่งก็หันไปไม่ใส่ใจพอใจคุณหมื่นนงๆ และรับกับกลยๆ ว่า "ลุงอย่าคิดว่านี่เป็นราชการทหารนะ!" พร้อมกับชี้ตามรถของหมื่นนงแล้วหันมาทักข้าพเจ้าอีก "นี่ใช่เพื่อเราจะต้องอยู่ขยิบรถให้กองทัพ ๕ วันแล้วเจ้าใจใหม่? และไม่ใช่แต่แกลนเดียวคนอื่น ๆ ก็เหมือนกัน...ครบ ๕ วันแล้วเราจะมีการเปลี่ยนตัวรถกันและจะไปไหนก็ไปได้...เข้าใจ?" ผู้ซึ่งใหญ่คนนั้นก็บอกพูดกับข้าพเจ้าอย่างว่าอย่างงั้น จึงพูดทวนที่ข้าพเจ้าจะปฏิเสธได้ เพราะว่าได้ตกมอยในกำมือของเขาเสียแล้วทั้งขยิบการที่ขยิบขยิบและคนขับ คนใดไม่พอจะให้เสียลูกชกก็เข้าข้างเจ็บบ่แล้วๆ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงรับปากว่า "สุดหนันต์ท่านเกิดครับ" ไปอย่างนั้นๆ.

ลุงหมื่นก็ไปแล้ว คงปล่อยข้าพเจ้าไว้กับรถเก่าๆ แต่ก็หันมาสั่งข้าพเจ้าว่า ถ้าหากมีเวลาตอนเย็นให้มาพบแก่กันสักทีน้อย เพื่อจะได้สั่งเสียอะไรบางอย่าง...๑๕น. เสียงแคว่แว่กึ่งกลางคืน ทหารนายหนึ่งก็ให้มาบอกแก่ภรรยาข้าพเจ้าว่า "ให้ไปรับตามอาหารที่ โรงเลี้ยง..." ดังนั้นภายในบริเวณนั้น จึงไกลจากหิมชนันท์ที่ทหารจะเหล่านั้นก็รับฟังขอกมาจากรอกมุมต่าง ๆ เพื่อเตรียมตัวไปกินอาหารค่ำ...

พอเราเข้าแถวตามหลังทหารไปอยู่โรงเลี้ยง ซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงกันขำนั้นเป็นขยิบยาวเหยียด...ก็ไม่มีอีกมีเสียงหรือผู้ส่งข่าวก็ถูกคนดูแลพวกเรามีมีพักน้อยอย่าง...ของและนักขำในโชคชะตาชีวิตของมนุษย์ไปไหน...ที่โรงเลี้ยงหลังจากรวมครานันท์ก็ตาย ให้อับการแก่จ่ายเรียบร้อยแล้ว ก็ถึงรอบ

โดย... ต: กิ่งตม่อง

เรารตกเป็นเชลยของพวกคอมมิวนิสต์พม่าเสียแล้ว

ของไซเฟอร์... เราได้รับแจกงานข้าว และชานชาลามีเงินคนละใบยี่ ค่องาก นั้นพลทหารนายหนึ่งก็พาเราไปยังที่ ๆ มีฉิ่งแกงและข้าวต้มอยู่ พร้อมกันบอก ว่า "เชิญกินกันตามสบาย" เราต่างก็ ใช้ชานชาลามาตักข้าวจากชานชาลาก็กินวันนั้นกินคนละชาม แล้วก็ ใช้ชานชาลามีเงินมาตักแกงจากถาดน้ำ มันโยให้ดูที่กองอยู่ข้าง ๆ นั้น แล้วจึง พาเราไปส่งถึงบ้านไม้ไผ่ ซึ่งปลูกไว้ ขาวเตี้ยขกายในโรงเลี้ยงแห่งนี้...อา ทหารที่ถือคอกของเราเมื่อคืนก็แบ่งแจก

ก็เดินมายังที่พักเราอยู่เพราะมีกองสิ่งของ ว่า "นี่ไซเฟอร์พวกแกมีอะไรก็ ้วย ๆ ก็กวาดเสีย เราจะออกไปทาง ถนนกันนี้ และให้ทุกคนมาพร้อมกัน ก่อน ๒๐ น." พวกเราก็ไปพากันซื้อ ลูกชิ้นขึ้นทันทีแล้ว แยกย้ายกันไปคน ละทิศทางการตามความปรารถนา สำ หรับข้าพเจ้านั้นคงไว้ว่าจะไปพบกษัตริย์ ทศกัณฐ์สักวัน

เกินราคาค่าชมราว ๆ ๒๐ บาท ข้าพเจ้าถึงบ้านลุงหนึ่งซึ่งอยู่ไม่ไกลจาก กองบัญชาการเท่าไรนัก ที่นั่นข้าพเจ้า

▲ บ้านเรือนในแถบคงล้อม ห่งพม่าเหนือ

๒๓ วัช

ไซต่าบตอลสมวิชัยสไต บงดา

▼ บ้านเล็กเรือนน้อยในหุบเขาจึงไม่แตกต่างกับหมู่บ้านแถบเหนือของไทย

ใส่เนอวู ที่ใส่หมิ่นสงัดยานเหล็กจี้ ยามแฉกข้อมพม่า ก็โยมระ ชามนี้ยังกับข้อมเขี้ยว, งาและน้ำมัน ถั่ว พวกเราก็มีหน้าก้มตาใจกันอย่าง เหวือหรือเพราะกำลังหิวและเหนื่อยๆ อยู่ด้วย...

แตรเสียงวอนเคียดกวนนั้น ก็วาน ขึ้นมาอีกครึ่งหนึ่ง พวกเราฟังดูแล้ว จึงถอยชนลูกเหล็กขาว เสมือนหนึ่งได้ยิน เสียงทุ้มพระตะ... ทหารทั้งหมกพากัน ลูกชิ้นอย่างพร้อมเพรียงก็เข้าไปเข้าแถว ถอดชุดกาย พวกไซเฟอร์ก็เก็บตาม มาต่าง ๆ เรามายืนสนทนากันอยู่ข้างๆ วถของกัน..ทันทีนั้น นายทหารผู้หนึ่ง

ไว้พดุงหนังก้อยลูกขบาท และญาติพี่น้อง ของแตกตาคคน ก่อนอื่นแก้ไขให้ ข้าพเจ้าไปอาบน้ำเสียก่อน ซึ่งก็โยน ความปรารถนาของข้าพเจ้าอยู่แล้ว.

อามนี้เสร์จ ข้าพเจ้าจึงออกมาพบ กับลุงหนึ่งหน้าบ้าน ซึ่งขณะนั้นข้าพเจ้า ได้เห็นแกกกำลังนั่งอยู่กับการจัดคอกไม้ รูปเทียนและเครื่องบวงสรวง คล้ายกับ จะทำพิธีเสนไหว้อะไรสักอย่างหนึ่ง แก เรียกข้าพเจ้าไปบงส่งไกลๆแล้วแนะนำว่า "นี่หลานชายลุงได้เตรียมทำพิธีบวงสรวง เจ้าพ่อมั่งเด็งไว้แล้ว เพื่อให้การเดินทาง ของหลานราบรื่นและปลอดภัย แต่ลุง จะต้องขอเดือนไว้ (อ่านต่อหน้า ๓๘)

ไปกั๊ย...

คาเวทขยง

อริบตี

วันหนึ่งเวลาสักหกโมงเย็นกว่าๆ เห็นจะได้ ผมนั่งเล่นอยู่ในเรือนกล้วยไม้ ชมแคทลียาและหาวายต่างต่างอยู่ด้วยความเพลิดเพลิน สหายคนหนึ่งใส่ลวดเข้าไปอย่างกันเอง ในมือเขาคีบหนังสือพิมพ์รายวันตีตมาด้วย ๒-๓ ฉบับ เป็นหนังสือพิมพ์รายวันที่กำลังแพร่หลาย เขาหย่อนตัวลงนั่งบนม้านั่งตัวเด็กเล็ก พลงวางหนังสือพิมพ์ส่งข้างตัว.

“หนูอ่านหนังสือพิมพ์ทั้งเรื่องเปล่า?” คือประโยคแรกที่เขากถาม

ผมขู่หูข่า เพื่อให้ทราบแน่ชัดว่า เจ้าของคำถามบ้านนั้นจะเป็นใครกันแน่ เป็นเพื่อนของผมแน่หรือ โฉนจึงถามออกมาได้เช่นนั้น ราวกับผมเพิ่งกลับจากต่างประเทศ หรือไม่ก็เพิ่งจะโผล่ขึ้นมาอยู่บนดิน กระนั้น ทพที่เพื่อนกรูยุดเต็มประดาว่า ไอ้ทงทมาหากินอยู่ทุกเมื่อ เชื้อวันนั้นนะ ก็อีกท่าหนึ่งสือพิมพ์.

“เปล่า!” ผมตอบโผลงออกไป เพื่อให้ตรงกับคำถามและเพื่อจะได้ฟังที่มาของคำถามนั้นเสียหน่อย.

“พี่ไอ...โอ๊ย! โฉนไหนเลย แหกตาคุณเสียดังชั่วหนังสือพิมพ์เขาลงข่าวอะไรกันโครมโครม” เจ้าเพื่อนผมใส่ไปเรียงเข้ามาทันควัน “ไอ้แกมันมัวแต่ดูกล้วยไม้วันยังค่ำ อีกสักหนอยก็คงหอบที่นอนหมอนมุ้งลงมาเข็ดคันทันอยู่ในเรือนกล้วยไม้หรือ?”

ผมหัวเราะหึๆ นึกขึ้นเจ้าเพื่อนชกคนนั้นเหลือเกิน แต่เพื่อที่จะทำให้เรื่องมันสนุกต่อไป ผมจึงแสร้งทำเป็นไม่เข้าใจในทักกลับไปพินิจพิศดูขอมตามปอมปาดัวร์ชื่อใหญ่ของผมต่อไปอย่างเฝ้า เพียงแต่ถามเขาเบาๆ.

“มีข่าวอะไรแปลกประหลาดพิศดารขึ้นนี่? หรือว่าเกิดปฏิวัติรัฐประหารขึ้นเข้าปอก?”

“เปล่า...ไม่ใช่ซึ้งนี้ห่วย ใครจะไปคิดปฏิวัติกัน แต่เป็นข่าวดีราวจะจับตัวรวา!” เพื่อนตอบทำท่าเห็นเด่น.

“อ้าว! เรื่องอะไรกันล่ะ ใจดีราวจะคืนไปจับตัวรวาพวกเดียวกันเองเสียเลย?” ผมขยันทงทั้งที่มียังจับคลำตามปอมปาดัวร์ต้นโปรดอยู่ “เรื่องมันเป็นอย่างไรบ้างล่ะ?”

“ว้า! ไอ้แกมันไม่จับตัวรวากลับ” เพื่อนชักมือ “หนังสือพิมพ์เขาลงข่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้แหละ มีหลายพวกพวกที่ไม่เข้าใจเกี่ยวกับการบริหารเมืองมัวแต่มาเอาใจใส่กับการกล้วยไม้กล้วยไรเสียละก็ไรจนตาย รั้โหมลว่าบ้านเมืองที่ราวากลี่ยี่นั่นแหละจะล้มล้มไปเสียหมดแล้ว พุกไซ้! คนอะไรเล่นแต่กล้วยไม้มันบ้า ไม่รู้ว่าบ้านเมืองเขาวุ่นผวนการเช่นไร”

ผมค่อยค่อยหันกลับไปยังเจ้าเพื่อนชก พลงบอกว่า.
“ประเดี๋ยวก่อน... ประเดี๋ยวก่อนโรกันเอาแต่ไม้โทโส ค่อยพูดค่อยกานี้ อ้ออีกยกที่รู้เรื่องเดิมที่ว่าเรื่องมันอย่างไรกัน ตัวรวาจ้ทโหนไปจับตัวรวาจ้ทโหนไม้หนอยอีก แล้วกับบ้านเมืองมันซึ้งนี้เขี่ยมันแล้วอย่าไร”

(อ่านต่อหน้า ๓๖)

ดูอ่าน... วิจารณ์

ต่อจากหน้า ๔

ป.ป. ขอโทษผมมีกรมอีกชื่อ คือ ราชศัพท์ไม่ไปเมืองนอกแล้ว ข้อคืออะไรที่เคียดเคินตามหลัก มันไปไหนด้วยหรือเปล่า ไม่เห็นตามขอ... (ต่อว่า) ไปไหนหรือ?

๑. พุกไซ้...พุกไซ้! คุณละก็ไม่น่าจะคิดมากไปเสียพม่าบ้าง กะอีกคนเรา (ซึ่งแต่แล้ว) จะนั่งจมนอนตามสบายใจของเขาย่างไรไม่ว่าจะเกิดเขามาคิดเราทำไม? ไม่เสียก็สิ้นเรื่อง คิดมากไปเสียหรือเปล่า? ซุ่มมาคิดก็เรื่องทำอย่างไรจึงจะเอาตัวมันร้ายพวกที่ฆ่า ๔-๕ อดิษฐ์มนตรี และฆ่าคนสำคัญๆ ทั่วหลายมาลงโทษให้จงได้ หรือคิดถึงเงินจำนวนมหาศาลที่จ่อมอวินแล้วมันว่าเอาไปลงหมอดแล้ว ว่าจะทำที่โหนให้จงจะได้คนมาคิดว่า เสียเวลาเปล่าๆ คนไหนหรือที่พรุ่งนี้คืนนี้.

๑. โอ๊ย! ผลลัพท์ขยหน้าวันละ ๕ เข็มมาจับกันแล้วมันนับคำนวณไม่ได้ว่า ก็มันกั๊ยกันเขี่ยเข้าไปแล้ว ในกรณีจ่อมอวินเผ่าทั้งหลายแล้วที่รู้ๆ กัน เขี่ย! ใครครับที่ขยยี่รับจ่อมและมันนับถือผ่ายๆ นอกจากอินชพลา!

๓. จอมพลแปลกจรัสศึกตัวหรือยังผมไม่อาจทราบได้ เพราะอยู่ห่างกันไกลโขยๆ แต่โดยความรู้สึกของผม จอมพลแปลกนั้นเป็นคนที่จะไปไม่คอยรู้สึกตัว เห็นเขาเป็นเพราะความซาบซึ้งซนตาก็ยังไม่เห็นและค้อมกั๊ยมันทั้งเป็นทั้งนี้ในโลกมันควรจะไม่รู้สักอย่างๆ นอกจากจะโดนเปลวไฟ (ฉาบปกิจ) แลนเฉยเข้าเท่านั้น.

๔. ผมว่าไม่ว่าการดำเนินการโรมันย่อนแล้วแต่กั๊ย ขอนผู้ดำเนินการนั้นๆ ใครจะร้ายวายเป็นมหาเศรษฐีหรือโชกโถกอย่างไร อยู่ตัวดีกว่าตามาหากินของเขา จึงไม่ควรมี กั๊ยเป็นการปล้นประชาชน ใครมีวิธีการปล้นแบบคางกั๊ยก็ปล้นได้มากกว่า แต่กั๊ยอย่างไรมัน

ชีวิตนักชกอาชีพ

ก็พวกปล้นด้วยกัน ฝ่ายที่ขโมยไปโดยก็ต่อประชาชนนั่นเอง.

๕. ครวยกป้อง "... ในวรรณคดีไทยที่คุ้นเคยมาในข้อนี้หลายครั้ง. ๖. สมถวิลขึ้นหลายครั้ง! ๗. สมหมายใจในอุทธรณ์หลายข้อ ข้อที่หนึ่งแล้วแต่เหตุการณ์ และอนาคตต่างหาก. ๘. ข้อนี้เพิ่มข้อกับข้อนี้คล้ายเคยดูไปก่อนดีกว่า. ๙. สมถวิลขึ้นเหมือนคนเช่นเดียวกับกัน.

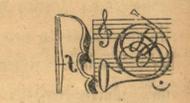
สมถวิลก็ไปทางคุณ "โซ-มาคาล" ที่ "โซ" หรือชื่อ คุณคงจะได้เห็นมาแล้วนะ ครั้นส่วนผมนะหรือหรือ ยินชาตวงศ์ไปเที่ยววิ่งวุ่นไปนอนอย่างๆ ทุกรอก. ปกติใคร่จะวิ่งที่หน้าบ้านเดี๋ยวตามออกไปตามรอยเก่า นอกรวงนั้นจะหารอยใหม่เข้าอีก.

เปล่า! ไมใช่ห้องว่างเรือนนก. โทสปีด่า
๗๒ ฉบับแล้ว ที่ผมได้ออกพิมพ์มาโดยไปตั้งราคา ไม่รู้จักชดเชยกับ ๓ บาท หรือ ๔ บาท เพราะผมพอใจอ่าน แหมๆ มีผู้ชมว่า โทสปีด่าก็ เข็มขึ้น เสมอความตรง โทสปีด่านี่ ซึ่งเป็นความวิ่งชกกับคน อิงเงาไปใชยธารถตามอาตมาอีก ๆ โทสปีด่าฉบับ ๖๒ เป็น ๆ ๕๖ ฉบับขึ้นไป โทสปีด่าของคอมมูนไป ๑๒๖ หน้า ๗-๘-๙-๑๐-๑๑-๑๒ เต็มหน้าไปรวมยก ๖๒-๖๓-๖๔-๖๕ ว่าเข้าไปถึงครึ่งหน้า อึ่งแต่หน้า ๗๑ ก็ไปเปลี่ยนทุกหน้าอีก ๗/๖ หน้า ๗/๕ หน้า. จะใช้ถ้าง้อหน้ากับโทรตามหรืออะไรกัน เรื่องของคุณคง คงน่าจะไปเองบ้าง แต่ว่าให้จบเป็นเรื่องราวไปโปรดักหรือหรือ ทำเป็นโลกของรางวัลชิงชนะเลิศหรือ หรือว่าเป็นนโยบายของโทสปีด่าที่ จะต้องลงละมีอะไรก็ลงละมีอะไรเขียนแต่สิ่งอื่น ไม่ค่อยจะดีถึงสิ่งอื่น เขียนไม่ตรงกลางเช่น เบ็ดที่นั่นแหละนักก็หาเราทำทุกที

สุดท้ายหรือว่าที่หนก. คงจะแก้ไขสิ่งเหล่านี้ หากว่านัก. เห็นดังนี้ข้าง
ด้วยควมนิยมคือ
เกิดเขียน
ห่มหมอบ
(อ่านต่อหน้า ๕๔)

ใครให้ผมพาเที่ยวลอนดอน พอดตกกลางคืน ผมก็มักจะพาไปดูละครไม่ได้ เช่นละครเซ็กซ์เปียร์ ที่โอลด์ควิก หรือมีทีละละครสมัยใหม่ ซึ่งเป็นละครตกหรือละครวิ่ง เราเลือกเอาใจดีตามใจชอบ เพราะในลอนดอนนั้น มีโรงละครอยู่มาจนมากถึงเกือบ ๓๐ โรง บางเรื่องทีหนึ่งนอกถิ่นอยู่ได้นาน ๆ คงไม่หืออกว้ากับผม. ในประเทศของภาระตมาเมืองอังกฤษ ปกติจะวิ่งเรื่องที่ได้มาจนมากที่สุด คือ Blithe Spirit ของไอ.เอ.โอ. แอนดรูว์ ซึ่งแสดงอยู่ได้ตั้งสิบเก้าเดือน แต่มาเมื่ออาทิตย์ที่แล้ว สถิติตอนนั้นได้ถูกลบเสียแล้ว.

ละครเรื่องใหม่ ที่ทำให้สถิติของภาระตมาของ Blithe Spirit ตกกลายเป็นที่ดังไปได้ชื่อเรื่อง The Mousetrap ของธรรกา ชาวสวิสก็ได้ชื่อตัวเข้าชมเรื่องนี้แล้วทั้งหมดก็เห็นสามพันคน. และทางโรงละครแม้จะกระแสน้อยก็ต่อไปอีกยาวสองปี. ถ้าจริงตามนี้ ละครเรื่องนี้ก็ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี. โรงละครในกรุงลอนดอนนั้นขนาดใหญ่ อย่างโรงละครนี้เองชื่อ The Mousetrap ของธรรกา ชาวสวิส นี้ ก็กำหนดเพียง ๕๓๕ คน แต่การที่สามารถเต็มอยู่ได้คงดีใช่ โยไม่ลองเปลี่ยนแปลงนี่ ต้องเขียนความถั่งอย่างน่าอัศจรรย์ทีเดียว. ตรงนี้ในคิวท์ละครเรื่องนี้ สามารถกล่าวได้ว่าสถิติเข้าไปได้ คณะผู้แสดงเจ้าพนักงานเดินผลงจักษยันกันอย่างมโหฬาร.

มีคำพิพากษาอย่าง "อาชีพการงานไม่เหมาะกับใครเร็วนี้" แต่กันเห็นจะคงชอบกันอีกกัน คือ ธรรกา ชาวสวิสนี่แหละ เพราะสำหรับ. สถิติที่โกโรโกว่าวิ่งวุ่นเป็นเศรษฐกิจขึ้นมาได้เพราะอาชีพการงาน. เรื่องอาชีพการงานทุกเรื่องก็ถือกันแต่ขายกับขายก็ บางเล่มก็พิมพ์เป็นเศรษฐกิจกับขายชกตกเกลี้ยงอยู่นั่นเอง. โดเดดละครเรื่อง The Mousetrap ของเธอ นี่ ใครไปถูกสถิติก็ใจหนักมาก. ว่าเข้าโรงโรงวิ่งเรื่อง ทำให้สองคนเคยอยู่ว่า เรื่องจะไปลงอะไรอย่างโน่นนี่. และคนที่ทำเขาไว้ ก็เรียกว่าท้ายปี.

เนื่องจากละครเรื่องนี้ แสดงอยู่นานมาก. คืนแสดงข้างคอกก็วิ่งเหยาะๆ มักก็วิ่งเข้าไปเห็นถึงตาออกไป. เพราะตัวนางเองนั้นเปลี่ยนมาสามคนแล้ว. และเคยเขียนคนแสดงก็ชุกก็สามคนแล้ว. แต่การเปลี่ยนตัวนักแสดงไม่ใช่ของยากอะไร เพราะละครทุกเรื่องก็แสดงกันก็ต่างตัวสาวเธอไว้เสมอ. แต่ผู้เขียนละครเธอก็ต้องนางเองนั้นเขื่องอย่างถาวรนั่น. ถ้าไม่เข้าเรื่องก็การแสดง ตัวสาวเองก็กระเขี่ยวโยไปไม่ทันดี.

ภาระตมาเมืองอังกฤษนี้ รู้สึกว่านี่มันหนักมาก ตามโรงละครอเมริกาหลังตกแต่ด้วย. มี "ลับละคร" และโดยที่มันวิ่งดีแต่เพียงหาวิธีออก. ก็อาจจะเชื่อเสียอยู่ในโลกละครที่นอนคนใด. จึงไม่จำเป็นว่าจะต้องเป็นควมแสดงที่นั่น. ถ้าหนังสือที่ชื่อว่า "โพธิธรรม" ที่สำคัญมากเหมือนกัน. และถ้าได้ข่าวได้ของควมแสดงหรือของนักแสดง ก็เป็นวิธีที่อยู่ข้างมาก. อิงถ้าเป็นละครเรื่องใดถึงขนาดนี้ก็หาทางวิธีใหม่มาคิดต่อข้อข้อไปให้หนังสือแล้ว ผู้ซึ่งที่เท่ากันดูถือถือว่า

แต่ถึงใคร ๆ จะว่าวงการวิ่งทละครนั้นคือ "บ๊องบ๋อง" ละครของใครก็ได้. ผู้แต่งก็มีทั้งวิ่ง. หรืออย่างน้อยก็ต้องมีเงินไปเที่ยววิ่งวิวเธอนั่นก็ได้. แต่การท่าละครก็ มาเล่นนั้นไม่ใช่ของง่าย. เพราะการวิ่งก็สลับไม่ง่ายเหมือนการวิ่งที่ปกติ หรือทำงานเขียน. วงการละครจึงถูกขังอยู่ที่ว่าศิลปินผู้แต่งเรื่องระ เท่าที่มีอยู่ด้วย

นี่ไม่ใช่ของพอ. เพราะฉะนั้นมีการแลกเปลี่ยนกันระหว่างกันอยู่ก็พอแล้ว. ละครทางอเมริกาก็ ๆ ออกก็ถูกเขามาเล่น. และในที่งานก็วิ่งทละครของอังกฤษ ที่ทำเงินได้มากในลอนดอน อีกไม่ก็เกิน ก็จะไม่ไปทางอเมริกา. เมื่อย่าง ๆ นี้ มีละครใหม่เรื่องหนึ่งในลอนดอน เขียนโดยนักประพันธ์ชาวออสเตรเลีย. ละครเรื่องนี้ได้รับความสำเร็จมาแล้ว ในออสเตรเลีย. และเมื่อนำออกแสดงในลอนดอนนั้นก็ชุกกันมาก. ถึงมีนักประพันธ์ออสเตรเลีย เขียนมาหาในไกลทะเลเกิน.

หาได้ไม่ เพราะวาระโคจรของดาว
ดวงนี้ยังคงสั้นอยู่ในกระแสดังกล่าว
และในพื้นอากาศเหนือผิวโลกอยู่....
และควมวามรีบ ความเร็ววาระวง
ปรากฏอยู่ นอกเหนือความมาก
หนาย ของนักวิทยาศาสตร์ผู้ประพันธ์
ด้วยซ้ำไป เพราะนักวิทยาศาสตร์ผู้
ประพันธ์นี้ ได้รวบรวมองค์ประกอบต่าง
ๆ มาโดยง่ายอันเปลี่ยนอยู่
ก็พอเพียงสองอย่างที่เท่านั้นเอง ในที่
นี้ก็คือ "ดาวบริวาร" ดวงนี้พุ่งปรายขึ้น
สู่ท้องฟ้า นักวิทยาศาสตร์โซเวียต
ก็ถูกกล่าวถึงวาระที่ขมขื่นบ้างว่า.

**"อยู่ไกลลาขนั้น ไม่ดีดังกลัว
หรือกลัวโซซัดกัก"**
แต่เมื่อก้าววาระเริ่มทรงตัวเมื่อ
ขึ้นถึงจุดที่แรงดึงดูดจากศูนย์กลางโลก
กับแรงดึงดูดของโลกมีปริมาณเท่ากัน
อาหาร "โคจร" ในระนาบความสูงจาก
ผิวโลกที่สม่ำเสมอขึ้นเริ่มขึ้น.

แต่...ทุกคุณภาพของสองแรงนั้น
อยู่ในเขตอากาศผิวโลกที่แรงรัศมีที่โค
กาศมากขยับไว้ จึงปรากฏว่า "ดาว
บริวาร" ออกราวด้วยความเร็วอันน่า
ทึ่งและสูงยิ่งนัก ฉีกจากนักวิทยาศาสตร์
ที่ประพันธ์นี้ ไก่กาทความไว้
เข็นขึ้นมาก.

วันหนึ่งก็แล้ว สองวันก็แล้ว สถิติ
ที่ความเร็วของดาวบริวาร ก็มีใกล้ลง
เสียงของนักวิทยาศาสตร์โซเวียตเริ่ม
อ้อลง เหมือนคนอื่นเขาว่า.
"เห็นขมขื่นอีกหลายชาติด้วยกัน"
และเมื่อความเร็วขงดาวอยู่ ณ
ระยะทางที่ ๔ แล้ว นักวิทยาศาสตร์

โซเวียตก็ซัดท้อถอยอีก "อีกก็เดือนก็ไม่มีอะไร" แต่วิ่งมาฟัง.
วันแล้ววันเล่าในสี่ปีที่ผ่านมาก ความเร็ววาระวงโคจรของโลกถอย
ความเร็วที่ปลายสถิติก็ลงแสนลงเสีย มันสามารถถอยโลกในทิศทางต่าง ๆ
ต่างกันเพียงระยะ ๘๖ นาทีเท่านั้นเอง
มาในตอนเสียงจางวอด มีซัดก็กระห่มขื่น

นักวิทยาศาสตร์ชื่อเอวาอาชอนบอกว่า "ไม่จริงแล้ว ไม่ใช่เสียงดังหนักดังของ
เครื่องรวมทั้งเบค วรันนี่นะ วาดักนี่หนักใหญ่และค่อนข้างเบาของดาวบริวารเองเท่านั้น
คือไม่มีหลักฐานอะไร" หรือจะมี... มันต้องระบุเจาะโรจนกว่า ๆ ถ้าไม่ไปลัดต่อแต่รูปก็พอ
เป็นอาวุธระลอกต่อไป..."
นักวิทยาศาสตร์โซเวียตพอๆตามแล้วชี้แจงให้คนอื่นฟังว่า
"ไม่มีอะไรหรอก นอกจากรากศัพท์สองคำสามัญ เพื่อให้ง่ายขึ้นเท่านั้น"
"ความวาระวงโคจรของนักวิทยาศาสตร์โซเวียตทั่วโลกเป็นวงกลมหรือเป็นรูปวงรีชื่อว่า
"ไม่มีจริงแล้ว. เราเชื่อที่ออกมาแล้วได้บันทึกบนกระดาษขาวที่เราไม่ได้เขียนไว้ มันจะเปลี่ยน
ให้ขึ้นไปโดยอวกาศแล้วหาผลเฉลยไม่ได้"

พร้อมทั้งเสียงจางวอดให้ระหัดไปตั้งหน้ามา ฟังไปแทน ก็จะเปลี่ยนไปเรื่อยๆ
บนกระดาษขาวหรือเปลี่ยนไปบ้างแต่หากจะเข้าใจความหมายที่แน่นอนและข้อได้ทั้งเอ
รอบโลก ๆ ทั่วโลกร.

เรื่องนี้เกิดขึ้น นักดาราศาสตร์จึงได้สังเกตกับสิ่งของวิเศษคือคัมภีร์
"เอเธนส์... เอเธนส์ เรายานเทศกนต์ที่ดาวแห่งหมู่เกาะโซเวียตเพียงสอง ชาติ
นี้แหละ เรายาน เรายานให้ที่การควบคุมกันไว้ โดยรวมก็กระหน่ำเราไว้ โดยที่เธอ
เพิ่มไปแต่ให้ควบคุมด้วยการวาระทั้งหมดแล้วจึงทำให้เปล"
ปรากฏว่า. เสด็จรัฐนี้จนถึง ตอนที่จะตอบอันสั้นออกมาว่า
"ไม่อาจทราบ ข้อเสนอนี้เท่านั้น"

เสียงของนักวิทยาศาสตร์โลกส่วนใหญ่เริ่มเบียดร้องขึ้นมา
บ้าง ในเบื้องต้นเองไม่อาจจะทราบได้เลยว่า นอกจาลุยลอสละวงปูด
ปรากฏอยโลกแล้วรยะแล้ว สังเกตสัญญา "บีบ...บีบ...บีบ..." ไม่เห็นเปลี่ยน
จึงตระโกนให้เข็นอีก อวาวๆ เตะก่อดักที่ระวาระวนกลมเคระเวดัก ให้
มันขวนพังกันในทันที ความเร็ววาระวงโคจรความหมายอะไรก็อีก.

นักวิทยาศาสตร์อเมริกันจึงเบียดร้องขึ้นมา ให้สหภาพโซเวียตทราบ
งานผลสำเร็ยหินสุกกันพียงๆ ถ้าหากเพื่อนทำไปมากขยับๆ ซ้ำๆ จึง
ทางฝ่ายนักวิทยาศาสตร์โซเวียตก็มีสัญญาเพราะเจ้า "ดาวบริวาร" นั้นก็
ไม่ยอมรับจะหาไรกันนั้น นอกจากจางวอด "บีบ บีบ บีบ" ข้างเดียว
จึงได้แก่สัญญาว่า "เขาเอช... ไวกวาระนั้นเขาจะทำให้มัน ความเร็วให้
ย้อนกลองลงมาได้ทีเดียว จะดีกว่ามากกว่านี้ แต่กว่าจะจริงใหม่ได้ก็ต่อให้ดาว
ดวงนี้แตกตัวของมันเองก่อน"

แต่กระนั้นอย่างไรก็ยังมีที่สงสัยกันอยู่ เพราะไม่รู้ว่ามันจะตก
ลงสู่โลก หรือเลิกแยกฝั่งออกไปเข้าหิมาตรเป็นบริวารจากอาทิตย์กลายเป็น
ดาวอิสระไป อย่างที่เขาเรียกกันว่าดาวโคจรสั้นๆนั่นจึง.

มาในตอนหลังๆ นั้นสัตว์ที่กำกับตามมันเหมือนกับมา ยกรว.
**"คิดดี คิดดี แล้วหน้ามันแหละ มันหน้าเอช จะยังให้ทะเลทุบออกไปมัน
ทีเดียว"** (อ่านต่อหน้า ๔๑)

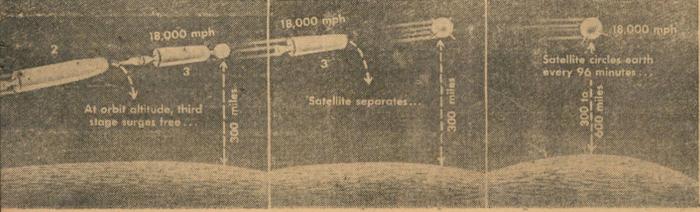
เรื่องการค้นคืนนี้... ชื่อเป็นที่เด่นชัดเท่าที่
และนักเขียนอื่น ๆ เรียกขานการให้เด่นเด่น
ผู้ที่ไม่จบเรียบ

เซอร์ ยกพื้น ค้าง-ยอด ยก
ก้นเขย่งกว่า. "คุณคงรู้จักชาวกร
เกอมนัก. ผมไม่เคยเขียนหนังสือมา
มาก่อนเลยจริงๆ แต่ขอเขียนเรื่อง
นี้ ราชโองการในวงกลบที่หาเราไว้"
ทางฝ่ายเขย่งพื้นเมื่อได้ทลกรไปแล้ว
ก็กลับไปกระแวงเขย่งพื้นทั่วๆ กลูกปฏี
เสกอีกมาลงกัน จึงได้ลงจาวความ
ผิดทางไปก็หญิงหาเรา. ทำแล้วอยู่
แก่เงยโตเขียนไปมาก และต่อมาจะ
ก็งานจลลวงลอสดูแล้ว อยู่มาวัน
หนึ่งเขย่งพื้น ก็โทรศัพทมาบอก
"คุณเคยไปกินข้าว ไรนะ เฮีย ไหม?"
เขาเอชก็ตอบกลับแล้ว เรื่องนี้ของ
คุณ" เขาเอชไปว่า "ก็ให้เขาชู้".

วันต่อมา เขาเอชก็ค้นได้ขูเข้า
กินน้ำ และเขย่งพื้นกระแวงนั้น อธิบาย
ไปแต่ จะขอทลกรเรื่องให้สั้นลงอีกหน่อยนะ
ขอไปหาคนอื่นใหม่ สุดท้ายเขาเขียนไว้
ไม่ว่า The Middle Way หรือเรื่องใหม่
แห่งอยู่บนคอมพิวเตอร์ และสุดท้ายก็ได้
ผู้เขียนไปสอง คนทางตะวันออกชายหนึ่ง
และอีกคนหนึ่งชื่อไม่ไปที่นั่น รวมทุก
นั่นจึงกลายเป็น ที่จริงได้ผู้เขียนขึ้นมา
และให้เขาเล่าความ "นี่เป็นที่ร้ายกว่า
เรื่องนี้ ทำให้น่าสนใจมากแต่ขออีก
เพราะรู้สึก ว่า เงินจะได้คืนเงินจาก
เมืองลาตาที่ เขาของ. เสนอด้วย เรารู้
จึงร่วมไปทุกฝ่ายที่เขย่งไปตลอดด้วย ส่วน
บ. พริกเขาเป็นงาน เรอศัพทต่อใจกันแล้ว
แล้วกันกับ จะได้อีกที่ต่อขึ้นใหม่ก็อีก"

วันหนึ่ง เขาไปพบคนเอากระดาษ
ก้นพวกมันจากกระดาษ และได้เล่าเรื่อง
สนุกๆ ที่จริง. นักวิจัยจลลวงนั้นขม
ว่า. "มันมีคนชัดชัดลลวงคุณเล่า
หัวข้อย่อยนี้" เขาถามอย่างละจะว่า
"เอชอะไรกันคุณ?"
ก็ลลวงที่มันมาก ซึ่งคุณเล่าใหม่
ฟังกันมัน ใจลลวง" ชายผู้หนึ่งตอบ. "คุณ
ไปรับเขียนเข้าเอช"

เขากล่าวมาลงกันแล้ว ถ้าเป็นไปได้
นอน นั่งกางกระดาษและกระดาษนอน
จนสว่าง. เมื่อเสร็จแล้วก็ให้เขียนหา
ร้อยเปอร์เซ็นต์ความสัญญา. กรวษา
ก็ใจว่าใจๆ ทั่วทุก. เพราะมัน
หมายความว่า สามีของลลวงจะ
ได้ฟังผลมากขึ้น. ไม่จนกักรัง
เขียนเขย่งพื้น (อ่านต่อหน้า ๔๑.)

เขาเปิดอภิปรายชั้วไป

มาตั้งแต่สมัยตก...

ตีพิมพ์

ในชั้นปลายแห่งยุครัฐบาลจอมพลคนแก่ ป. พิบูล

สงคราม เมื่อใช้ทำไม่นานมานี้ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเปิดอภิ

ปรายทั่วไปเกี่ยวกับความไม่ไว้วางใจรัฐบาล การเปิดอภิปรายทั่วไปครั้งนี้ในที่สุดต่างฝ่าย

ต่างก็ไม่ได้สนใจต่อกันตั้งแต่นั้นที่ทราบกันอยู่ เรื่องที่เกี่ยวกับการเปิดอภิปรายทั่วไปครั้งนี้เรื่อง

ควรจะนำมาเล่าถึงกันทั้งสักเรื่องหนึ่ง ในสมัยรัฐบาลพลเรือตรีถวัลย์ จางราวาสวัสดิ์ การ

เปิดอภิปรายครั้งนี้ดูเหมือนฝ่ายค้านจะ "มันเขี้ยว" กันยิ่งกว่าเมื่อคราวที่แล้วมานั้นเสียอีก

ทุกๆ คนกระชั้นกระรุ่งเหล็ก คนสำคัญทางฝ่ายค้านในทางนั้นนอกจากนายควง อภัยวงศ์ซึ่ง

เป็นผู้เสนอเรื่องนี้ขึ้นแล้ว ก็มีบ.ว. เสนีย์ ปราโมช, พระยาทวีศักดิ์วาท, บ.ร.ว. คึก

ฤทธิ ปราโมช, นายใหญ่ สวัสดิชชาติเป็นต้น ซึ่งเป็นฝ่ายพรรคประชาธิปัตย์ นอกจากนี้ก็มี

นายสุวิชัย ทัศนเศรษฐ, นายประสิทธิ์ ชูพินิจ, ขุนฉกฤทธิศักดิ์ขจร (ซึ่งต่อมาได้กลายเป็นสมาชิกพรรคเสวี

มนต์กลาป) นับว่าเป็นการเปิดอภิปรายที่ดุเดือดที่สุดในวงการเมืองยุคนั้น.

อนุสนธิ์ที่ได้ออกให้เกิดการเปิดอภิปรายทั่วไปนั้นสืบเนื่องมาจาก ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในเรื่องข้าวและรัฐบาลบริหารราชการแผ่นดินเสื่อมโทรมเต็มที่ ในวงการข้าราชการแทบทุกกระทรวงทบวงกรมมีการ "รับประทาน" กันอย่างเฮอร์คิวลีสโดยไม่คำนึงถึงความเดือดร้อนของราษฎรตาตาๆสักนึกเคียวเป็นเหตุให้เกิดใจหวั่นว่รับขึ้นอย่างซุกซมทั่วทุกหัวระแหง เด็กๆขาดการศึกษาเพราะรัฐบาลไม่นำพา ค่าครองชีพของประชาชนเลื้อยพอลอยสูงขึ้นอย่างน่าหวั่น ทุกกลุ่มเมื่อเต็มไปด้วยเสียงซุบซิบนินทารัฐบาล บางรายถึงสาปแช่งอย่างรุนแรง สุดที่ผู้แทนราษฎรในพรรคฝ่ายค้านจะทนทานอยู่ได้จึงได้ "รวมหัว" กันเข้าขอเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไป เพื่อกำรัฐบาลลงให้จึงได้ที่ๆผู้สมาชิกฝ่ายค้านจะมออยู่เพียงแต่หีบมอเคียวเท่านั้น ผิดกับสมาชิกฝ่ายรัฐบาลกันอย่างห่างไกลที่สุด.

ฝ่ายค้านได้จำแนกหัวข้อของการเปิดอภิปรายทั่วไปไว้รวม ๘ ข้อด้วยกันคือ ๑. รัฐบาลนี้ไม่สามารถรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศได้

นายกรัฐมนตรีคนนี้มาจากกองทัพเรือหรือลูกนาวิ พระเจ้าเบองบนเล็กลรรคบัณ' ลัน' ให้เป็น 'ทอง' ผู้ฝ่ายค้านด้วยสิ้น โดยไม่จำกัดต้องมีพรรคใดติดก็ได้

ความนโยบาย ที่ไม่เคยแถลงไว้ต่อสภาผู้แทนราษฎร ๒. รัฐบาลไม่สามารถรักษาการเมืองของชาติไว้ได้มั่นคง ทำให้ฐานะการคลังประสบความล้มเหลว ๓. รัฐบาลนี้ได้ดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจอย่างผิดพลาด ไม่เหมาะสมแก่ภาวะการณ์ เช่นทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนในด้านการครองชีพ ๔. รัฐบาลนี้ไม่อาจสร้างความเชื่อถือแก่นานาชาติตามนโยบาย ด้านการต่างประเทศตามที่แถลงไว้ ๕. รัฐบาลนี้ได้ใช้อำนาจทางการเมืองเข้าแทรกแซงในราชการประจำ ทำให้เกิดผลเสียหายแก่ราชการแผ่นดิน ๖. รัฐบาลนี้ ไม่สามารถรักษารัฐธรรมนูญของราชอาณาจักรไทยไว้ระบัตที่สมควร ทำให้ข้าราชการจากกต่างกันไป กระทั่งยุติราชการ ๗. รัฐบาลนี้ไม่ช่วยปรับปรุงและดำเนินนโยบายทางการศึกษา

ของชาติที่ทั้งจักรวรร และ ๘. ซึ่งเป็นข้อสำคัญที่สุดของนักคิด รัฐบาลนี้ไม่สามารถที่จะค้นหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการสวรรคตของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล.

อันที่จริงนั้น รัฐบาลพลเรือตรีถวัลย์ ธำรงนาวาสวัสดิ์ คงใจจะถวายถวายบังคมลาออกตามวิถีกลางถนนไว้แต่เดิมแล้วอันสืบเนื่องมาจากหลายกรณีด้วยกัน แล้วก็ทิ้งพอรัฐประหารเข้ามาก็ใหม่ตามวิถีทางรัฐธรรมนูญ แต่เมื่อฝ่ายซ้ายเกิดมาขอเบ็ดตกปลายทวีไปไม่ไว้วางใจเสียก่อนเช่นกัน นายกรัฐมนตรีซึ่งมีชื่อเรียกว่า "นายก้อนทอง" ก็เกิดอึดขี้ขี้จนมาทันที โดยระงับความคิดที่จะลาบถวายบังคมลาออก อย่างเด็ดขาดหันหน้าเข้า เสด็จขึ้นถ้ำใจดีของนักการเมืองฝ่ายค้าน อย่างไม่ระย้อขึ้น ประการใด.

เราคงจำกันได้ว่า ในคราวเบ็ดตกปลายทวีไปไปเมื่อครั้งนั้น นายควงอภัยวงศ์ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีว่า ต้องโหมกตึงให้เห็นค่าเห็นแก่ตนไม่แพ้กัน ความจริงในบัดนี้เห็นกันชัดเจนและเห็นกันชัดกว่าด้านอันเดียวกันนี้ต้องให้เห็นค่าเห็นแก่ตนไปทุกที สัมถยที่ใ้ดำรงตำแหน่งกัการ เมืองผู้ดำรงตำแหน่งฝ่ายค้านเป็นทั้ง (คือไปข้างหน้าก็จะต้องมีการ เห็นค่าเห็นแก่ตน กันอีกตามเคยละกระมัง)

ประชาชนทั่วไปต่างคงพึงการเบ็ดตกปลายทวีไปอย่างเห็นกัน รัฐบาลระงับหรือรัฐบาลจะไป ฝ่ายค้านจะอยู่หรือฝ่ายค้านจะไปก็กระไรอยู่กันไม่ช้า ทุกคนคงพินิจว่านายถวัลย์คงจะเอาใช้ถักมือของเขานัก โขย้าย ไว้วางระอกทั่วไปได้ ในขณะที่เดียวกันทุกกรณีคอยฟังเห็นกันกว่า นายควง อภัยวงศ์จะใช้อีกเมื่เกิดพรบายของเขาอย่างไรจึงจะคว่ำบาตรรัฐบาลของตนลงไปได้.

เล่าเรื่องมาถึงตอนนี้แล้ว โปรดอย่าเข้าใจว่าผู้เล่าเรื่องนั้นขอวาง อธิบายสั้นๆแต่เพียงพอไว้ครั้นถึงคดีนี้ไปเสียหมดแล้ว เป้าหมายเลือกตั้งที่จะถึงในคืนวันมาฆะนี้ไม่เกี่ยวกับสารคดีแห่งความจำเป็นอันใดก็มิได้คือ หากแต่ว่าผู้เล่าได้เล่าไปตามข้อเท็จจริงที่รับรู้มาเท่านั้นเอง หากว่าในมาฆะมาถึงได้แก่มาฆะของประเทศไทยไป ดังนั้นจึงขอพูดตามเช่นเล่าเรื่องนี้พูดต่อไป. การเบ็ดตกปลายทวีไปคราวนั้น มีเรื่องที่ควรระมัดระวังเอาด้วยครั้น "ดิ.ล.ทอ." อยู่ในชั้นแรก ที่ได้เลือกความไม่ชอบมาพากลเป็นสปอร์ที่ตึงตัวดีเหลือเกิน โดยที่นายถวัลย์นั้นพร้อมทั้งประธาธิบดีผู้ได้สั่งให้กรม โฆษณาการที่การ "อธการทอ." ปรากฏจะรายเสียงที่ประเทศ ไม่มีแห่งหนึ่งหันกลับคิดแล้วก็ตามมาต่อตั้งถึงและมีการร้องรับ ประชาชนทั่วไปรวมทั้งในเขตใหญ่ เพื่อต้องการควบคุมกันโดยภายใน เพราะราษฎรข้างต้นและระงับไว้ที่หนึ่ง ดิ.ล.ทอ.นั้นคือคราวเบ็ดตกปลายทวีไปในวันมาฆะพดแยกตัวแล้วนั้นเอง ในชั้นแรกก็มีการพูดโหมโรงอย่างระอากตามแต่รับฟังแล้วเข้าใจจริงๆ ไปได้ทั้งตามปากพูด อันนี้ก็การกระจายเสียงแต่ในวิวดูชโยธระสภาเท่านั้น.

วันนั้นตรงกับวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ค.ศ. ๒๔๙๐ บรรดาคนแก่เรา ได้มีชีวิตชีวาอย่างประหลาดตามสี่แยกถนนทั่วทุกแห่งที่มีร้านค้าใหญ่ๆ เบ็ดตกปลายทวีไปเสียทั้งสี่ด้าน ทั้งนั้นแยกบางลำภูมีรถกระสวยเสียง ของกรมโฆษณาการไปจอดเบ็ดตกปลายทวีไปในวันมาฆะนี้เลยทุกบ้านทุกซอกของบรรดาที่มีเครื่องวิทยุฟังกันนี้แม้ฟังการของฝ่ายรัฐบาลและกรมโฆษณาและหัวเมืองไกลก็ยังคงออกไปคอยถักมือโกลาเลอย่างแท้จริง.

วันเองที่พวกฝ่ายค้านผู้สึกกระเป๋ารักระเป๋ารัและกระตือรือร้นที่สุดการเบ็ดตกปลายทวีไประงับในคืนมาฆะ ๒ โมงเศษ ทุกคนเกือบมีที่กระไรไม่คิดวิธขาดที่ห้อยออกไปก็มีชื่อ นายควง อภัยวงศ์, ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช, หลวงอภัยคุณาภรณ์, นายโชติ สักขชาติ, นายสุวิชัย พิศาลบุตร, ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมชและใครที่อีกก็มีความมั่งคั่งจับกลุ่มคนคิดกันว่า ทำอย่างไรรัฐบาลจึงจะแตกลงตามไปก็ได้ ทางฝ่ายรัฐบาลนั้นเล่าดี (อ่านต่อหน้า ๓๖)

โลกสยาม

โอลิมปิกแห่งชาติ หรือส่วนตัว

การแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ซึ่งเป็นการแข่งขัน ระหว่างประเทศต่างๆ ทั่วโลกซึ่งจำกัดเป็นเวลา ๔ ปี จะแข่งขันกันครั้งหนึ่ง และในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ซึ่งมีความแตกต่างครั้งแรกว่าเมื่อ ค.ศ. ๑๘๙๖ และครั้งที่สองเป็นครั้งที่ ๑๖ ณ กรุงเอเธนส์กรีซ, ออสตราเลียเมื่อ ค.ศ. ๑๙๐๖ และการแข่งขันทุกครั้งที่ประเทศต่างๆ ทั้งสิ้นออกพำนักแข่งขันต่างก็เลือกเอาแต่กีฬาที่พวกเขาชอบไปแข่งขัน เพื่อชัยชนะอันเป็นที่เกียรติแก่ประเทศชาติ.

ประเทศไทยเราพบออกตรงๆ ว่าเอื้อมือระอากใจโอลิมปิก ของประเทศไทยเราเสียจริงๆ และก่อนอื่นผมขอบอกด้วยใจจริงว่า ผมไม่เคยใจหาหรือวิเศษอันยิ่งใหญ่ ในคณะกรรมการโอลิมปิกของเราเลย แต่ผมเชื่อมั่นว่าการปฏิบัตินั้นของเราก็ยิ่งใหญ่ ในโอลิมปิกของเราจริงๆ.

ประเทศไทย คณะกรรมการโอลิมปิกซึ่งคุณๆ ก็เป็นผู้ว่าท่านเจ้าคุณพระยาภิรมย์ภักดีเป็นผู้ประธาน และนายสวัสดิ์ เถลิงชาติ เป็นผู้ประธาธิบดี และเลขาธิการผู้ทำหน้าที่ไปแข่งขันโอลิมปิกที่สตอกโฮล์มสวีเดนและเมดิเอิร์น ออสตราเลีย วัน ๒๓ ครั้งปรากฏว่านักกีฬาของประเทศไทยก็คณะกรรมการโอลิมปิก อันมีประธานและเลขาธิการ ตลอดจนคณะกรรมการอื่นๆ ทั้งสิ้นไปเพื่อเข้าร่วมออกดูนักกีฬาประเทศไทย พระองค์แสดงให้เห็นว่าการกีฬาโอลิมปิกของเรา ไปไม่ไหวจริงๆ เบลีจิงเจินเจี๋ยของ ประเทศชาติ ก็ยุติความไปเป็นระยะๆทุกปี และทุกครั้งที่ไปแข่งขันไปเสียๆ ปล่อยๆ ผมว่าเราในทวีปเอเชียทุกหมู่ชนเรา แต่

พ.ศ. ๖. วิชา วัฒนาภุมณี เป็นคณะกรรมการโอลิมปิก สมัยที่ ๑

นายวิชา วัฒนาภุมณี ได้มีโอกาสมาร่วม ในคณะกรรมการชุดใหม่ด้วย

นายแพทย์ บุณน บรมศิริ มีส่วนมากร่วมในเรื่องกีฬาที่กรรมการทุกชุดที่ตลอดมา

ไม่ฝึกฝนไม่บำรุง หรือสนับสนุนนักกีฬาของประเทศให้ไม่มากรู้กัน การแข่งขันก็พอๆ กับสติโอลิมปิก แต่ยังมีจะให้ประโยชน์มากกว่าด้านกีฬาไปแข่งขันแล้วแต่ใจของเราทุกกลุ่มมาไม่ได้นั้นอะไรเลย นอกจากเราหันหน้าไปโอลิมปิก ได้ไปเพียงเมืองนอกที่เท่านั้นเอง ผมเสียความเงินทองของชาติจริงๆ ในการแข่งขันของประเทศไทยโอลิมปิกแห่งประเทศไทยมีที่ ๓ ชื่อเมืองสุพรรณบุรี ๒ ๒๖๐๐-๒๖๐๐ (อ่านต่อหน้า ๓๖)

โดย....."ส.เสื่อ"

ในที่สุดทางพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งรัฐบาลถอนออกไปจากที่ประชุม เพื่อนำไปพิจารณา แก้ไข ใหม่ ให้เหมาะสม ได้กลับมากลางที่ประชุม เพื่อพิจารณาใหม่อีก ในที่ประชุมเช้าวันที่ ๑๐ เดือนนี้เป็นที่ถาวรเพื่อจะให้ทันการเลือกตั้งครั้งใหม่ โดยได้ถูกนำเข้าไปกลั่นกรองและ เห็นชอบ] จากที่ประชุมคณะรัฐมนตรีแล้ว ในวันที่ ๙ เดือนนี้ หอประชุมคณะรัฐมนตรีเสร็จ ในก่อนนำวันเดียวกันนี้เอง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีก็แจ่มมายังประธานสภา เพื่อนำร่างเข้าประชุมเป็นการด่วน ซึ่งก็แรกนักว่าการประชุมสภาต้นคณะเลือกเพราะยังไม่เห็นอะไรในบรรดาเข้าเรียนยวาระเดิม และอีกประการหนึ่งสภาประเภท ๒ นั้นยังไม่มีการทวงถามว่า พระราชบัญญัติสำคัญๆ ที่ผ่านไปแล้ว แก้ไขใหม่ได้ในก่อนหน้านั้นนี้เองจึงได้ทวงถามว่าจะมีประชุมเพื่อพิจารณาร่าง พ.ร.บ. เลือกตั้ง.

พลเอกประจักษ์ฯ พ.ร.บ. ฉบับนี้ได้รับพิจารณาแล้ว เพราะประธานไม่มีเรื่องอะไรที่จะให้ที่ประชุมทราบในวาระที่ ๑ ในวาระที่ ๒ จึงพิจารณาว่า พ.ร.บ. การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรวิสามัญ ฝ่ายรัฐบาลผู้ช่วย พ.ร.บ. อันแดง เรื่องสงฆ์ได้แก่ พ.ร.บ. ประสาท "พิศุ" ราชเสถียร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเคย เพราะเป็นเรื่องของกระทรวงมหาดไทยโดยเฉพาะ.

"พิศุ" พว้างอันสมบูรณ์แต่ยังมีมติทำงานหนักอยู่ สักหน่อย (ไม่ใช่เรื่องกินเหล้า) เพราะงานที่มหาดไทยเรื่องจัดการ เลือก ตั้งจะ ต้องทำโดยรีบด่วนให้ทันการ จึงต้องเร่งเร่งมากมายจนหาไม่ใคร่ไหน พร้อมกับของหลักการและเหตุผลในการแก้ไข ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ซึ่งไม่เกี่ยวกับแก้ไขในหลักการแห่งกฎหมายเดิมเลย นอก

จากประชุมสภา

จากแก้ไข โดยเฉพาะประเด็นปลัดย่อยเกี่ยวกับหีบเลือกตั้ง ที่จะนำมาใช้ในการเลือกตั้งครั้งใหม่เท่านั้น ทุกสิ่งทุกอย่างยังเป็นไปตามร่างเดิม ไม่เปลี่ยนแปลง กล่าวคือ โดยที่มตินบัญญัติในกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้เก็บภคานหีบเลือกตั้งไว้เป็นเวลาหนึ่งปี หีบบัตรเลือกตั้งซึ่งใช้ในการเลือกตั้ง ครั้งก่อนจะนำมาใช้ในการเลือกตั้ง ครั้งต่อไปไม่ได้ เพราะยังไม่ครบกำหนด ๑ ปี เพื่อที่จะประหยัคการใช้จ่าย มิให้ต้องสร้างหีบบัตรเลือกตั้งขึ้นใหม่ จึงควรแก้กฎหมายบัญญัติให้มาใช้เดิมมาใช้ได้.

ถ้อยแถลง ในหลักการและเหตุ

ผลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งได้กล่าวต่อที่ประชุมหนึ่งจึงเป็นสิ่งที่น่าประหลาดใจ และเห็นชอบอย่างแข็ง เพราะการแก้ไข พ.ร.บ. ฉบับนี้ด้วยความจำเป็นในกั้นการประหยัคเท่านั้น คือเพียงแต่เอาหีบบัตรเลือกตั้งที่มีอยู่แล้วมาใช้ โดยไม่ต้องไปทำใหม่ให้เปลืองงบประมาณแผ่นดิน แต่ให้มีกฎหมายบัญญัติ ไว้ว่าจะต้องแก้ไขด้วยวิธีอื่นเวลา ๑ ปีเสียก่อนจึงจะใช้ได้ เช่นนี้ถ้าเป็นอยู่แต่ที่ระก้องขอให้แก้ไขในทางที่เป็นประโยชน์โดยมิเข้าไปแตะต้องกับใหญ่ ให้เงินที่ควรหาเลย เช่นนี้ ก็ยอมรับเป็นการยอมแล้ว.

พอ "พิศุ" ชุดนี้แต่งตั้ง พล.๑ ขึ้นมาด้วยความแล้ว พล.๑ ขี้ขลาด พงศ์อนันต์ ส.ส. ประเภท ๒ ผู้ลุดความเป็นยอดคนหนึ่ง ในบรรดาประเภท ๒ ด้วยกัน (ไม่ใช่ความ) ถัดขึ้นมาคือปรีชาชาญความเพียร เขียวกัษว้างลุ่มนี้ว่า สิ่งที่ดีปรกโลกมีให้ การเลือกตั้งคราวนี้แล้ว ว่ากันหนักก็ทำใจได้ ถ้อยตอบพ.ร.บ.นี้ทำใจไม่ตก แก้ไขหน้าใจ ใค้ใช้ข้อพิพธเข้าไปยังเถียงในการเลือกตั้ง ปลัดยงประละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เหมาะสม จึงเลิกสวดปรกและเถระกันขึ้น แต่รัฐบาลก็ไปประกาศแล้วว่า จะทำที่การเลือกตั้งครั้งใหม่ (อันต่อหน้า ๒๔)

เมื่อกู !!

□ เปรตส์คอนเฟอเรนซ์

ต่อจากหน้า ๒๓

อะไรก็ได้ เราจะต้องขานมัน นามัน
เราไม่มี พระพิงส์สักใช้ฟันเผา ฟันเรา
ก็กำลังหมักยาไปแล้ว ผมเชื่อว่าพวก
คุณไม่เข้าใจรายละเอียด จึงไม่ทราบ
ว่าเป็นประโยชน์อย่างไร”

นสพ. “ไม่ใช่ว่าผมไม่เข้าใจ รัฐบาล
บางแห่งที่นั่นเองก็ทราบ ผมฟังๆ”

นายก “เวลานี้ผมมีหลายข้อซัก
ถาม ข้อที่กรมชลประทานยังไม่เคย
สมควรให้ท่านเข้าชี้แจงในคณะรัฐมนตรี
ในวันที่ ๓๕ นี้ และมีมาซึ่งนายกรัฐมนตรี
ภายหลัง”

นสพ. สยามรัฐ “ท่านบอกครับ ผม
ออกถามสักข้อ เป็นเรื่องส่วนกลางนั้น ผม
ออกทราบบ้างที่นั่นขอถือความละเอียดไว้ครับ”
นายก “ถ้าเรื่องนี้เกิดขึ้นมาไม่มี
พญากราชอาณาจักรใช้ไหม ผมก็คงถือ
เหมือนคุณนั่นแหละ”

นสพ. สยามรัฐ “ขอโทษครับแล้วเจ้า
คุณที่ขอทำงานนอกถิ่นที่นั่น ถึงสามารถไป”
นายก “ถ้าผมเวลาคุยกันดีกว่า
นะ”

นสพ. “ท่านไม่ออกมาร่วมสักครั้งกับ
เราหรือ สักกิจกรรมหรืออะไร”

นายก “ผมไม่สมัคร ไม่ไปสัก
พรรคการเมืองใด เพราะผมระบอบ
การเลือกตั้งครั้งนี้ให้ชาวต่างชาติ”

นสพ. “ท่านบอกอีกอย่างโรครันเรื่อง
การที่สมมติกำลังใจของรัฐซึ่งอยู่ในขณะนี้”

นายก “การที่มันเป็นเช่นนี้ก็ขึ้น
จากความคิดของผมก็แล้ว”

นสพ. “เมื่อไรจะคิดการที่เห็นออกไป
นอกโลกไป ให้โดยวิธีที่ไปการสังเกตของ
ที่เห็นคือยึดถือไม่มีความหมายแล้ว ท่านคิดว่า
โลกจะเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างไร”

นายก “การดังกล่าวก็ขึ้นเพราะ
ในโลกล้วน ยังไม่มีการไว้วางใจกันย่าง
เต็มที่ ก็ต้องแสดงออก ด้วยการขอพูด
หลายครั้ง”

นสพ. “ตัวที่เห็นแล้ว การพูด
ดังนั้นก็ไม่มีอำนาจเช่นสัญญาชาติใด
เป็นต้น ท่านคิดว่าแล้วหรือไม่ว่า”

นายก “มันไม่ใช่พวกคนเรวู
ทางวิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ก็ว่า
หน้าไปเท่านั้น มันก็เห็นแก่เงิน ก็”

ลิตง-สามสัปดาห์คิดๆ

กันมานี้ คุณเหมือนในวงการโทร
ทัศน์ จะเต็มไปด้วยข่าวโสมนัส
หรรมหาของการปรากฏตัว อีกครั้ง
หนึ่งของ ‘แก้วฟ้า’ ทางจอโทรทัศน์
ไทย ที่วี.หลายคนเรียกการปรากฏ
ตัวอีกครั้งหนึ่งของแก้วฟ้าว่า เป็น
การ ‘กลับมามี’ แต่สำหรับผมกลับมี
ความคิดตรงข้ามกับท่านเหล่านั้น
เพราะผมเห็นว่าวงการชกงานทางโทร
ทัศน์ในช่วงระยะเวลาสั้นๆ ของแก้ว
ฟ้า ไม่มีเหตุผลเพียงพออันใดจะ
ทำให้เชื่อถือได้ว่า แก้วฟ้า กลับ
จะ ‘ก้าวจาก’ ไทยที่วีไป แต่เป็น
การ ‘หยุดนิ่ง’ อยู่กับที่ชั่วคราว

หนึ่งเท่านั้นเองเพื่อกำไรธุรกิจและบทบาทว่า ระหว่างความพล่ง
พลาดต่อละครประวัติดารณเรื่องนี้ ซึ่งมากไปด้วยอารมณ์และกินใจจน
จริงใจ ขึ้นมาของทั้งสองฝ่าย แก้วฟ้าควรจะวางสถานการณ์ของตัวต่อไป
อย่างไร จะ ‘ก้าวจาก’ หรือจะ ‘เดินหม่า’ ต่อไปดี และนี่กัน, ช่วงช่วงระ
ยะเวลาอันสั้นอันอนันต์ก็ตีพิสูจน์แล้วว่า แก้วฟ้าได้ใช้ ‘เหตุผลส่วนตัว’
อันเพียงพอต่อการตัดสินใจอันถูกต้อง นั่นคือขยับเท้าก้าวออกจากการ
‘หยุดนิ่ง’ เพื่อ ‘เดินหม่า’ สืบไป ด้วยเป้าหมายและความกระตือรือร้น
ของวงวิญญูณคนเก่า ฉะนั้น ถ้า ‘กลับมามี’ จึงไม่มีอยู่ในทรรศนะของ
ผม ด้วยเหตุผลดังกล่าว.

ที่เขียนมาเสียชยยาวนาน ผมไม่คิดว่าประสงค์ที่จะ ‘เซย์ หรือ
ปรีหม่า’ ให้ได้ผลบ้างนอกนอกหน้าแต่อย่างใดทั้งสิ้น ผมเขียนไปตามความ
คิดเห็นของปุถุชนผู้ประปรายน่าจะให้ได้รับความสามัคคีมีรากฐานอยู่ในวงการช
กกีฬามันถึงของเรารุกแขนงนานเท่านาน เท่าที่กฎระเบียบโอกาสอำนวยให้
ให้ แทนการขู่ขู่ขู่ขู่ได้สักใดสักใดและทะเลาะเบาะแว้งกันเอง ระหว่าง
ความฉฉฉ ฉฉฉ หรือด้วยความคิด-ทัศนคติอันในวงส่วนตัวสักตามแต่
อย่างขยับขึ้น เราควรจะหันหน้าไปมองวงนอก ฟันหน้าผู้สมัครคือใคร
ก็ว่า อย่างน้อยไปใช้ไฟโวก ก็เพื่อ ‘เกียรติ’ ของตัวเอง ...และ... ผมเชื่อ
แต่เถิดเกินกว่าคำขวัญที่ว่า ‘รวมกันเราอยู่ แยกกันเราตาย’ นั้น มิได้มีศรัทธา
ศรัทธาอยู่แต่เพียงภายในกรอบของสถาบันศึกษาเท่านั้น. แม้แต่ในวงการชก
กีฬามันเองยังมีกรณีชก และวงชกกีฬามันถึงทุกแขนงเช่นนี้ มันก็ยังเป็นเอก
ฉฉฉอยู่สม่ำเสมอ.

การ ‘เดินหม่า’ ด้วยแรงศรัทธาเก่าๆของแก้วฟ้าอีกครั้งหนึ่ง นอก
แต่ถ้าอาจจะทำให้ผู้ชมได้รู้รับถึงจากวงคนรักผู้ชกทราบดีในชก ‘ขึ้น
เรณเดียงหน่า - วันนาคเสนาพรทศชาติ’ อย่างอันมีแล้วทั้งๆที่ผมเชื่อมั่นอย่าง
เต็มเปี่ยมว่า แก้วฟ้ายังมี ‘มือ’ และ ‘สมอง’ ที่ควรสร้างสรรสิ่งสิ่งงามมาให้
เรวูให้ถูกใจเราสักทีเดียว(ถ้าแก้วฟ้าประปรายเท่า) แทนการคลุกคลีอยู่กับ
คนประปราย “เบ๊หวอ” เถนไป. และแทนการชื่นชมกับผลงานผลงานแล้ว

ข้อเขียนสั้นเนื่องมาจากสารและโรสารในวงการกี

ฬาเทีเลี้ยง

ออกอากาศ

ฉบับ
เกรียวกราวทวี่นนี้
แบบ
เปิดเผยแนกกันเอง

อย่าง ‘จอมมาร’ ซึ่งได้รับยกย่องมณ
คมตงของเรื่องก็ออกโทรทัศน์ ในรอบ
เดือนที่แล้ว. ผมปรารถนาจะได้เห็น
แก้วฟ้า กลับมาอีกครั้งด้วยครวัช
อีกครั้ง ในแง่มุมซึ่งหลากหลายไป
มนุษย์ธรรมดาไม่ว่ารักและเกลียดรัก
ใส่ของชีวิตกีฬา. ผมเชื่ออย่างเต็ม
ใจว่าแก้วฟ้า ‘ซอร์วี่’ ซึ่งมีอยู่ในนา
มสกุล. แก้วฟ้าสามารถจะบร
‘พริ้ว’ ทางงานในอีกทีได้อย่าง
งามทีเดียว ถ้าหากแก้วฟ้าจะกล้า
ก้าวไปฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉ
ฉฉฉฉฉไป //

เรวี่น คุณเด่นทัพ ทัพพนั
ณนี้ก็ตามคือฉบับของกรุณา
ตลอด ขออภัยยังไม่ขอมีขัง ไม่ขอ
เขียนมาอีกทั้ง มาครั้งอันพอเป็น
นิตยสารภาพพจน์ด้วยทั้งๆที่ขอเป็น
คน ๆ เดียวกันอยู่ซึ่งมาซึ่งกล้าเขียน
ครโทรทัศน์เรื่องหนึ่ง และนั่นก็ใคร
ครโทรทัศน์เรื่องนี้ (อ่านต่อหน้า ๔๕)

งานวันชาติจีนคณะชาติ ก๊กมินตั๋ง

อดีตนายก "ฉินทอง" และอดีต...

เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ค.ศ. ๑๙๖๖ นายฉินทอง อดีตประธานาธิบดีสาธารณรัฐจีน (ก๊กมินตั๋ง) และ นายชานชิ่ง อดีตรองประธานาธิบดีสาธารณรัฐจีน (ก๊กมินตั๋ง) พร้อมด้วย นายชวี่จวิน นายกรัฐมนตรีสาธารณรัฐจีน (ก๊กมินตั๋ง) เดินทางมาร่วมพิธีเปิดงานวันชาติจีน ณ กรุงเทพมหานคร

นายฉินทอง เอกอัครราชทูตก๊กมินตั๋งประจำประเทศไทย ได้แจ้งไม่ใส่ใจอยู่ในสิ่งใด โดยอยากได้เพียงแค่มิตรภาพกับประชาชนไทยที่เกื้อหนุนให้สาธารณรัฐจีนดำรงอยู่ นอกจากนี้ นายชวี่จวิน นายกรัฐมนตรีสาธารณรัฐจีน (ก๊กมินตั๋ง) ก็มาร่วมด้วยและพร้อมกันเรียกว่า "ซีอา" เสียได้ไปเลย พันตรีชวนพลเรือตรีเข้าเป็นลูกพรรคไปมาพลาถว่า "โน-โค"

มินทิง' ๑๐ ตุลา คึกคักเอิกเกริกยิ่ง

ไปต๋นนายก "ซี้ยา" ไปพบกันกอดคอกัน

ชื่อที่เรียกว่าจีนคณะชาติ ชาวกรุงทพฯ คอยเฝ้าหูฟังอยู่ว่าจะมีเหตุการณ์อะไร เกิดขึ้นและตีข่าวบ้างต้องส่งข้อส่งเอาใจใส่เป็นพิเศษ แต่แล้วก็เงียบไปเพราะ หมู่อ่าง

ศไทย ได้ทำงานวันชาติขึ้นอย่างคึกคัก ที่กลุ่มพินีสถาน ที่สมาคมพหุวัฒนธรรมจีนกับเขมร นครวิ้งใหญ่จากใต้หวันเข้ามาบรรเลงเพลงมาร์ชปลุกใจถึงขนาดหัว ใจเด่นเร่า ๆ ไป ขอรัฐมนตรีและคนสำคัญ ๆ อื่น ๆ แล้ว พลเรือตรีถวัลย์ ช่างนาวาสวัสดิ์ อธิบดี และพลเอกบัญชาพันธ์ศรีวงศ์ องคมนตรี อธิบดีนายกรัฐมนตรี ซึ่งนายเผ่า ศรีขานนท์ ลูกพรรคการเมืองที่ตนเองเป็นหัวหน้าพรรคประชาชนอับคัย แต่พลเรือตรีย้ายหน้าอยู่ไป

ภาพโดย "ดากล้องโต-สปีด้าห์"

เรื่องเบ๊เบ๊

คลื่นเครงเหลือเกิน ทั้งในและนอกกระท่อม "สาว"

เหนื่อยอยู่ นอยหนังหรืออาจเหนื่อมากไปอีก สำหรับสาวกระท่อม เบ๊เร่ในรอยสักขาขึ้น เปล่าไม่ใช่ขาขาวขาวแดงอังกฤชคนั้น และเห็นก็เหนื่ออะไรทอดกริบ ทอดแต่เบ๊คนคนชบขี้ครำก็ท่องเที่ยวแย่งไปเลย คือต้องดูแลเล่นหนัง ถึงสองเรื่องใหญ่ๆ แล ช้อน ๆ จนถึงสามโรง ใน "กระ

ท่อมสาว" (Little Hat) เรื่องหนึ่งที่เฉลิมกรุง และใน "บันปาสิด" (Ban Glory) ที่ถึงส่งละครเกษม เรื่องหนึ่งกับเค้าเวลาการ์ตูนี่แหละคือเรื่องหนึ่งกับถึรอนคาไฟแดงนี้.

ผะพุดต๋อง "กระท่อมสาว" ก่อน หน้าเรื่องนี้ผู้ติดตามจริงก็ "โป๊" ค่ะเหมือนกัน ทว่า "โป๊" นั้มีได้หมายความว่าพรคัยยั้ง หกแต่หมายความอึ่งเรื่องนั้นไปโดยกับขารวมแต่ขุดผู้ชาย ๆ ๆ ค่ะนั่นไปก็เหยีเพื่อนซี้ และก็ยังเ็ญคัยงไปอยู่บนเกาะ ๆ ทั้งคู่ยักกันทั้งสามคนอารมณ์ของหมอกเกิด "เปลือวี" ซ้ำมาอย่างขุดก็ยักใจได้ เลยต้องหาทางออกเอาคือ ๆ ตัวขึงกรเน็คได้ความในใจออกมาให้เจ้าเพื่อนั้นทราบ.

สาวกระท่อมเบ๊เร่เศกเป็น เซอร์ฟิลิปแจลโลว์ ผู้ซึ่งถนัดช้อยเอร์เซนต์ก็มาถึงด้วยอย่างมาจกใจคือผู้ชาย ซึ่งแม่ร้าง (ระไร ๆ) งอน เหวอวาทักเบ๊เร่เป็นผู้แสดง เกอิกันเวเนเศกเป็นเซเนวีร์คัก เบ๊เร่คักนั้น อายุ ๓๐ ปีซึ่งขี้เป็นโสภ ทั้งสามคนนั้นเศกให้มือนั้นไปคัยงไปอยู่บนเกาะ นั้นวันนั้นก็เพราะเบ๊เร่ขอร่วข่ามที่มาเกิดประสพพหัยทางทะเลเข้า เรื่องนี้ข้วนาขกกันไ้ดูอยู่บนเกาะทว่าไ้เกิดอาการเจ็บป่วยหรือวรมณเฒ่า โขงนั้นมากยเกอิกันเวเนเศกอย่างถึงขนาดโกยที่จะเวลาถึง ๖ ปีที่เขาฝากพิงใจไว้กับเบ๊เพื่อนนั้น ไม่สามารถที่จะทำไ้เขาออกทนกอขไปได้ เพราะว่าเศนธ์ของทอดอ้วนแรงแข็งขึ้นทุกที ๆ ๆ ในยามที่อยู่กันระหว่งเศกทอดสองและโหยมที่ถ่นถ่นทรงขุด "การร้อง" อันขี้บวมจนวมใจคือหนักคือตา.

คงจะไม่มีนักขารวกรเรื่องโศกโณพศิศการเขาเรื่องนี้ เมื่อกะเกอิกันเวเนเศกตกขงลงไ้ที่ทะเลออกถั่วแล้วเศกสาวกระท่อมเบ๊เร่ว่าเขาคัยงการไม่เหยื่อ หรือพูดกันกรจะว่าเขาคัยงการทดลองมาเช่นเหยื่อเขา (ถ้าไม่ไ้เช่นนั้นก็ขุดมอดคลุมโหยชมนั้) อย่างนี้. ชะเรเว็คความในใจออกมาให้ทอดนี้ฟังว่า. (อ่านต่อหน้า๕๐)

เป็นการก้าวเท้าของบี๊ลลิส ที่เราพอจำรูปลูกใหม่ ก็ระเลิดสัญญาณต่าง ๆ นานะที่จะไ้คือ. และระใจความมั่นคงจึงมาจากโตน เมื่อมีภาพเห็นมอดูกนี้ไปก็ "อ้อปีระเลิดก็สองแเศกคือไป" เป็นการก้าวเท้าของบี๊ลลิส ไม่เ้ด่ขบขัยสัญญาระหว่งประเทศ"

นสพ. "กฤชการเค็งเบ๊เร่เศก"
นายก "ขี้มีผีสมควรวเล็กลงข้อ การเค็ง เพราะเทศการดีไม่แนชช แล้วเศกเศกททาว ผม่ไม่ทรงสถาน การดเนั้งจึงไ้ แต่ก็คักว่าขี้ไม่มีหรือมีระเลิดไ้"

นสพ. เกอิกันคัยกั "เหตุระเหย่ขี้ไม่แนชชอย่างนี้ ทั้งเซอ ก็มมอดควรวทำหน้าจอบพบ. จะการไ้คัยน หรือขอบทกล่าระจะอ คัยเนโรจข้นหนีไปไกล"

นายก "ไม่ทราบ. โกรจะไปข้อยมที่โตนไม่ไ้มีขมขมผม ผม่ว่าพหุการดีไม่แนชช ก็ขี้เล็กลงขบขัยการเค็งไ้ไ้ที่นั่น ส่วนในระเิดคัยนคัยนเป็นเรื่อขบชททาว-คัยกร เขาขักการไม่ไ้ช่นขบขัยธุมนั"

นสพ. "เรื่อการข้วพหือชารกอบริกาไม่มีมารบอดคัยหรือคัย"

นายก "การข้วยพหือชของอเมริกาคักาไ้เนไปอย่างเคิม"

นสพ. "การเค็งคัยง คัยนเม็งใจจะระเรื่อ หรือหรือ"

นายก "ผม่เนใจว่าเว็ระยอชคือพมาควรวรูปข่ามมีจ้าวพนาที่ คัยนใจในเขาพนาที่ของรูปข่าม ว่าจะไ้ใช้ความระมีกรจะเค็งที่ ขัฐมนคัยนหาคไทย คัยนขั้นเศกเศกคัยกรจะว่า จะพยาขามอย่างคัยมที่ รนคัยนก็ไม่มีเหตุข่าสงสยขี้ ๆ เก็คชั่นเศก"

นสพ. "หรวบว่าอศคัยระใจขี้ขี้ไม่มีแต่คัยนคัยนคัยน คัยนพหือเลอาขารว พหมาชคัยนลาคอ คัยเคือระ" ที่คัยนพหือจาศคัยนพหือนครต รัฐมนระ ๕๐ วัน แล้วจะไ้คัยนคัยน คัยนพหือเจม เป็นควรวระจลศอ. 13"

นายก "ขี้ไ้ที่ระรอดหรือไม่มีไม่ทราบ. ส่วนผม่ไ้ลาคอกมาแล้ว โคโยไม่มีเจอนโจระไรคัยน ทอขไ้เพียงน (อ่านต่อหน้า ๓๓)

▲ เณอผู้ซึ่งถนัดประสพ "ขบขระ" พ้องคักไปอยู่บนเกาะร้าง 1๐๓) [เกิดมีขุหกรเศกและธรรมนั้ไปขี้นมาอย่างข้วนา ใน "กระท่อมสาว"]

ผู้ถูกขับออกไปอยู่ในที่คือ คนเดียว
 สันกับปายาว่าง ทรน เลือดตั้งเฝ้าเฝ้า มีไฟ
 ไควอนนอจาก พด.ล.ช.ช. พด.ค.น.ค.ค.ง.ค.ค.ค.
 ขันสนับตุนวางถ่วงนับว่ามี เจริญการแสวงของชื่อ
 ประชาธิปไตย เพราะ ส.ส. ประเภท ๒ จะต้อง
 แสวงตำแหน่งออกไปแต่เลือกประเภท ๑ แทน
 ขนานมา จึงจำเป็นจะต้องมีการตรวจสอบที่เข้าไป
 ว่าจะหวังได้ที่ประชาชน ได้รับการศึกษาจนตลอด
 สูงสุดประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษา ประเภท ๑
 จะระบอบออกจกคิดใหม่ไป แล้วเลือกประเภท ๑
 ขันสนับตุนนับว่าแต่ต่อไปเมื่อประเภท ๑ คือออก
 ไปหมดแล้วอีกสักปีจะมีพรรค ส.ส. ประเภท ๑
 ขึ้นอีกไปตบระบอบประชาธิปไตยจึงจะเห็นว่าการ
 ขันสนับตุนแห่งนี้เป็น.

ความจริงสมาชิกประเภท ๒ ที่
 ถูกขับมาอภิปรายสนับตุนว่านั้น จะว่า
 เป็นลัทธิหรือ "หน้าม้า" ก็ยังไม่ถูก
 ต้อง เพราะว่ากาการออกกฎหมายนั้น
 ออกมาดีเพื่อที่จะรักษาเกียรติ ของประ
 เทภ ๒ ออกไป ฉะนั้นการที่สนับตุนให้
 ออกกฎหมายนี้มาก็คือการระดมเงินในแง่
 ขาวว่า เขาผู้นั้นได้แสดงออกซึ่งสรีวิ
 ทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย
 ที่ถูกต้องแล้ว ท้าย "สก๊อต" ที่เคยยก
 ขึ้นมาแล้วในสภาไม่ มันเป็นการพิ
 สุจน์ให้เห็นการปฏิบัติหน้าที่ อันโดย
 ผลประโยชน์ส่วนตัวออกแล้ว โดยสิ้น
 เสงี่ยม จากผลที่สภาได้เลือกตัวที่ล
 ติการแห่งร่างนโยบายอันที่ไม่ได้อยู่ที่
 ทัศนคติ.

อีกว่าหนังสือที่ "พิศุ" ได้เขียนมา
 สลับใจโดยไม่มีใครขยับเขยื้อน เพราะ
 เห็นกรรมในใจกันเป็นประโยชน์ "พิ
 ศุ" จึงเอาชื่อว่า สังกะกรมการสำ
 มัญญการปกครอง พิจารณาปฏิบัติ
 ภายใต้น ๓ วัณคณไม่มีใครคัดค้าน
 มันเป็นการอันหนึ่ง ถึงการปฏิบัติ
 หน้าที่อันหนึ่งนี้ของ ส.ส. ประเภท ๒
 ออกอย่างหนึ่งก็ชื่อว่า ส.ส. ประเภท ๒
 นี้ได้เข้ามาทำหน้าที่ของเขาร่างนี้ ทา
 ไรให้พระอันนี้ มีมานะสนับตุนรัฐบาล
 แต่อย่างไรก็ไม่ ปรองดองกันดีให้ที่
 เป็นประโยชน์แก่ประชาชน โดยที่รัฐ
 บาลมิได้เข้าจัดการให้เหมาะสม ก็ให้
 ราษฎรชกัชีวิตรัฐบาลเหมือนคน นนคณ

หมคนร่างขาเดินเป่า ๆ น้า

มาสมัคร

กลัวจะต้องเล่าเรื่องไปพบปรีดี
 (จากเสด็จภาพ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๐๐)

ก่อนอื่นที่พูดกับเรื่องนั้น สมต้องขอใช้กับใจจริง ที่ได้
 ทำอันนี้ดีกว่าการวาทใหม่เสียก่อน ในการที่ไม่ได้สิ่งซึ่งคุณความดี
 ลงลง ยูนาค ที่ยังอาจเห็นทางเข้าไปในประเภทสาธารณะประชาชน
 ใจ ก็ยังเช่นอันนี้ที่ก้าวร้าวเกินไปปฏิบัติมา พฤติการณ์เช่นนี้ย่อมแสดงว่า ทำอันนี้เพราะกลัว
 อยู่ เพราะการเห็นทางไม่ว่าจะเป็นมโนโกลนนั้น มันเห็นเสวิภาพของมนุษย์ซึ่งได้มีระบุไว้แล้วอย่างสวยงาม ใน
 หลักปฏิบัติญาสว่ากล่าวด้วยสติมีมนุษยชน นอกเสียจากว่าเราได้มีการกระทำลึกลับหมายชั้น โดยมิให้หลักฐานในชั้น
 เสียก่อนจึงจะรับชม มิใช่รับชมก่อนแล้วหาหลักฐานเอาภายหลัง ก็ยังก้าวร้าวเกินไปดูมาเคยปฏิบัติ ก็ยังทั้งหมด
 ชอบด้วยวิธีการของกฎหมาย ฉะนั้นแม้ว่าหากทำอันนี้คือ คงระบอบความมั่นคงไว้ให้เป็นที่ยอมรับของประ
 ชาชนเสียต่อไป.

ผมเชื่อเหลือเกินว่าความซื่อของปรีดี ที่ได้ถูกเบียดเบียนโดยนายลัทธิล่อง ทนายความหัวเห็ดผู้หนึ่ง คงจะก่อ
 จุดสนใจให้เกิดขึ้นแก่ประชาชนทั่วไปไม่น้อยเลยทีเดียว ถ้าหากคนจำใจผิดเหมือนได้เคยมีการเรียกร้องอย่างหนักมาครั้ง
 หนึ่งแล้วเพื่อให้นายปรีดีผู้หนักแน่นกับคนไทยมาช่วยแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจแห่งชาติ ที่กำลังจะประสบกับความทายนอนนี้
 กระทั่งในปัจจุบัน แต่ว่ารัฐบาลในระยะนี้ไม่ยอมฟังเสียงประชาชนเสียเลย เรื่องจึงได้เจียดไปพักหนึ่ง จนกระทั่งคณะ
 ทหารได้ยึดอำนาจรัฐบาลเป็นผลสำเร็จและจัดตั้งรัฐบาลขึ้นใหม่ ชาวไทยกับปรีดีจึงได้เกิดชนอึก.

หากขอเล่าของนายลัทธิล่องที่ว่า "ท่านอาจารย์เห็นด้วย ในการที่จะพิสูจน์ความจริงในคดีสวรรคตว่าอะไร
 เป็นอะไร แก่ปัญหาที่จะกลับมีเมืองไทยศรีขึ้นใหม่ ท่านอาจารย์มีความเห็นว่า ถ้ากลับมีเมืองไทยแล้วเสียทีระบอบ
 ของคนหลายหมู่หลายเหล่า ทำให้เกิดความแตกแยกความสามัคคีกันดีไปยาวนานก็ขอเถียง ถ้าหากเราจะพิจารณา
 ถึงศักยภาพของปรีดีแล้วก็จะเห็นได้ว่า ท่านยังมีควมมีรัฐลัทธิตั้งรูปทรงบางประการ ในการที่จะเห็นทางเข้ามามีใจ

ประชาชนต่อไป นักคิดถาวรซึ่งวางระเบียบขึ้นจากคุณลักษณะนี้ เพราะคุณลักษณะที่หนักไว้แล้ว ถ้าหากปฏิบัติ
สามารถเข้ามาเมื่อไหร่แล้ว ก็เสมือนหนึ่งว่าบังคับของฝ่ายศึกษาก็หนักไปแล้วซึ่งหนักก็เบา การที่หมกมุ่นเช่น
นี้ก็เพราะเหตุว่า ผู้ที่ผู้หนึ่งแต่ที่ทำความชั่วช้าของฝ่ายศึกษาก็หนักไว้มากมาย ซึ่งถ้าหากถูกแยกแยกขึ้นเมื่อใด แน่นนอน
มันหมายถึงความพินาศของลุ่มศึกษาก็แน่นอนซึ่ง ยิ่งเป็นกรณีสวรรคตก็ด้วยแล้วคุณลักษณะที่หนักไว้ซึ่งเข้ม
แน่น อุดอย่างหนึ่งกับคุณลักษณะที่หนักไว้แล้ว ก็คือการเดินตามเพื่อที่จะหาความเจริญทางการเมืองของนัก
การเมือง คนหนึ่งถ้าทราบดีว่าเขาคิดถึงการที่จะเอากรณีสวรรคตขึ้นมาอีก ก็จะต้องใช้ความเขินอายที่อยู่กับหมกม
มั่นและพลังที่ความสามัคคีอันเหนียวแน่น มีให้พวกศึกษาก็หนักไว้หนักก็หนักไว้หนักไว้หนักไว้หนักไว้หนักไว้
กันเสียก็ว่าอะไรเป็นอะไร.

นอกจากอุปสรรคภายในแล้ว ปรีดียังจะต้องประสบต่ออุปสรรคจากอิทธิพลต่างชาติด้วย นั่นคืออิทธิพลของจักร
วรรคตินิยมตะวันตก ที่เข้าครอบงำอยู่ในเมืองไทย เพราะจากการแสดงทรรศนะของปรีดี ก็ชี้แจงต่อผลประโยชน์ของ
ฝ่ายจักรวรรคตินิยมตะวันตกโดยตรง อาทิเช่นปรีดีเห็นด้วยกับกรณาดำเนินนโยบายเป็นกลางและเห็นด้วยที่จะให้ประเทศไทย
ของตนขอถอนออกจากสนธิสัญญาเอโอที ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทางการเรียกร้องรัฐบาลอยู่ในขณะนั้น ดังนั้นเห็นว่าปรีดีเขียน
จดหมายแจ้งจักรวรรคตินิยมตะวันตกได้พยายามพูดไว้ร้ายแก่ฝ่ายปรีดีตลอดมา ทั้งที่ไม่มีความจริงอะไร นั่นก็เพื่อข้อเท็จจริง
จะต้องให้ความเคารพลงไป.

สำหรับผมมองเห็นเป็นการยากมากในขณะนี้ ที่จะให้ปรีดีกลับเข้ามาอีกครั้งหนึ่ง เพราะอุปสรรคอัน
ซึ่งใหญ่ที่สุดสองอันกำลังเรื่องอำนาจอยู่ในปัจจุบัน นอกเสียจากว่าประชาชนจะได้ช่วยกันผลักดันขึ้น ด้วย
ความสามัคคีอันเด็ดเดี่ยวและกล้าหาญตั้งมั่นจึงจะสำเร็จผลไปได้ เพราะเสียงของประชาชนย่อมเป็นเสียง
สวรรค์ในประชาธิปไตย เราหวังว่ารัฐบาลควรจะได้อำนาจกลับหรือคอยอีกครั้งหนึ่ง เพื่อผลประโยชน์ของ
ของคนไทยทั้งชาติ ▲

จด วรชโย.

ถาวรศึกษายุทธมารัฐบาล ซึ่ง ส.ส.ใน
สภา ก็ทำให้กระเด็นในภาวะปฏิวัติไม่
มีเห็นเป็นการกล่าวกล่าวยุติไว้ให้เห็น ถึง
ผลงานที่ใคร่จะนำปฏิวัติ เป็นประวัติ
ศาสตร์ของ ส.ส. ประเภท ๒ ผู้เหมือน
กัน เพราะได้เป็นคนใน ส.ส. ประเภท ๒
นั้น ไม่ใช่เคยมีข้อสงสัยหรือ
ทำประโยชน์อันใดเลยนอกจากการยก
มือสนับสนุนรัฐบาล ตลอดเวลาที่งาน
ที่ข้าพเจ้าทำอยู่นั้นใช้ชื่อว่าเสรี ส.ส.
ประเภท ๒ ก็หาไม่ แต่ข้าพเจ้าทำ
ความทุกข์ยากจากที่ได้เห็นข้อเท็จจริง
เท่านั้น ข้าพเจ้าไม่เคยเขียนใคร่หรือ
ทำใคร่แต่โดยไม่มีเหตุผล นอกจาก
ยึดถือความจริง อันนี้สิ่งธรรมที่
นั้น.

ส.ส.ผู้กระทำการอันผิดหลวง
ธรรมาธิราชชัยถาวร อธิบดีกรม
การผู้ไม่เลือกแต่ข้าราชการบ้านนา
จึงได้ทิ้งระบอบรัฐบาล เรื่องการ
เพิ่มเงินบ้านนา.

ถ้อยกระซุกคุณหลวงธรรมา ทั่ว
มากมีความละเอียดอยู่ว่า เนื่องจาก
ข้าราชการบ้านนา ไร้รับเงินเพิ่มรวม

ที่ข้านาย น้อยกว่าข้าราชการประจำ
ซึ่งได้เงินเพิ่ม รวมจึงเงินเดือนเพิ่มขึ้น
มาก ข้าราชการบ้านนาในไทยจะคอย
คุณงามความดีและข้อดีขลุ่ยสุก ใน
ขณะที่ปฏิวัติราชการไทยทั่วทั้ง เมื่อ
ออกจากราชการที่จะไร้รับเงินบ้านนา
รวมทั้งเงินเพิ่มที่ควรจะได้รับก็ตามสม
ควร การออกจากราชการนั้นเงินบ้าน
นาถูกถือไปจากเงินเดือน มากมายอยู่
แล้ว เงินเพิ่มที่ได้รับก็หาไม่ส่วนเท่า
เทียบกันไม่ ทั้งที่ข้าราชการประจำ
หรือข้าราชการบ้านนา ก็ถือไร้จ่าย
ค่าครองชีพเช่นเดียวกัน ถึงจะเห็นว่า
ว่าเงินเดือน ๑๐๐ บาทรวมเงินเพิ่ม

เป็น ๘๐๐ บาท บ้านนา ๑๐๐ บาท
รวมจึงเงินเพิ่มเป็น ๕๘๕ บาท เงิน
เดือน ๕๐๐ บาทรวมเงินเพิ่มเป็น
๓,๕๐๐ บาทบ้านนา ๕๐๐ บาทรวม
ทั้งเงินเพิ่มประมาณเป็น ๑,๑๘๕ บาท
เงินเดือน ๑,๐๐๐ บาทรวมเงินเพิ่ม
เป็น ๖,๒๐๐ บาทบ้านนา ๑,๐๐๐
บาทรวมเงินเพิ่มประมาณเป็น ๒,๑๘๕
บาท การไร้บ้านนาพอครองชีพไปก็

เป็นผลกับประเพณีข้าราชการสุจริตใน
ขณะปฏิวัติราชการ เพราะทั้งจำพอ
กินพอใช้เมื่อออกจากราชการ ไม่คิด
คอยโดยทวิฤติ ในระหว่างรับราชการ
การเพื่อไว้สำหรับเมื่อออกจากราชการ
และใช้การว่างประมาณพ.ศ. ๒๕๐๐
นี่คือเงินไว้ใช้การติดต่อบ้าง เพื่อ
ช่วยรับเงินเพิ่มบ้านนา แต่ปรากฏว่า
นายก็ยังไม่มีมีการปรับปรุง หรือจ่าย
เพิ่ม จึงขอเรียนถามว่ารัฐบาลจะปรับ
ปรุงเงินเพิ่มบ้านนาหรือไม่ และจะ
เพิ่มเมื่อใดอย่างไร

แต่ในเสียค่าที่กระสุน ไม่มี
โอกาสที่จะได้ข้าราชการ เพราะเหตุว่า
พลอภัยการกระทำแล้วผู้กระทำความ
ผิดแล้วทั้งปวงจะว่าไปได้นั้นกระ
นั้นคือสภาเพื่อที่จะระงับรัฐบาล ทั้ง
แก้ก็เกิดขึ้นมานาน แต่แก้ก็ตั้งรัฐบาล
ก็เกิดลงออกมาอย่างนี้เสีย ถึงการ
พิจารณาเพิ่มบ้านนาบ้านนาพร้อมทั้ง
ส่งจ่ายให้แล้วกันแล้ว ๑ ตุลาคม
เงินบ้านนา เป็นไปสมความประสงค์แล้ว
จึงไม่คิดให้ข้าราชการบ้านนาถือไปอีก

แต่กว่าจะขอขมขื่นแทนข้าราชการบ้าน
นาด้วย.

ความจริง ส.ส. ผู้กระทำการ
นั้นหนักโดยถูกต้องแล้ว ก็เมื่อรัฐบาล
ได้ใช้ให้คืนเงินการไปแล้วก็ควรที่จะยุติ
การชกไว้ได้ เสียเวลาของสภาเปล่า
ใหญ่ก็ได้ขอขมขื่นมาแล้ว เมื่อผู้กระ
ทำไม่ใช้คืนกัน ก็พอคิดหระเมื่อย
ระพอดี้ ประชาจึงกล่าวกับประมุข ▲
แก้ว่า นันต.

□ ในสนาม

ต่อจากหน้า ๒๑

ปรากฏว่าท่านประธาน และอดีตรัฐมนตรี
ผู้กล้าหาญเมื่อ ๘ ปีที่แล้ว ได้ดำรงตำแหน่ง
เดิมแล้ว แต่กระบวนกรปรากฏ ท่านใหม่เมื่อ
มีการปฏิวัติเมื่อไม่กี่ปีมานี้ ได้เข้ามาเป็นกรรม
การ ๑ คน คือทองสุข มีประวัติรับ
มหาวิทยาลัย, ร้อยเอกตรี ศิวพันธ์, นาย
แพทย์สุขุม มารัติน, นายศรี ธีรวิเศษ,
นายพันตำรวจเอกวิจิตร วัฒนสุข และพันโท
แสงฤทธิ.

แต่เสียใจว่าเมื่อถึงผู้ยิ่งใหญ่
บางคนในคณะกรรมการโอลิมปิก แห่ง
ประเทศไทยซึ่งว่า การเป็นกรรมการ
โอลิมปิกนั้นเป็นข้อได้เปรียบนอกนั้น
ในเมื่อมีการแข่งขันโอลิมปิกครั้งที่ ๑๑
ณ กรุงโรมอิตาลี ในปี พ.ศ. ๒๕๐๑
ละนั้นผมจึงขอเรียนท่านกรรมการสภา
ใหม่ ๖-๗ คนที่ได้เข้าร่วมเป็นคณะ
กรรมการโอลิมปิก แห่งประเทศไทย
สมัยที่ ๖ ซึ่งมีการประชุมที่ พ.ศ. ๒๕๐๐
๒๕๐๑ ก็ให้รางวัลให้โดยเป็น ๆ
ว่าในเวลาที่ท่านนักกีฬาไทยไปแข่งขัน
โอลิมปิกครั้งที่ ๑๑ ณ กรุงโรมอิตาลี
ในอีกไม่กี่ข้างหน้า จึงได้ร่วมตัดสิน
นักกีฬาโอลิมปิกกีฬา แต่กระประเภทใด
ได้นักกีฬาที่เยี่ยม ๆ ของประเทศไทย
ไทย และขอให้เอาดีการกีฬาทุก
ประเภทหาการแข่งขันโอลิมปิกควา
ก็แล้วให้ทรงเมตตาบ้านนาผู้เสีย
กษัตริย์ผู้เสียกษัตริย์ที่เราให้โดยเสีย
ก็รู้สึก ถ้าไม่ได้รับกษัตริย์ไปเสีย
นั้นทางของประเทศไทยไปไทยไร้
ประโยชน์เสีย ขอให้หนักถึงเสียของประ
เทไทยให้มากที่สุด มากกว่าที่จะคิด

ว่าขอให้ใกล้สนิทกันไปมาก ๆ แล้ว
ธรรมการโอดมัยก็ จะไปพลอยก็กว้าง
แชนท์ก็ทำให้เที่ยวเมืองนอกทั่ว ๆ โดย
ขอให้โดยขบวนเรือมาการไปมาซึ่งขบวน
โอดมัยก็ครั้ง ๑๕ ที่ เขตซิกิ และครั้ง
ที่ ๑๖ ณ กรุงเมลเบิร์นมากก็ถูกโอดมัย
ด้วย...

ตอนที่ขณะอยู่ที่นี่ อาจจะให้ผู้สนใจ
เรื่องโอดมัยของเมืองไทย ให้ที่ที่พระราชนัด
ดิศของท่าน "ในเรือโอดมัยแห่งประเทศไทย
โอดมัยตาม "นาเชน" สมพร้อมที่จะนำลง
เพื่อประโอดมัยส่วนรวมที่อ่าวของเรือ ของประ
เทศชาติละ...

อีก ๒ วันจะจะมีมาพบๆ ๆ ใหม่อีกนะรับ
สวัสดิ์. ▲

“นายเชน”

□ เปรตส์คอนเฟอร์เรนซ์

ต่อจากหน้า ๒๘

นสพ. “ท่านจะบังคับหน่วยงาน
หรือไม่ ถ้าพรรคการเมืองพรรคใด
พรรคหนึ่ง เสนอแนะขึ้นมาให้ท่านเป็น
นายก”

นายก “ไม่ทราบจะตอบอย่าง
ไรก็เพราะเป็นเรื่องอนาคต ถ้าเป็น
อย่างไรนั้นจะเป็นไร ถ้าเป็นอย่าง
ว่าไร ตอบเป็นคำพระเป็นเรื่อย
สวดการข้างหน้าทั้งนั้น” ▲

บรรพต สิงหนันท์

□ ขาวและดำ

ต่อจากหน้า ๒๔

มีสติเคลือบๆ เขาก็ฟังดูแล้วรู้สึก
มีความร้ายแรงอยู่ไม่น้อย นักการทู
ตผู้หนึ่ง ซึ่งมีผิวเป็นข้อย ในชายที่ต้อ
งได้รับเหมือนกัน แสดงความปรวิติกว่า
สักตนเองไปอยู่ ประกอบกับใครก็ตามก็
ว่า ขอคืนเหน็บหยามตามไปด้วยชาว
อเมริกันคนนั้นกล่าวว่า เหตุการณ์ดัง
กล่าวถึงจะรุนแรงก็จริง แต่ก็เห็นเหตุ
การณ์ภายในของสหรัฐเอง เพราะฉะนั้น
การต้ออกเหยียดหยามผู้อื่น ประเทศอื่น
จึงไม่อาจจะเกิดขึ้นได้ คำเหล่านี้คือ
ของคนที่สองซึ่งดังกล่าวนั้น จะล่วงรู้ถึงหู
ของรัฐมนตรีว่าการคลังแห่ง “นาเชน”

หรือไม่เพียงใด ไม่ปรากฏชัด แต่เมื่อ
สัปดาห์ที่แล้วมานี้เอง ท่านรัฐมนตรี
ทรงคัดค้าน ออกมาจกศาลหลวง การ
ถูกเหยียดหยามนั้น จะครอบคลุมคนใด
คำในประเศอื่นหรือไม่ เพราะอย่าง
น้อยตนเองก็มีบัตร แสดงว่าตนเองไม่
ใช่มีโกร แต่หากเป็นรัฐมนตรีว่าการ
การคลังก็แล้ว แต่แล้วการ ลอยตัวของ
รัฐมนตรีว่าการคลังแห่ง “นาเชน” ก็ถึง
กับทราบแล้ว เมื่อโดนคำตอบอย่าง
น่าวไม่มีคำว่า “ท่านจะเป็นใครก็ตาม
แต่เมื่อท่านมีคำ ก็ต้องออกไปทันที
อัน”

รัฐมนตรีว่าการคลังผู้หนึ่งชื่อที่เรียกว่า
อำนาจสิทธิ์หน้อยคือชื่อ กบเคเน็ค
เนื่องมาจากประเทศ ของเขาอยู่ภายใต้
ความปกครอง ของอังกฤษมาช้านาน
เพราะฉะนั้นความดีความชอบตัวเอง
จึงทำให้คนภายใต้ความ ปกครองของ
อังกฤษ จึงต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นพื้น
สำหรับตัวรัฐมนตรีว่าการคลังคนนี้พูด
ภาษาอังกฤษ ราวกับน้ำไหลไฟดับก็
เกี่ยวข้องแต่เด็กทุกเป็นส่วนตัวรัฐมนตรีว่า
การคลังชานา ได้มีเชิญไปในงาน
เลี้ยงอาหารที่วิทยาลัยแอมริกัน และ
ระเบียบด้วยเหตุผลโลก ก็เคลือบจะ
เกลียดถูก พ้อออกจากที่พักในเมืองโค
เวอร์แห่ง รัฐเดลาแวร์รัฐมนตรีว่าการ
คลังก็ถนัดคนจีนมากขึ้นที่ ตั้งที่รัก
คนที่ศูนย์กลางทาง ทหารวันกาแฟแห่ง
หนึ่ง แล้วด้วยเหตุจากรถพร้อมด้วย
เสนาธิการส่วนตัว ซึ่งเป็นคนจีน
วิ่ง ๆ ซึ่งกระทรวงส่งมาเพื่อความ
สภานิวในเร่งมือ ก็ก็ตามแต่ไปกับ
ตามเนื้อหาไม่แน่ใจให้ทราบ ว่า เขา
นการผู้เป็น โกรคนนั้น จะใดก็ตั้ง
หรือไม่ อาจจะมีมีการขัดแย้งบางประ
การโดยมีคนจีนผู้หนึ่งที่เข้าไปในวัน
อาหาร แต่พอถึงคืนเคอร์ ท่านรัฐ
มนตรีสั่งให้คนรับ ใช้เสนาธิการมาให้
กันทันทีคนละถ้อย พึงจะมีชีวิตผู้
ชาวอเมริกันสยบความพ้องอย่างเหยียด
หยาม ในเมื่อถึงก็การทำให้สิ่งรัก
เห็นว่าเป็นการละลวงลวงลวง โดษนง

ลงบนเก้าอี้และทำให้ทำอย่างจริงจัง
จึง ๆ ภายทิวไปมีอยู่ ว่า คนใดก็
เข้าไปในราวอาหาร หรืออีกนาน
ไม่กี่ครั้ง แต่ไม่มีสิทธิที่จะนั่งในวัน
วัน เพียงแต่ไปยืนอยู่หน้าเคาน์เตอร์
ก็ถือว่า “ชะงัดนักเวรเสียแล้ว” ภัย
เข้าไป แต่หญิงรับใช้ก็ไม่ให้รับว่า
อะไร นอกจากเอาถ้วยกระดาษรองน้ำ
ดื่มจากโต๊ะ แล้วส่งให้ผู้ดื่มกำลังคน
นั้น เพื่อที่บุคคลทั้งสองจะเข้าไปเสีย
จากวันโดยเร็ว.

รัฐมนตรีว่าการคลังชานา ซึ่งได้
ตรงหนักถึงเรื่อง การแบ่ง แยกความดี
แรกแล้วนั้น พอเห็นด้วยกระดาษจึง
ได้ทันทีว่า ไม่นานมีความเห็นของตน
เขาให้แล้ว แต่ถึงกระนั้น เขาก็กล่าว
ด้วยน้ำเสียงอย่างเร็ว ๆ ว่า
“คุณนาย เราไม่ประสงค์จะเอา
ไปกินที่นั่น แต่เราจะกินที่นั่นหาก”
แม้จะยังไม่ถึงกับเรียกว่า “คุณ
นาย” เช่นนั้นก็ตาม คุณนายมีตัวสาวกล่าว
อย่างระมัดระวังว่า (อ่านต่อหน้า ๔๕)

พิมพ์เสร็จเรียบร้อยแล้ว

บาเนิตตีตบ
ป็นเฮกไซจ์
เชตอร์ เซงะโรยิช

มีจำหน่ายตามร้านขายหนังสือทั่วไป
และที่ บริษัทธนาคารพิมพ์ จำกัด ถนนเพลินจิต พระนคร
ซื้อตั้งแต่ ๑๐ เล่มขึ้นไป ลดเป็นพิเศษ.

เด็กของคืนวันที่ ๑๖ กันยายน จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ นำคณะทหารเข้ายึดอำนาจ เพื่อ
 ขับไล่รัฐบาลจอมพลป. พิบูลสงคราม และมหาเศรษฐีเผ่า ศรียานนท์ ... คืนนั้น กรุง
 เทพฯพระมหานครเจียบงนี้เหมือนป่าช้า.....! เพราะว่า

- ก่อนนั้นเพียงสองชั่วโมง กองรถถังดำรวกำลังอุ่นเครื่อง อีควินและอินทาททั้งหมดเตรียมพร้อมเพื่อยึดครองประเทศไทย
- เวลาตี ๓ พลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ พร้อมอีควินเพชรมากระดงมือบุกเข้าวัง โหม เพื่อสังหารคณะทหาร จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ พลโทประภาส วารุเสถียร พลโท ถนอม กิติขจร เพื่อยกฉนิม ชุณหาน เป็นบัญชาการทหารสูงสุด
- รอมพล. พิบูลสงคราม นำทนายเดบมอบให้จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ เพื่อหักหลังเผ่า แล้วควบคุมรถหนีออกชลบุรี ซึ่งทำให้เผ่าที่โรดถึงกับกล่าวว่า ไม่ชอบหน้าจอมพลอีกในคอนมอบแก้ว
- รอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ออกปากบอกประชาชนว่า “กองทัพวิบัติ ถ้าทำงานซ้ำไปเพียงสองชั่วโมง มีหวังตาย !”
- มือที่สามส่งอาวุธยุทโธปกรณ์ให้คนไทยฆ่ากันเอง เพื่อหาทางแบ่งแยกแล้วปกครองคามอุดมการณ์ของชนกัฒาเมืองชน

ทั้งหมดนี้ เป็นข่าวโจจรอบกัท์แพร่สู่ทุกไปในหมู่ประชาชนเหมือนไฟไหม้ จิวข้าง ไม่จริงบ้าง ไม่มีใครทราบแน่นอน ไม่มีใครให้ข้อเท็จจริงได้นอกจากหนังสือเล่มเดียว...เท่านั้นคือ.

ยึดรัฐบาล โดย ลิมบูรณ วรพงษ์

สารคดีเล่มนี้เก็บรวบรวมเหตุการณ์ทุกระยะทุกตอนอย่างใกล้ชิด จากสำนักข่าวและวงการหนังสือพิมพ์ที่หมดกำลังใจจนอาสาทำของเหตุการณ์นี้จะให้ข้อเท็จจริงได้ด้วยความเที่ยงธรรมและสาระ

ออกจำหน่ายแล้ว เล่มหนาอีก มีภาพเหตุการณ์ตลอดเล่ม ปกแข็งขายราคาพิเศษเพียงเล่มละ ๓๐ บาท มีจำหน่ายตามร้านหนังสือต่างๆ ไป

ต่างจังหวัดติดต่อสั่งซื้อได้ที่ สำนักพิมพ์ประมวลสารสัน อาคารเฉลิมเซตร์

พระนคร โทร.๒๕๔๗๓ ผู้แทนจำหน่าย

บทกวีฉบับเช้า

□ บทความการเมือง

คอลัมน์ ๕

ร่วมสมัยนี้ได้อยู่เชิงนิคมเพราะพลเมืองระงมเนื้อเชื่อว่า รัฐชนนิกคือเรา
 เคียงขวามือรัฐชาติแล้วมา คำที่เคียงนี้มีผู้โยกกันต่างๆๆ ซึ่งมีที่ว้าวกัก
 ทั้งหลายนี้อากังมิไปใด เพราะไม่มีพยานหลักฐานถล่มมันนั้น และผู้ที่ทำ
 ความผิดบางคนเคยมีประพาทข่าวกระทืบกันกับกรมการได้ส่วนดี คง
 ซ้ำไม้ขายชายไม่ซอก ซึ่งเราก็ดำรงเป็นไปไม่ถัก และถักล้มเหลวไปเช่นนั้น
 ระเบิดการทำบื้อชื่อเสียงของคณะรัฐชนนิกและรัฐชนนิก คุณพ่อน สวรรค์มัน นั้น
 อย่างมากก็เกิด.

รัฐมนตรีคืออย่างไร

เราต้องชอบชมชอบ ท่านนายกรัฐมนตรี
 หจน *ดาวดิน* ที่ได้เลือกเอาศาสตราจารย์
 สุกิจ นิรมานหมื่นทร์ เป็นรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเศรษฐกิจ เพราะว่ามี
 ท่านผู้สมัครสองคนแต่ไม่เอาความปราถณูใน เรื่องของถนนในบางซุ่มขึ้น ะเห็น
 ใ้การการที่กักรมการข่าวชู้ใหญ่ภายในกระทรวงเป็นที่ปกฤษยา ซึ่งมีผู้
 วิจารณ์ในทางคำทั้นว่ารัฐมนตรีสุกิจ ไม่อาจสั่งการรับผิดชอบด้วยตนเอง
 ได้ ส่วนแรกล้มพันกับว่ารัฐมนตรีสุกิจ คำเงินนโยบายถูกต้องมากก็เกิด
 เพราะว่ารัฐมนตรีแต่ละคนที่ไม่ว่าการกระทรวงไหน ไม่ใช่เขาว่ากัถึงมา
 ไรอะมูฎีการภายในกระทรวงนั้นไปเสียทุกสิ่งทุกอย่าง และคนออกก็เท่านั้น
 หรือใจมันหมั้น หรืออีกโครงการของรัฐมันไว้แต่ในฝัน จึงอาจสั่งงานไปโดย
 พลการ ไม่ยอมปลุกษาหรือชู้ช้วยชญาภายในกระทรวง ดังนั้นเราจึงได้เห็น
 ว่างานบางกระทรวงยังไม่เป็นดี รัฐมนตรีสั่งการเอาคนเอาเอาไป และสุก

ท้ายถึงเสรีภาพการกระทำขึ้นให้เกิดความภายในกระทรวงนั้นขึ้นก็เกิด.

กระทรวงเศรษฐกิจนั้นชื่อในทางไม่คงตาม มาหลายยุคหลายสมัย
 เป็นเป็นที่ราชการน้อยทั่วไป และขึ้นกระทรวงนำโดยรายที่ตกๆให้ พรรค
 มงจักคิด แต่ทั้งนี้ด้วย การที่คณะกรมการ ๗ นายชนมี หลวงถวิลเศรษฐ
 พลิตซ์ยักยัก ปลัดกระทรวงเป็นประธานนั้น เป็นวิจักมาก เพราะคนหลาย
 คนช้อยกองค์กรมาทักในเรืองของรัฐชนนิก และช้อยเลือกกันปลัดคนนั้นก็ไม
 ว่าจะอย่างมาทักเหมือนข่าวว่าชก รางคนเอกรกระทรวงนั้น การที่รัฐมนตรี
 สุกิจ มีที่ไว้วางใจมาไว้ในกำกับของตนแก่คนเดียวกันนั้น เป็นการถูกต้องตาม
 กลยวิธีประชาธิปไตย ที่รัฐมนตรีควบคุมคนแก่คนเดียวกัน และช้อยกันความเสีย
 หายที่ระเกะกิม การที่กระทรวงให้รัฐมนตรีทุกคน เป็นะระทักคือแรงงานภายใน
 ในกระทรวงและรัฐจักรการทั่วไปนั้น อย่างว่าแก่ ๕๐ วันเลย คือให้อีก ๓ ปีก็
 ไม่ทัก แต่รัฐมนตรีของเราช้อยแรงงานไว้ในมีมาก ท่านจะเห็นว่าดีสมัย
 สมบูรณาญาสิทธิราชย์ แม้แต่คำว่าทักเรื่องแสดงช้อย รัฐมนตรีก็ช้อยเป็น
 ผู้คัดสรรช้อย ซึ่งเงินงานของปลัดกระทรวงก็ช้อยไปเสียแล้ว ที่จริงก็ไม่ใช้
 ความผิดของรัฐนั้น ทักได้ เพราะกฎหมายกิมที่สร้างไว้ยังไม่ยกเลิก
 เขระเนบช้อยอำนาจเอาไว้แต่คนแก่ช้อยวางวางช้อย และผู้วางแก้ไขใหม่ก็
 ไม่ผิดก่อน เพียงแต่แก้คำว่าว่า "เสนายัก" เป็น "รัฐมนตรี" ไป รัฐมนตรี
 สุกิจ จึงรักษาไว้แต่เพียงอำนาจที่ระงมเม เมื่อให้พิจารณาเห็นช้อยด้วยกัย
 ความเห็นของกรมการ ไม่ใช่ว่าพมูฎีช้อยช้อยไร ก็ตั้งช้อยผู้ไปจนรวกกัน
 ไปหลายสิบคนแล้ว โดยเพราะอย่างนี้ สมาชิกพรรคสมงจักคิดฯ จึงยังเป็น
 การไปถักกันมิได้ใ้ใครมาช้อยกันด้วย ดังนั้นคณะกรมการจึงเป็นลูกเพราะ
 กันชนของรัฐมนตรี สุกิจ ใ้เป็นอย่างนี้.

เห็นว่าการรัฐมนตรีสุกิจได้วางรากฐานงานของกระทรวงเศรษฐกิจ

ไว้เป็นอย่างดีมากมีเพียงเวลา ๓๐ วัน และช้อยผู้ช้อยก็ตั้งปฏิวัติที่โคน
 กระทรวงฯ ซึ่งนับว่าเป็นวิจักช้อย คัดค้อยประชาชนคนละเมืองมาก ระคอง
 ทำงานใ้ตัวช้อยกว่าเสียเลย รวมทั้งกระทรวงเห็นสันทพค้อยเป็นลูกหนีรัฐ
 บาลช้อย และ ช้อยช้อยคนอีก ๖๐ วัน ที่รัฐมนตรีสุกิจจะใ้ช้อยไปช้อย
 งานกระทรวงนั้นใ้เป็นที่ยกเอาแก่คณะรัฐชนนิกคนช้อยคนช้อย ซึ่งเราหวังใ้ว่า
 รัฐมนตรี สุกิจจะใ้ได้ล้ม รัฐชนนิกเป็นรัฐช้อยถักใ้ไปก็เห็น นายกรัฐมนตรี
 รัฐชาติใหม่ก็ควรช้อยุมว่ากระทรวงเศรษฐกิจค้อยช้อย ซึ่งนับว่าเป็นกระทรวง
 ราชการสำคัญที่หาเงินหาทองใ้เอชชาติ.

ข้าราชการประจำเป็นรัฐมนตรี

ไนท์-สัปดาห์ฉบับที่ ๖๓ เราได้กล่าว
 ถึง ม.ล. ปิ่น มาลากุล ปลัดกระทรวงศึก
 ยะฉิการเป็นรัฐมนตรีว่ากระทรวงศึกและใ้กล่าวถึง ม.ล. สุชาติ กัทฏ์ อธิบดีกรม
 ชงประทานที่ใ้รับตำแหน่งรัฐมนตรีช้อยนั้น มีผู้ถามกับเราว่า ม.ล. สุชาติ
 เป็นรัฐมนตรีครั้งแรกก็เป็นผู้มนตรีช้อย และใ้ไม่ใ้เป็นช้อยว่ากระทรวง
 เกษชกร ม.ล. สุชาติใ้ใ้ช้อยการตำแหน่งรัฐมนตรีภายหลังการเลือกตั้ง ๒๖
 ก.พ. จึงไม่ใ้ส่วนเกี่ยวข้องกับคณะรัฐชนนิกสง่างานอัยคักรบยาใ้มี ก็เพราะ
 ใ้ช้อยอัยคักรบยาใ้ ม.ล. สุชาติ ก็ใ้ใ้ช้อยความที่ถักคักค้อยไปนั้นด้วย แต่
 เราช้อยช้อยความเห็นเห็นว่าข้าราชการประจำเช่น ม.ล. สุชาติ กัทฏ์ และม.ล.
 ปิ่น มาลากุล ซึ่งเป็นข้าราชการประจำที่สำมารถทักด้วยยานั้น ไม่ควร
 แต่งใ้ให้เป็นรัฐมนตรี ก็ช้อยการช้อยเลือกคักๆไปอย่างนี้เสียช้อย.

กล้องเทียบป...
เพตตินี่กักร
 ชอง โยอิ่งมิ่ง
 ใ้ช้อยขนาด 3.5 นิ้ว x 55 มม.
 ช้อยช้อยขนาด 12 มม. ใ้ช้อย 10 กษ
 ใ้ช้อยช้อยช้อย...
 150.00 บาท
 ใ้ช้อยช้อยช้อย...
 8.00 มม.
เพตตินี่กักร
 ใ้ช้อย 3.5 นิ้ว x 55 มม.

ต่างประเทศ

รัฐมูรุษที่ปราศจากทิวนิมานะ

คนอุ้มบริวารหามัน นายกรัฐมนตรี
สหพันธรัฐมาลาโยได้เคยพบกับจิน

เบ็ง ตัวพนักอาศัยมีนัสต์ ครั้งหนึ่งนักที่อาศัยของรัฐโคคาโท(ไทรบุรี)เมื่อก่อน
มาลาโยซึ่งไม่มีโคโยเนอกราช และไม่มีข้อกีดกันกว่าเมื่อมาลาโยได้เป็นเอกราช
โดยสมบูรณ์แล้ว จึงเป็นและพรรคพวก ขว้างขวากเล็กสู้อภัยรัฐมาลา แต่กรัน
มาลาโยได้เป็นเอกราชมาได้เกือบจนแล้ว ยังมีปรากฏว่าโคโยเนอกราชได้กรัก
ยากำมันสัญญาที่กันซึ่งโคโยได้ไว้กับกรันที่มัน ๆ จึงชักชวนแล้วว่าไม่พอม
กันจึงเบ็งต่อไป แต่ได้ประกาศโดยไทยแต่พรรคคอมมิวนิสต์ก็เข้ามาสาวม
ภักดีภายในวันที่ ๓๐ ธันวาคมนั้น.

เมื่อเร็ว ๆ นี้เอง **รัฐบาลสหพันธรัฐมาลาโย** ได้รับจดหมายเวียน
จากทั้งเจ็ดอีก คำว่ามีความประท้วงที่ถองคราไปรษณีย์ไทยปรากฏว่าที่ หาด
ใหญ่ จึงมีข้อสันนิษฐานว่าผู้ควบคุมใหญ่ของคอมมิวนิสต์ก็อยู่ภาคเหนือ
มาลาโย ระหว่างเขาไทย จึงฝากจดหมายนั้นมาที่ท่าใหญ่.

คนภูมิตามันว่าเพียงผู้ว่าราชการซึ่งครั้งรัฐบาลมาลาโยเท่านั้นยังไม่เพียง
พอแก่ระดังที่ฐานให้เห็นว่ามีกำลังในโรงที่ระดังครั้งต่อรัฐบาลมาลาโยที่โค
โยเนอกราชประชาชนหนึ่ง ๆ ก็วย โดยไทยเบ็งมาลาโยถึงตั้งข้อเสนอมา อ
าศัยมารฐานการขอมีงานสวามิภักดิ์ก่อนนายรัฐมนตรีแล้วระได้หนักต่อไป
ว่าระพจนกณท์โค.

เราเห็นได้ว่า คนภูมิตามัน เป็นรัฐมูรุษที่ปราศจากทิวนิมานะ
เพราะขณะรัฐมาลาโยซึ่งโคโยอาศัยทรวงอกฤษ, ออสเตรเลียน และนิวซี
แลนด์ ที่กำลังว่าระว่าระยามคอมมิวนิสต์ ระดังนั้นไปถือสลักถือมาก็ได้
แต่คนภูมิตามันเห็นแก่ความสงบสันติสุข ของชาติบ้านเมืองเป็นที่สุด มาก
กว่าถือกันว่าเป็นคนมีแสนยานุภาพ มหาประเทศหนุนหลัง จึงเต็มใจให้
ระพจนกันเบ็งอีก ถ้าหากเขามีความหวังใจที่ ที่ระร่วมมีเพื่อความ
เจริญ, เอกราชและประชาธิปไตยของมาลาโยอันแท้จริง **รัฐมูรุษซันกัน**
นำสรรเสริญว่าจึง ๆ ทั้งนี้ถ้าคนภูมิตามันได้พจนกันเบ็งแล้ว เชื่อว่าระตกลง
กันได้และมาลาโยก็ระดังขึ้นเป็นแดนสวรรค์คามเคิม สัตกนกันอุกมคคซึ่งผู้มี
อำนาจในประเทไทย ที่ไม่ยอมฟังเหตุผลใด ๆ ที่ถูกตั้งทรวงี่สำนึกคิดว่ามีภ
ภพพร้อม และก็ยังมีรัฐมาเนอความเห็นของตัวและพรรคพวกเป็นใหญ่
ทาได้ก็ถักถวมทวงขยับักของประชาชนพลเมืองไม่ บอมเสียทรวงี่ข่มยัก
ของชาติคิดว่าเบ็งเถิดซึ่งตั้งระเบ็งเคียวระของชาติจึงไปราคาหลายร้อยล้าน
บาท และไม่ยอมลาออกง่าย ๆ จึงทำให้โคโยเนอและรัฐประหารบ่อย ซึ่งก็มี
แต่ทำให้บ้านเมืองบอบช้ำยบร้างทุกถ้วน ประชาธิปไตยของไทยเราจึงตั้ง
ควโมคิก และระดังขึ้นประชาธิปไตยก็เบงไปเช่นถือถือสลักถือไม่ทราบ.

ครูสเซฟท์ว่าเครื่องขึ้นทั้งระเบิดหมดสมัยแล้ว:

เมื่อสมาชิกผู้แทนสภาอังกฤษพรรค
คันเซอร์เวทิฟ ๒ นาย ไปพบกัน นิกิตา
ครูสเซฟท์ซึ่งเคเวรมัน ถกรวมสองโค้ว คุณกันเป็นเวลาตั้งตั้งซึ่งโมงครั้งนั้น ครูส
เซฟท์ได้คุยอวกว่าเคเวรมันรัสเซียกำลังสร้างแต่อาวุธระว่าระข้ามทวีปเท่านั้น และ
การสงครามต่อไป ไม่มีประโยชน์อะไรต่อที่ระอาวุธที่ทั้งใช้มนุษย์กัน

ไทย-สเปนตก

การไปต่อสู้กับอาวุธระว่า และขอให้ค่ายควันตกเข้าไว้ว่า ประเทศรัสเซีย
ไม่ใช่ประเทศชาวคาเซินแต่ก่อนนี้ ขณะนี้โลกได้ก้าวสู่ ความเจริญในทาง
วิทยาศาสตร์กัน เครื่องขึ้นประชาญี่ปุ่น และ เครื่องขึ้นทั้งระเบิดควาเอาเข้า
ไปเบ็งไว้ไว้ในกองทัพของตนแล้ว เพราะว่าระว่าระมีอุปาทานเหนือกว่ามากนักผู้
ปกครองที่ถ้าใจศระภาประชาชนพลเมืองของชาวไมเกรๆ นั้นควระว่าระจนถึง
ความเจริญขึ้นนี้ ครูสเซฟท์ก็กล่าวเป็นเชิงขบถกล่าวแต่อเมริกาอีกโดยบอกว่า
เคเวรมันมีชาติมหอำนาจ ที่ซึ่งไม่เลิกความคึกที่ระดังสงครามขึ้นที่ควันออก
กลาง แต่ขอให้ควระกับอเมริกา เรายังว่ากำลังรวมเอกลกันแล้ว มันคง
ถูกถาม และการศึกบรรทุขขึ้นใหญ่ไปโดยเครื่องขึ้น มันก็เป็นการล่าช้าไปเสีย
แล้ว เดี๋ยวเป็นว่า ถ้าสงครามเกิดขึ้น อาวุธระว่าระของรัสเซีย จะต้องนำไป
ถึงประเทศยุโรปภายในอาทิตย์แรกนั้นเอง และว่ารัสเซียอยู่ใกล้กับอเมริกากว่า
อเมริกาหลายเท่า ถ้าสงครามเกิดขึ้น เครื่องก็ขึ้นเหล่านี้วันเดียวเท่า
นั้น ฟัง ๆ อยู่นักจะมีใช้แล้ว วิชาว่ารัสเซียมีอยู่ชนิดที่ไม่เชิง เพราะรัสเซียก็
ตั้งถั่วหน้าในทางวิทยาศาสตร์ก็อย่างระว่าระว่าระประเทศอื่น ๆ เช่นที่กล่าวก็เคเว
มดอยระดังตั้งที่ไปทั่วโลก และควันก็จะระดังประภคณินการระว่าระต่อไป
ด้วย ดังนั้น อาวุธที่ทั้งใช้กำลังทหารปฏิบัติ จึงไม่มีความหมายในการ
สงครามต่อไปเสียแล้ว.

ข้าฝ้ายอเมริกาที่กับอกมตรง ๆ ว่า ถ้าเครื่องที่ทั้งสงครามกับผู้โค
อเมริกาขึ้นทรวงี่ขึ้นข้างเอกรก็เสมอไป และนโยบายอเมริกาจะระยอมให้
คอมมิวนิสต์ถูกรวมเข้ามากในควระออกกลางเป็นอันขาด อเมริกาโคโยให้ครูส
เซฟท์สำนึกในถือค้ำชองตนเองว่าถ้าสงครามเกิดขึ้น มันต้องขยายแพร่หลาย
ออกไปโดย ในวงการเมืองของมนุษย์ก็ควว่า เครื่องก็้องทั้งสงครามกับเชื้อ
และถ้าเกิดขึ้นเมื่อใดก็ได้ แต่ถ้า อเมริกาถบรัสเซียก็้องทั้งสงครามกับเชื้อ และ
คงซึ่งรัฐประเทศต่าง ๆ ให้เป็นพรรคพวกของก็ กถยขึ้นฝั่งสงครามโลกครั้งที่
๓ ไป.

ถือผิวในอเมริกา:

ขณะที่เรากำลังสนใจจนถึงเรื่องเบง
ฝัระหว่างชาวกับดำที่เมืองลิตเตล
ร็อกในรัฐอากานซาส ระยะฐานะชีวิตก็เชเช่นชาวก็้องสังทหารของรัฐบาล
กลางไปช่วยปราบปรามนั้น ชาวถือผิวก็เกิดขึ้นใหม่ ซึ่งทำให้ระฐานะชีวิต

เลือกที่ใส่ถุงเดิน ...
ใครใช้...
PLANTARIX
แผ่นลิ้นเท้ารักษ์
ต้นไม้ออกไม่ผล และ
ต้นไม้ถูกขีต ทำให้เกิดรากง่าย
ได้ผลแน่นอน
ท่านผู้อ่านที่รัก กรุณาซื้อตัว ผู้แทนจำหน่าย

ยุควิถีชีวิต

อเมริกันต้องเผชิญหน้ากับปัญหาอาหารเข้าที่จำเป็นชาวอเมริกัน

เรื่องเดิมมีว่าเคย ก็คือ รัฐมนตรีว่าการคลังประเทศ คานา โค เขาไปศึกษาการแห่งหนึ่งถึงโรงเรีครูคูลานัว ซึ่งเข้าสมัยประธาน แต่หญิงวัยชรา ได้ต่อกระดาษแก้วนี้ สัมผัสถึงที่ ก็มีความกลัว ทำให้มองต่อกระดาษออกมา ทั้งการกินที่ แต่หญิงวัยชราคิดว่า เสียใจที่คนตัวคับประมานที่ศึกษาการนี้ไม่ได้ ค่าของมันได้ทำให้คิดมากระวังเพริกและถามว่า เรื่องเช่นนี้เกิดขึ้นอเมริกาได้ ก็เคยวี เขาพูดไปมาก เพราะเมื่อเขาเดินทางมาถึงอเมริกาใหม่ๆ ก็รู้สึกขายออกเล่าของเรื่องการดีของคนที่เรียนที่เมืองเล็กเกิดรัก และว่า เป็นกรณีพิเศษ อเมริกาที่อื่น ๆ หาเป็นเช่นนั้นไม่ เขาจึงขายบัตรประจำตัวที่แสดงว่า เขาเป็นรัฐคน ทั่วประเทศอเมริกา กานา (มิช) ออกมาพิศหญิงชรา กลับได้รับคำตอบว่าฐานะของเขาไม่ได้ทำให้ระเบียบของสภาการเปลี่ยนแปลงไปให้ตกลงกันที่จะออกให้จากสภาการนั้น ก็มีความชอบจะเป็นคนสำคัญและกฎพื้นฐานอยู่ เช่นเมื่อรองประธานาธิบดีอเมริกัน นิฮชัน และ แอสโตลด์สวีเดนสกิน คู่แข่งชิงประธานาธิบดีกับไอเซนฮาวร์ ก็ไปปกครองอเมริกาประเทศ กานา ก็มีความสำคัญรัฐประหารอเมริกันทั้ง ๒ คนนี้ไปรับประทานอาหารที่บ้านของเขา ดังนั้นทั้งทำให้ระยะเวลาชีวิตไอเซนฮาวร์ว่าคาญใจมาก เพราะการถือสิทธิ์ภายในประเทศอเมริกาเองยังคงคงอยู่เช่นกันไม่ได้ ถ้าเอาเรื่องการคุมคนรั้นที่ของประเทศพจนมัตระซึ่งยังมีอยู่ชาติให้ชัดก็กานา มารับประทานอาหารเข้าที่จำเป็นรัฐชาติ

หลังต่อพิมพ์จึงไปถามเลขาธิการฝ่ายหนังสือพิมพ์ของประจำชาติว่า ที่ประธานาธิบดีซึ่งศึกษาไปรับประทานอาหารเข้าที่เนื่องมาจากการที่ศึกษาการแห่งหนึ่ง จึงเลือกหนังสือและไม่มียอมให้ศึกษารับประทานใช้หรือไม่ เลขาธิการรับว่า "ใช่"

กระทรวงต่างประเทศอเมริกันได้ออกแถลงการณ์แสดงความเสียใจ ที่รัฐมนตรีของประเทศอเมริกา สหภาพที่คองอเมริกันได้ถูกแยกขบวนการประณามผิว และได้ออกไปไปยังเจ้าของภักทิกากานัน แต่หนังสือพิมพ์อื่นอยู่ว่า กระทรวงต่างประเทศไม่ได้ยอมให้ของภักทิกากาวัวของอเมริกาให้เรื่องเช่นนี้เกิดขึ้นอีก เห็นจะเป็นที่ขบเสีวาของอเมริกัน ชอบให้ระชาชโคหรือไม่มีก็ได้ รัฐบาลกระทรวงอะไรไม่ได้มากนัก นอกจากถือว่าไปตามพิจารณาเห็นพินที่เท่านั้น.

ก็มีความว่าจะยื่นคำประท้วงไปยังกระทรวงต่างประเทศอเมริกัน และเมื่อถกไปยังประเทศคานา ยื่นประท้วงต่อเอกอัครราชทูตอเมริกันประจำประเทศคานาอีกด้วย แต่ยังไม่ทันได้มาถึงไปยังประเทศของสหพอ วิลสัน เฟลคเตอร์อัครราชทูตอเมริกันที่กรุงแอดกาทราบข่าวก็รีบไปส่งสงครามเสียใจและขอโทษต่อรัฐบาลคานาเสียก่อน แล้วฟัง ๆ ก็รู้สึกดีใจของอเมริกันไม่ให้เห็นทำให้คนชาติมิใช่ ลึกความเลื่อมใสอเมริกันลงไปเป็นอย่างมาก.

หลักของข้าราชการสหพันธรัฐมาฉวย

เมื่อเร็ว ๆ นี้ได้มีการอบรมผู้สมัครใหม่ ที่เข้าร่วมราชการ ในรัฐบาลภายใต้ ๘๐ คน มีความกระตือรือร้นโดยมีเทอร์ อารีเออริคคิลง เจ้าพนักงานผู้ถนัดกำลังเป็นชาวอังกฤษ เขาว่าการปกครองทางบริหารรัฐประหารนั้น การกระทรวงใดจะโยนยาปลอกความผิดหรือในกระทรวงของคนที่เห็นข้าราชการไม่ได้ ข้าราชการมีหน้าที่ปฏิบัติไปตามคำสั่งของรัฐมนตรี และระเบียบแผนแบบกฎหมายที่ใดก็ได้ ถ้าข้าราชการปฏิบัติผิดพลาดก็ไป เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีที่จะคอยข้อขัดค้านในสภาผู้แทน แต่ถ้านักไปมีความผิดก็ปล่อยให้กระทรวงผ่านคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนท่านอง.ท. ของไทย อิกคิลงได้นำหลักการใหญ่ ๆ ที่ใช้อยู่ในประเทศอังกฤษ ซึ่งเพิ่งพามาจากยุควาระวิญญอยแบบเกี่ยวกับนายบรรยาชยคองโชน:

รัฐมนตรีจึงต้องคุ้มครองป้องกันข้าราชการ ที่มีนิติไปตามคำสั่งของเขา หรือความโยนของรัฐบาลที่ใดก็ได้ เมื่อข้าราชการได้ทำผิดพลาดคิดในสิ่งที่ไม่สำคัญ รัฐมนตรีจึงต้องรับผิดชอบ แม้ว่าเขาจะไม่มีส่วนทำ การผิดพลาดก็เลย ถ้าหากมีการกล่าวหาผิดกันขึ้น เขาควรแต่งตั้งเขาว่าการแก้ไขข้อไป รัฐมนตรีไม่มีอำนาจสั่งให้กระตือรือร้นข้าราชการกระทรวงของคนที่ถือการที่ผิด หรือในกรณีที่เขาไม่เห็นด้วย หรือเขาไม่ได้ถวายรายงานมาจน ได้ลักษณะที่ควรต้องตั้งเกิดขึ้น เขาไม่มีอำนาจที่จะโทษความผิดที่ตนเขาแต่ข้าราชการนั้น ๆ เป็นกิจการภายในกระทรวงแต่เขาจะต้องมีส่วนรับผิดชอบที่รัฐสภา.

ดังนั้นเราจะเห็นได้ว่า ความหลักปกครองของอังกฤษหรือมาฉวย รัฐมนตรีจะต้องรับผิดชอบในความผิดพลาดทั้งหลายภายในกระทรวงของตน ระโยนยาปลอกความผิดที่เห็นชอบทำไมไม่ ยืนที่ปรากฏว่าจางของ รัฐบาลไทยทุกกระทรวงทบวงกรม กำลังได้ควาน่าเพื่ออยู่หลายแห่งทั้งระเบียบงานและเทศและคอรวิสัย เช่น ยี่สิบสองพันสี่ร้อยสี่พันสี่แสนทั้งล้าน รัฐมนตรีควรจะยอมพลาพิญแต่กระทรวงจะต้องรับผิดชอบหรือไม่เป็นสิ่งที่สำคัญ และตามรัฐธรรมนูญของไทย รัฐมนตรีต้องรับผิดชอบร่วมกัน ถ้าถึงของขากที่ควรใช้ย้ายไปแต่งตั้งที่ผิดก็ควรจะเขียนแบบแผนเพื่อรับผิดชอบทุกกระทรวง รัฐมนตรีทุกคนจะต้องมีส่วนรับผิดชอบด้วย เช่นยอมเป็นประธานบริษัทตั้งเสริมเศรษฐกิจแห่งชาติดูแลนครอเมริกัน ๒๐๐ ล้านบาทเป็นเบื้องต้น. ▲

โรลลอป

จากเยอรมัน รุ่นใหม่ มีคุณภาพถึงแล้ว

เลนส์ f/2.8 และ f/3.5
คมชัดรับ จับภาพชัดเจน นุ่มนวล
ใส่ถ่าย สดขาว เพราะใช้เกลือในเม็ด
ถ่ายภาพทุกขณะ สนิบ รวดเร็ว และได้ผลแน่นอน
สมัครภาพเท่าเทียมมกล้องชั้นยอดเยี่ยมของโลก!

บริษัท สยามมาดี เด็กซ์ (อีแปงเอ็ด) จำกัด
ถนนนัชชากรุง เสงสีพานเมือง โทร 224367 มีแผนจำหน่าย

เปิดหน้าต่างใหม่

ต่อจากหน้า ๑๖

"มันตรงๆ เลยเล่าให้ฟัง ว่าแต่... โสไน นั้นก็กรูๆ ของกูนี่แหละ" เจ้าพระยาราชวรินทร์

มมตโชนบอกลูกท้วงเล่นๆ แล้วก็นั่งไปจัดการ แล้วนั่งลงบนม้าอีกตัวหนึ่ง

"เฮ้! ว่าไป" มมว่า

"คราวๆ กูใหม่มีพระเจ้าขี้ตัวจาง ออกเก่า เขาพวกนี้เข้าใครต่อใครในสมัยก่อนก่อนไปลงโทษให้หมด อธิบถกรรมตัวราชยุคใหม่เขาวัวใครก็กรรมตัวไว้ก็ ต้องได้รับกรรมนั้น เขาจะไม่ยอมไว้หน้าใครทั้งนั้น เข้มตัวว่าพวกมันมีหน้า ๔ ลักตร์สูงมั่งคั่ง, ข่านายท้ว ดยพิทกุล, ข่านายพร มะสิงทอง, ข่านายอารีย์ ลิวรง, ข่านายพันตัวจางเอกรมราชศักดิ์ชีพเบญชช, ข่านายเคียง คิวชินัน, ข่านาวาโทพจน์ จิตรทอง, ข่านายโชน อิมทรทิต, และใครต่อใครอีกจำไม่ได้" เจ้าพระยาราชวรินทร์

"แล้วจะให้ไป?" สมถถาม

"หนังสือพิมพ์ทุกยุคสมัยก็ถูกค้นถึงเรื่องนั้นว่า กถารวระบอกให้พระเจ้ากระมัง กถาวระแต่คนแม่ม 'ม้วยอ้อม' จะไรทำนองนั้นนี่ซิ เพราะเขาบ้านนี้เลี้ยงขิมมีโคกรมมา'คน' สักคนไม่โทษ ทั้งทรงพวกเพศเอกเหล่าอื่น ขิมมีกรมคนอยู่ทุกคน เขาคนแม่ม 'ม้วยอ้อม' นั้นเขาที่เขาก็เรียกกันว่า 'ซูเอี้ยง' ใช้ให้หมดละ" เจ้าเพี้ยนสมทักใจ

"ทำไมเขานั่นไปก่อน เออจะนำเพื่อนยาก โสไนกระดก้าไรจนเป็นข่าไปก็ เรื่องพวกนี้ซึ่งเขาจะไปทำชวย-ชายขิมมีกรมโคกรมโคมไปขึงใจ เราคือกฏการของอธิบดีกรมตำรวจคนเลี้ยงก่อนมาเขาจะทำเป็นวิภาษอย่างไร ไม่ใช่ว่าพวยออกวาระบักให้ขาม้า ก็โดยเมื่อไหร่ มีคนมีมือหรือมือเท้าอีก เหล่านั้นไม่ใช้ทั้งทีหน้า ไรโร้กระกรรมขิมมีโก้งข่างขึง" สมถปลอโย

"อ้อ! หมายความว่าคนเป็นพวกตำรวจยุคใหม่หรือกรรมนี้? ถึงได้ไปยืนตามถนนไปก่อน ไปพวกกูรยามันเดินเฉียดตามอยู่ไปมา อักสิทหน้อมมันก็คักขามหัวไปซอซอ" เขาเดินท่าทางอึกอัก "หัวอวาระเวรดูรอยขามอธิบดีคนเก่า จอมทัพมีฝ่ายออกแดงอันซพาลของโลก เล็งเมื่อยันโร้ดูเล่นเพื่อระทำประโยชน์ให้แก่ตำรวจไปยุคใหม่อีก"

"น่า... น่า... ทำไปเขานั่นไปก่อนซิ เราคือกถาวระอธิบดีคนใหม่ซิ เขาจะสำมารททำงานขึ้นนี้สำเร็จคนไหน รวกรเว็ทขึ้นให้ประชาชนเขานั่นอย่าไรอธิบดีคนนั้นจะเข้ามา ในซุกรวิบูลต ขันควราว ๕๐ วัน แต่คงไม่ดีกว่าตำแหน่งนี้ระกินเวลาเพียง ๕๐ วันด้วย คือมาอยู่ให้ครบ ๕๐ วัน โขยไม่ทำอะไรเลย แต่ก็ถาวระถวายขามลาออกไปตามระเข็ย อย่างนั้นอย่างนี้ที่ถือสำแกงลวกลายอะไรไว้ให้เขานั่นประภักย์คาก้าล้ายในระยะ ๕๐ วัน นั้นเราไม่เห็นอะไรไล่ขึ้นมาเลยสักทีก็หัว เราอีกควรจะให้ไปให้ข่าไปให้โดย เพราะเสียค่าผูก

เปล่าเปล่าก็ว่า คำวาระจะเป็นมิตร พิชอ สักข้อยของประชาชน" มีหมอกยามขึ้นจึงให้เพี้ยนซิไม่โทษเจ้า "เดี๋ยวนี้แน่... เหล่าข้างขี้มน ก็ให้หาขโมยโทษก่อนแล้วก็คอยคุณ" เจ้าเพี้ยนยากกวางขวกเหล่าขิมมาริน แล้วก็ไปฝาก รู๊สก็ส่งแล้วขิมในชั่วเวลาประเดี๋ยวเออ สมเห็นเขานั่นจึงเปลี่ยนเรื่องคุยคนใหม่ โขยเริ่มกันขึ้นก่อน

"เรื่องตำรวจจับตัวราชวรินทร์อย่างใจร้อนจนเกินการไปเลย ว่าแต่เดี๋ยวนั้นข่าใหญ่ใหญ่ เกิดขึ้นอีกช่วงหนึ่งแล้วรู๊โหมล่อว่าข่าจะไร และไม่แต่ในเมืองไทยเรานี้หรอก ทั้งใจขามกันให้เรื่องแต่ แต่ทั่วโลกก็ข่มกักโทษซอ!"

"เรื่องจอมพล ป. ใช้โหมล่อ?" เจ้าขี้ตอถาม

"ไม่ใช่! ..จอมพล ป. ไม่เกี่ยว"

สมถตอบ "เรื่องก็คือเรื่องดาวเทียม!"

"อ้อ!..ดาวเทียม..ดาวเทียม..เทียมอะไรกัน?" เจ้าเพี้ยนทอนอย่างซงขี้ย "อ้อ! ก็ดาวเทียมที่รับระคิมรัฐขึ้นโคจรไปรอบโลกนะซิ ไรโยมข่าว่า ดาวเทียมนั้นออกให้เกิดปฏิกิริยาขึ้น ในวงกลมที่หน้าทิศทางศตวรรษโลกว่าอนุตการทางวิทยาศาสตร์ยุคใหม่ซึ่งเกิดขึ้นแล้วมันเหมือนหนึ่งขอมักขิมขึ้นเข้าไปตามหาสหรัฐอเมริกาเข้าอย่างจัง เจ็บแสบแปลบแปลบไปเลย เพราะขอมักขิมเคยคุยโฆมมองเฉยไว้แต่ก่อนว่าคนเป็น

ไซ-ลี่ปตาต

ผู้คิดประดิษฐ์ดาวเทียมขึ้นสำเร็จก่อนผู้ใดในโลก แต่ขอยู่วินเจ็ยปล่อยขิมขึ้นไปรอบเข็ยอยู่รอบโลกแล้ว นำขายหน้าจอร์จวี" สมถอธิบาย

"นี่ประหลาดมากนซิ ดาวเทียมที่รับขิมปล่อยขิมขึ้นไปนะ จะระเบิดเมื่อไร?"

"มันจะระเบิดหรือไม่ระเบิดก็ไม่รู้ละ แต่ก็ได้ทำให้คนบางประเทศเห็นแต่ในอเมริกาเองถึงกับออกเงินขวนขวายไปตามตามกัน กล่าวว่ามันก็ค้นคืนมีมาลยของมาแวงเล่นไกล โกลัแล้วก็กระเบิดคุมตามขิมมา ก็จะมีหน้าคนที่เมืองเลยพากันขานข่าวงของ หนึ่งเข้เข้าไปก็มิ"

"อ้อดาวเทียมนี้ มันจะลอมจเมื่อขโยขใหม่?"

"ไม่รู้! คือไปถามนักวิทยาศาสตร์ดูซิ ทำในละไร เกิดกลัวขึ้นมาไร!"

"เปล่า! ไม่ใช่กลัวอะไรหรอก แต่อยากให้มันเสียอีก เพราะได้เห็นว่า รูปร่างหน้าตามันเป็นยังไงใหญ่โตแค่ไหน และจะมาลยอยู่สักกี่วัน โกลัหรือไกลอย่างไร ประเหมาะเพราะเห็นคิดเอาขิมคนตัวจกคนไหนทั้งงานไม่สำเร็จในเรื่องขิมตัวจกนั้นก็คนแล้วละก็ จะได้ขิมก็ควักคึกกับดาวเทียม ปล่อยไปเสียให้ลิโลกที่เดียว ไรกาญเหลือเกิน พบค่า!"

ไซ-บาดาล

จ.จ. ลอนขับภยณต์

บงคพิสดี

แผนกลอนขับภยณต์ จมประภักย์ชาติได้....

จึงจงละใจโง่ไปอนุภฤทจังพิศคน ....

๓๖๖ ธันวาคมขมต (เวตข่างตม) ถนนมรมาทไปกลัสมนยตส์ ตรงข้ามเนินเตมตราตอย

แอสทีน
กะเพราอาหาร
 และ อัสทีน

ทั้งนี้ ผู้ใดที่ดื่มแอสทีน

ขากัดก่อน
 พลังรับอาหาร
 ก็เพิ่มอีกครึ่ง
 กะเพราอาหาร
 รับประทานได้
 อย่างรวดเร็ว

อัสทีน
ULTIN

อาหารในท้อง
 ที่ดื่มพบโดย ไปเมื่อสอง
 สิบแปดปีหลัง คัดสรรยาเป็น
 วิชาใหม่ แพ่งมหาวิทยา
 สดุดการวิ - เขาได้เปลี่ยน
 ของขอมัน ผู้ซึ่งใส่ให้ถูกาเป็น
 มีอยู่จากกระพาสกัและขม
 หนึ่งได้ขมนประกอบขามเป็นหนึ่ง

วิธีใช้ อัสทีน ใช้ทั้งก่อนหรือหลัง
 รับประทาน ๒-๓ ครั้ง
 บรรจุจำนวน ๕๐, 100, ๕๐๐ มัด
 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ
วิทย์ยาเภสัชภัณฑ์
 ถนนวิบูลย์ โทร ๕๒๕๖๓ โทรสาร ๖๖๖-๒๓๖๖

ขึ้น ที่ว่ารัฐบาลมีความซื่อสัตย์ มีใจ
หมายความว่า รัฐบาลอันที่แท้จริง
เลขาวิชาที่มุ่งเน้นประโยชน์ในสภา ซึ่ง
ชำระทำให้เป็นการเบียดเบียนนัก
ของชาติ และระเหินโอกาสให้เราได้
มาใช้การมีสิทธิ์อย่างเต็มที่ หรือว่า
กล่าวสั้นในเรื่องส่วนที่อื่น ท้ายเช่นนี้
ความซื่อสัตย์ของรัฐบาลไม่ และนัก
ทาดนที่เคารพเยี่ยงที่ควร ก็ไม่รวมถึง
ความซื่อสัตย์ที่การแผ่นดินการชนะ ใน
การอภิปรายจะเป็นเหตุให้รัฐบาลได้
ลาออกหรือลงอยู่ต่อไป รัฐบาลนี้คือ
ว่าการเยือกปรายใจนั้นไม่เกี่ยวข้อง
อันความซื่อสัตย์หรือความปรารถนาของ
รัฐบาล กล่าวคือถ้าเพิกขุดในการ
เยือกปรายแล้วก็มีผลไม่มีปัญหา รัฐบาล
ซื่อสัตย์ต้องออกไป แต่ที่ว่ารัฐบาล
ชนะยุติคดี ในการเยือกปรายแล้ว
ความซื่อสัตย์ของรัฐบาลจะโดยวิธีทางงาน
ต่อไป แต่รัฐบาลนั้นไม่ลดเช่นนี้
และการออกของรัฐบาลคือการลาออก
ทั้งที่ชนะยุติคดี เยือกปรายแล้วก็ได้
แต่ที่รัฐบาลมีความซื่อสัตย์ก็ว่า การ
เยือกปราย เป็นกิจลักษณะอย่าง
ใหญ่โตเจนนัน ซ้ำไม่เคยมีมาในประ
วัติของสยามแห่งชาติ เช่นหนึ่งเป็น
ความซื่อสัตย์ประการหนึ่งว่า การที่เรา
มีการต่อสู้กันเช่นนี้ เป็นการต่อสู้กัน
ตามวิถีทางรัฐธรรมนูญ ซึ่งข้าพเจ้า
เห็นพ้องด้วย กอปรพันฝ่ายค้านว่า
การต่อสู้เช่นนี้ ไม่สมควรอย่างยิ่งไป
เลย เพราะว่าถ้าฝ่ายค้านได้โดยยุติ
ไปความซื่อสัตย์ของชน ท่านเป็นฝ่าย
ค้านก็ยอมมีโอกาส ในการที่จะรับ
แสกช้อซึ่งใจกว้างๆ รวมทั้งการวิ
พากษ์วิจารณ์การกระทำของรัฐบาลได้
และเช่นเดียวกับรัฐบาลที่ซื่อสัตย์ มีโอกาส
ซึ่งแรงกล้าแก่ทุกคน กอปรกันกระทำข้อ
เท็จจริงต่างๆ เพราะฉะนั้นในการต่อสู้
กันนี้ในลักษณะเช่นนี้ ซึ่งเป็นการต่อสู้
กันตามวิถีทางรัฐธรรมนูญ เพราะ
ผลการต่อสู้ ไม่มีความจำเป็นเสียหลาย
แก่ชาติบ้านเมือง รัฐบาลจึงมีความ
พอใจข้อประการหนึ่ง

ท่านผู้อ่านคงจะเห็นชัดแจ้งแล้ว
ว่า นายกรัฐมนตรีอภิธรรม นาวา
สวัสดิ์คนนี้มีคุณภาพเพียงใดและ
มีหัวใจอย่างไรบ้างเพียงใด ถ้าเรานำมา
เปรียบเทียบกับยุค "พยุหคตอกลา"
แล้วสักคนใดเวลาจะรุกราน ท้ายเสถียร
โอบนเทียว ซึ่งในแง่ที่เกี่ยวกับพรรค
การเมืองด้วยแล้ว ก็ยังเปรียบเทียบกับ
ไม่ได้ จึงอยู่ที่รัฐบาลนายถวิลทอง
เป็นสมาชิกในพรรคสหชีพ และพรรค
แนวรัฐธรรมนูญแห่งประเทศไทย แต่
พรรคการเมืองอื่นๆ ชาติ "อุดม
เสถียร" จึงสามารถเงินกันเห็นว่า
แล้วอย่างพรรคเสรีชนก็กล่าวถึงว่ามี
กมลพิเฝ้า ครีความที่เข็วจะเข้าไปใหญ่
ไม่ สักกัแทนราษฎรไม่มี "สักถวิล"
อย่างถวิลคตอกลาเหมือนยุค "พยุห
คตอกลา" เลย การแผ่นดินการชนะ
ของการเยือกปรายทวิวิ จึงเป็นการ
แก้ตัวชนะที่ชาวสอกลาปราศจากพวก
ดีพวกอุกฉกริณี คำนิพนธ์อันสลับปรก
อยู่ในเงาหลังโคมสภายเป็นต้นจาก.
นายกรัฐมนตรีถวิลทองได้ชี้แจงว่า
ในการที่รัฐบาลได้ทำให้มีการถ่ายเท
เสียงทางวิทยุกระจายเสียงเช่นนี้ มีใ
มีเป้าหมายเป็นอย่างอื่นอะไรเลย เหตุนี้
ของรัฐบาลมีว่า การกระทำเช่นนี้เป็น
ก้าวหนึ่ง ที่รัฐบาลได้ก้าวออกไปในระ
มยประชาธิปไตย นอกจากนั้นยังเป็น
การทำให้ราษฎรได้ทราบถึงข้อเท็จจริง
โดยแจ่มแจ้ง ก็ว่าไปฟังจากทางอื่น ๆ
ซึ่งจะได้ทราบความความจริงเรื่องวิ
ก็มีความ

เกี่ยวกับ "สักถวิล" หรือสิ่งต่างๆ ในสภา
นั้น นายกรัฐมนตรีจะตอบกล่าวไว้ รัฐบาลนี้
ความพอใจเป็นอย่างไรก็ได้มีการเปิดปราศรัย
ซึ่งถือตามระเบียบที่วางไว้ ครองที่เช่นนี้หากทำได้
ให้โอกาสแก่รัฐบาล ก่อให้เกิดประโยชน์
จะได้มีโอกาสที่จะแสดงความคิดเห็น ใน
ครั้งรัฐบาลนี้ เราไม่มีโอกาสที่จะเปิดปราศรัย
ได้ ตามข้อเท็จจริงที่เป็นอยู่นี้ ก็ยอมรับกัน
แล้วว่า รัฐบาลนี้มีซึ่งเข้ามาอยู่ในสภา ในกร
ที่รัฐบาลจะขอให้มีการเปิดปราศรัย ประจวบกับ
ผลกันเข้าไปเป็นวาระออกกฎหมาย "อู่ใน
กลุขของราษฎรแล้ว ความจริงในรัฐบาลก็ออก
ให้มีการเปิดปราศรัยซึ่งเป็นที่พอใจและเกิด
อภิลปรานขึ้นจากฝ่ายอื่น ซึ่งเป็นการพอใจจริง
ขึ้น นายกรัฐมนตรีว่า "ข้าพเจ้าขอ ขยาย
ทางสู่สัดคนละเรื่องไม่เป็นที่รัฐบาลเลขาวิชา

เอานเปรียบ หรือใช้ศัพท์ที่ปะปนภาษาไทยเรื่อง
นี้ เพราะคำอภิปรายของถวิลทองก็ค่อนข้างแปลก
แต่ปะปนภาษาไทยไปอยู่แล้ว

การกรมการของราษฎรนั้นตัว
กันทอง ยี่ความเสกษาให้เกิดขึ้นแก่
-สภาผู้แทนราษฎร ในการเยือกปราย
ทวิวิควรวานเป็นอันมาก ทั้งนี้จึงไม่
มีใครพบการคุมขมของถวิลทองกล่าว
ขึ้นถวิลทองว่า แต่ถวิลทองเป็นความ
สนุกสนานเป็นอย่างยิ่ง สมาชิกต่าง
อภิปรายซักไซ้ถวิลทองก็เปรียบเวียน
กันไปเป็นฉาก ๆ เหมือนฉากหนังใหญ่ที่
"คตอ" ก็หน้าสู่สภาชนกคตอซึ่ง
ให้ซาฟงครั้นนี้ การเยือกปรายได้
เริ่มตั้งแต่ที่ ๑๕ พฤษภาคม นาน
ทั้งตั้งวันที่ ๒๖ เดือนกันยายนนี้เมื่อ
ลาที่ยาวนานถึง ๕ วันถึง ๗ วันเต็ม ๆ
จึงมีข้ออันเสียดสีเสียใจไปมาก ๆ กับ
นายอินท สิงหนคร ส.ส. เชียงใหม่
ซึ่งจะกระปรกปรกประยี้กแก่ชนเสนา
ให้มีการลงมติ ทวิวิซึ่งขึ้นชื่อเป็นราย
ทวิ ที่ประชุมถวิลทองไม่เกิดเห็นด้วยใน
ทันที โดยมิปัญหาเห็นว่าของถวิล
วางใจรัฐบาลเป็นรายทวิหรือทั้งคณะ
เรื่องนี้มีการถกเถียงกัน เช่น
ถวิลทองกล่าวว่า นายกรัฐมนตรี
ของ ถวิลทองนั้นเขาเล่นเท็จของเขา
กล่าวว่า "รัฐบาลนี้ทวิวิ เมื่อเรา
ปรายกันมาอย่างชาวสอกลา ทั้งของฝ่าย
นั้นแล้ว ก็ควรมีการลงมติซึ่งไว้วางใจรัฐ
บาล แต่ควรจะเป็นการไว้วางใจทั้งคณะ
เพราะเหตุว่า เราได้ถือปรัยกันในเรื่อง
ของทุกการราชการ"

ทันทีที่ตนเอง นายถวิล อธิยังศักดิ์
ถวิลทองว่า "ขอลงมติไว้วางใจทั้ง
คณะ"

อย่างไรก็ตามในที่นี้ผู้ตั้งรัฐบาล
ว่า มีผู้ไว้วางใจรัฐบาล ๔๒ คนแทนไม่
ไว้วางใจ ๕ คน แทน ผู้ตั้งไม่ออก
เสียง ๑๒ คน และรัฐบาลถวิล อภิธรรม
นาวาสวัสดิ์จึงได้รับความไว้วางใจจาก

ไท-ลี้ปอด

สภาผู้แทนราษฎร ให้ยี่ทวารวชช
แผนกันต่อไป

แต่ตั้งเมื่ว่ารัฐบาล จะเป็นผู้
ชนะอย่างเด็ดขาดแล้วจึงเป็นข้อ
กรวยถวิล อภิธรรม ออก ไปตามวิถี
ทางรัฐธรรมนูญจนถึงที่ หังทวิวิ
ด้วยว่า "ข้าพเจ้าจึงจะลาออก
แล้ว แต่ท่านคง ออด้วยข้ออื่น
และเปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าซักพอก
ให้ข้าพเจ้าทักอย่างจริงจังประชิด
คิดพนัก อันก็กลองรบกันอยู่
นี้ จะให้ข้าพเจ้าลาออกก่อนหรือท่าน
บรรเลงเพลงโอดครวญ เสียก่อน
แล้ว ข้าพเจ้าก็จะทราบลาท่านไป."

เรื่องของการเยือกปรายทวิวิมีอัน
ถึงกันของรัฐธรรมนูญประการหนึ่ง

SYRUP METHIOVIT
วิ. ซี. ไซร์เมธิโอวิท
เพื่อให้อึดที่ส่องใส

ซี. ไซร์เมธิโอวิท

- บำรุงประสาทหัวใจ
- แก้อ่อนเพลีย เหมือนนาย
หมั่นหมอง จิตที่ขุ่นขี้ไม่มี
สติ ฯลฯ
- เปลี่ยนอารมณ์ขุ่นมัวให้สดชื่น
และส่องใส
- กระตุ้นเตือนหน้าที่ต่างๆ ของ
ร่างกายให้ปฏิบัติตามที่ตั้ง
รับประทานครั้งละ ๓ ครั้ง
ผลดีเยี่ยม

บริษัทซี. ไซร์
แท่นประตือเอมรินทร์

ทั้งหมื่นล้านศักดิ์ ที ซี. ไซร์เมธิโอวิท
ตั้ง ป.ณ. 662 พระนคร ผู้แทนจำหน่าย

กันต่อไปมุ่งหน้าสู่เมือง "เจ้าบ้านทอง"
อันเป็นเส้นทางเดียวกับ ที่จะไปยังเมือง
"มะพร้าว" และ "เมืองเก่า" ซึ่งพวก
คณะวินิสต์ มีแผนการจะไปยังความ
กบฏกองทัพของรัฐบาลอยู่ในขณะนั้น กอง
พลอินทิมหาของเวลายาตราเข้าสู เจ้าบ้าน
ทองเมื่อเวลา ๔.๐๐ น. อย่างสง่าผ่าเผย
ท่ามกลางการให้ร้อง และสวดจากกรม
ภูษี วัชรสันติพิทยหลาย...

รถยนต์ทางรถไฟวิ่งคังสั้ง ไทไป
รถควมรถอยู่ ภายในเขตโครเวเรียน
เขตขาดแห่งหนึ่ง และทราบว่าเป็น
คังสั้งพักอยู่กันอย่างไม่มีกำหนดกันว่า
จะสถาปนาสหภาพระบอบเจ้าอินทวิ
ษยาคือแล้วกันแหละ.... พวกพวกทหาร
และข้าพเจ้ามาตั้งทัพรายภูมิจนถึงถ
ถึงถอนพรมนอถวาระหนึ่งพักก็เตรียม
เสียงของอาหารมาเลี้ยงคุณละกันวันชัย
สู้ตามคำขอร้องของ "เจ้าอินทวิ"
หลังจากใดเลาตรเจ้าคิว วีเรียร้อย
แล้วข้าพเจ้าและเพื่อน ๆ ก็พากันไปรับ

ประทานอาหารขีประเว้านใหม่บ้าน ซึ่ง
จักตั้งไว้เป็นที่เลี้ยงดู บรรดาแขกหรือ
ที่ผ่านไปมาในจังหวัดนี้ โดยได้รับการ
แต่ทั้งจีนโคกเหล็กผู้ยิ่งใหญ่ คอมมิ
นิสต์ ให้มีอำนาจวิธิการงาค้านนี้ไ
อย่างเต็มที่.. อาหารที่เลี้ยงดูก็ไม่ได้ก
ที่ผ่านมาแล้วคือแกงจืด และขอม
ซามซ่า พอเห็นอาหารแล้วพวกเรา
ก็ถึงเห็นหน้ากันอย่างเบือหน้าย ข้าพ
เจ้าฉันใจระประทาคังคังสั้งคำ พอไม่
ให้เสียมารยาท และก็เลี้ยงออกไปทา
กิตต่อความวันออกกรทั้งนี้.

เจ้าบ้านทองเป็นเมืองเล็กๆ ก็ทั้ง
แต่ถึงกันการมาก รถมองไปทางไท
นก็เห็นแก่กงตาลและถูกข้าพเจ้าข่มขู่บ้าน
และวิ่งคนพบนานไปก็ด้วยคนสะก
ข้างและตั้งมะขาม อาชีพของชาวเมือง
หลักคือทำน้ำตาลละไว้ ในตอนสวาระ
เห็นพวกมันค้าขายน้ำตาล, มะขาม
เขี่ยเกินมากันเป็นกวดเพื่อนำไปส่ง
"ข่อยพอง" คือว่านชายส่ง..ภูมิประเทศ

ไท-สปีตาเย

ของทางนี้ยังเขาและแห่งหนึ่ง จนมี
แม่น้ำกโมมีระคม ต้องอาศัยขุขระไว้
ซึ่งน้ำฝนของเขาไว้สำหรับกินและใช้คัง
ระเห็นได้ว่าน้ำที่เขาสั่งไว้ให้พวกเรา
กมนมีสีคังและขุ่นข้น เหมือนคูก
ไว้ควยสี เนื่องจากว่าพื้นที่นั้นเป็นดินสี
แดงปนทราย.

ข้าพเจ้ากินตระเวนไม่ถึงครึ่งตัว
โมงก็ทั่ว เพราะมีสถานที่อยู่ก็วิ
เขตตากเท่านั้น นอกจากนั้นก็ขึ้น
บ้านและเขา...คังนั้นข้าพเจ้าจึงถ้อยพิท
ทิงใจว่าระพองพอกัน เราแระไว้คัง
ทนอ...เพราะยังไม่ทราบว่าพวกเรา
ออกเดินทางกันเมื่อใด...

ในที่สุดสองวันก็ผ่านไปอย่างเฉียด
ฆ่าป่าเข้อ...วันที่เห็นวันก็ด้วยสาม ทล
รากอาหารเข้าผ่านไปแล้ว ข้าพเจ้าก็
เพื่อน ๆ จึงนอนอุกกันอยู่กันโรงเวียน

ซึ่งขณะนั้นยกตำนาน...เราหลับกันไ้บ้าน
เท่าไรไม่รู้สึกความยากใจกันเอากัน
เมื่อใดขึ้นเสียงระระคังคัง ไครมความ
และเสียงขุ่นที่ระคังระคังคังของเจ้า
ประคุดเหล่านั้น "นั่น ๆ เวอิน-ๆ!"
หูข้าพเจ้าได้ยินเสียงนี้ ตะโกนบอกกัน
อยู่อย่างตระหนกตกใจ วิคคังแล้ว
ถูกอินทวิท พรอหมยใส่คังหมยาโดย
ออกไปทางคันทตังโรงเรียนทันทีข้าพ
เจ้ากระโดดลงใส่คังถ้อย ในหลุมสี
เหลี่ยมแห่งหนึ่ง พลางตุ๊กพึงเสียงระ
ทิมของเครื่องขุ่นกันทอซึ่งฟ้า อย่างท
ใจ มันทำให้ข้าพเจ้ากัคนขุ่นนแทบระ
ปล่อยถักออกมาเสียได้ไ้ ในความ
ซัดลาค และพลอยเป็นกระต่ายคันท
ไปคืบ และเพราะกลัวว่าเครื่องขุ่นค
นั้นมันคงมีอันตรายมันไปเฉื่อย ๆ มิใช่เฉ
เครื่องขุ่นระ ทวีของข้าพเจ้าก็โตนเฉย

SHEAFFER'S
Skrip
WRITING FLUID

หมึกสีก เชฟเฟออร์ สคิป ดีที่สุด สำหรับปากกาทุกชนิด!

มีจำหน่ายทั้งชนิดไม่ลอก
จาง และชนิดล้างออกได้

ไข

- ◀ จับตัว
- ◀ ทำให้ปากกตัน
- ◀ กัดปากให้กร่อน

หมึกไหลทันที แท้จริง
ไหลลื่นสม่ำเสมอ!

บริษัท บอว์เนีย
ถนนสีลม - กรุงเทพฯ

ผู้แทนจำหน่ายแต่ผู้เดียว และแผนกบริการ เชฟเฟออร์

SHEAFFER'S

NESTLÉ

สิ่งสำคัญที่สุดสำหรับคุณ
คือสุขภาพของบุตรที่รัก...

นายแพทย์ทุกคนได้ให้ข้อเท็จจริงแล้วว่า ทารกอ่อนจะขาดอาหารประเภทไขมัน และโปรตีน ความส่วนสัดที่ถูกต้อง รวมทั้งวิตามิน และแร่เหล็กเสริมไว้ดี ฉะนั้นบรรดานายแพทย์จำนวนมาก จึงแนะนำให้ใช้แล็คโตเจนบำรุงเลี้ยงทารก แล็คโตเจนมีคุณค่าสูงกว่านมธรรมดา แล็คโตเจนเป็นนมบริสุทธิ์ที่ได้รับการปรุงตามหลักวิทยาศาสตร์ โดยมีส่วนผสมของอาหารที่จำเป็นเพื่อสุขภาพบุตรของท่าน แล็คโตเจนผสมง่าย เพียงแต่ปฏิบัติตามคำแนะนำง่าย ๆ ที่ติดมากับกระป๋องเท่านั้น

WIN! ลงมือปกป้อง
 บำรุงสุขภาพของลูก
 กรุณาส่งหนังสือคู่มือสารคดีนี้เข้าทางเรา 5
 ชื่อ _____
 ที่อยู่ _____
 ส่งถึง _____
 บริษัท นิสสัน จำกัด ตู้ ปณ. 326 พหลโยธิน

LACTOGEN

แล็คโตเจน... พักขังสุขภาพบุตรของคุณ!

วงรีชกแต่ แล็คโตเจนกระป๋องสีน้ำเงินตัวทอง

บทกวีขี้ขี้ขี้

ระทมที่เคียว จี๋เออมาแลกรักโอบกอดถึงไปบน
 หีบปลีละไถกวนหัวมันเคียว ไปบนพวงมโหรีและ
 ฉะนำหรือกัถยเอเลียดี้เอ๋ย เหมือนว่าข้าพเจ้ายัง
 ก้นขลุ่ยท เพราะเดิมาคงยังไม่เคยยอมขลุ่ย
 โหมที่สลับปรุ่งกันขึ้น...

นอกจากนี้พราน ยังมีนิสัยอื่นด้วย คือ
 มักจะเอ็งกับคนหมิ่นถือเออ อยู่บ่อย ๆ ข้าไม่
 ได้ พานจะระตือมันขึ้นมาเพราะเรากลืน
 เอ็งอย่าทะเลาะ เอ็งมันชอบจะขอร้อง
 บางทีก็
 เอาไปใช้เอ็งออกมูเกอพอพวกโคโลวกัน กลับไป
 เมืองนี้ไปอี้ออร์ มีพวกพวกที่หาหลายจำไป...
 ครั้นสุดก็เอาหมู่มึงหมอนของเอ็ง ข้าง ๆ ข้าให้
 เอ็งหมิ่นได้ใจดี โสร่งมันไปปีละมา เอ็งไปคือ
 เอาหมิ่นกษาให้มันเอ็งพรอพวกคั้น ไปเมือง
 นี้คือเออชพท ข้าให้เอ็งคือเออหมิ่นทอนหมิ่น
 ท้องนี้ ไปเอ็งอยู่บนสกลารค ดิมเมะจะหาเว
 นเอ็งขี้ขี้ไปเออคือข้า ๆ ขลุ่ยของพวกเรา
 มันขึ้นในเอ็งเอ็งโหวงระทมที่ กั้นข้าพการ
 กั้นให้เอ็งคั้นท่างขี้ขี้ มีเอ็งคั้นอยู่ตลอดทั้ง
 วันให้ทีเอ็ง ซึ่งเอ็งเอ็งคั้นเอ็งประจี้เอ็ง
 เอ็งเอาให้พวกเราก็คือเอ็งคือเอ็งไปโถม ๆ กั้น
 ตลอดทั้งคั้นเอ็งคั้นทั้งคั้นขี้ขี้ ๆ เอ็งมี
 กลมเทพ กั้นแล้วจากคองขลุ่ยไปคู้คั้น คั้น
 หมิ่นข้าพการก็เอะจนไปเอ็ง คานหมิ่นมันที่
 ทำการ หมิ่นก็เอะคานคั้นคั้นขี้ขี้ น้ ๆ และ
 ปริมาณหรือคั้นเอ็งคั้นหมิ่นขี้ ขลุ่ยขลุ่ยไม่
 คั้นหมิ่นคองกั้นหมิ่นเอ็ง...

ในที่สุดความแค้นเคืองก็ขยับ

คืบช้าพาทึกทิวาซึ่งทาง ที่ระทม
 ใหญ่ไปจากคนก้นกันเสียโดยเร็วถึง
 แม้ว่า เสร็จงานนี้ทวยข้อย่างก็ขม
 เพราะเวลาใกล้ขลุ่ยมากทวงมโหรี
 สักพาทันแล้ว พวกข้าพเจ้าก็ขยับ
 ไม่เห็นว่าจะว่าเอ็งก็คั้นกั้นเสวยความ
 รักไม่กล้า จึงได้แตกสลายคณความ
 แค้นเอ็งนี้ไว้ในใจตลอดมา...

ในวันนั้นเป็นวันของข้าพเจ้าที่ระ
 ทมนำเสวยอาหารและนำไปส่งแฉ
 ทน้า พลันแผนการเดิมนั้นก็ข้าพเจ้า
 ก็มาหลายวันแล้ว ก็คั้นคั้นมาทันที
 ข้าพเจ้าก็ขยับยกขาพ้อมือขยับ ดังกร
 ทมขยับ ๆ และหมิ่นขยับเอ็งก็คั้นคั้น
 กันถึง ๑๗ วัน พลททเหมือน ๆ ๒๓ คน
 ก็มากมา ให้ข้าพเจ้านำรถไปขยับกร
 ฉางหารที่โรงครัว ซึ่งตั้งอยู่ใกล้ ๆ ขลุ่ย
 กลมขยับการ ข้าพเจ้าก็ไปจนเอ็ง
 ขยับค้ายหมิ่นข้อย่างขลุ่ยเอ็งกัน คั้นแล้ว
 กั้นบนหลังโรงครัว ข้าพเจ้าจึงออก
 อยาให้ทำขลุ่ย ๒๒ คนนั้น ลงค้อยอยู่
 ที่โรงครัว โดยขลุ่ยว่านำรถไปขลุ่ย

บางลักษณะ ค้ายรถเอ็งของข้าพเจ้า
 ทำให้พวกมันเอ็งอย่างสทท... โดยมี
 โครซ้อข้าพเจ้าทวยเจ้าคน ๆ ขลุ่ยแผ่น
 ทานออกไปอย่างกรวี พอนั้น
 ว่าก็ค้ายของพวกมันแล้ว ข้าพเจ้าจึง
 หยุแฉขลุ่ยข้างทางแล้วก็การค้อย
 แฉงซ้าอีกคนไม่เอ็งคั้น นำไปค้
 ไร่ที่ทวาย เพื่อทดลองค้ายให้พวกมัน
 สดขี้ เพราะว่ารถที่ค้อยแฉงแฉง
 ว่าเป็นรถที่ใช้ในราชการกวน... ข้าพ
 เจ้าและหมิ่นข้อยากให้หลบหนี พัน
 ค้านมาแฉงถึง ๓ แห่ง โดยโกหกว่า
 จะไปรับเสวยที่เมือง "มันถึง" เถ
 ฉนั้นพวกทหารรักษาค้านก็เชื่อ อย่าง
 สทท ▲

(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

๐ จุดหมายการเมือง

ต่อจากหน้า ๑๒

เอง ก็มีความใกล้ชิดก็เอ็งเป็นอัน
 หนึ่งนั้นก็ค้อยกันก็พวกราคาเมืองกร
 ท้องนั้นชื่อข้า "พรรคสหภูมิ" ความ
 ใกล้ชิดสนิทสนมกัน ะเป็นเหตุให้
 เกิดความเลียดเอ็ง, เกิดความไม่เที่ยง
 ธรรมขึ้นได้ ตามความวิเศษของก
 สักเอ็งคานคั้น ๆ ไป จึงอยู่... ที่ท่าน
 มีที่เอ็งเป็นสมาชิกพรรคสหภูมิ แต่ทว่า
 บรรดาพวกพ้อง ก็ว้ายล้นมอยู่รอบตัว
 ท่านนั้น ล้วนแล้วแต่สมาชิกพรรคส
 ภูมิทั้งสิ้น ที่เราคู้คานก้นไม่พยายาม
 หลกเลยกว่า ไม่เป็นความจริงอย่างเน
 นอน.

พรรคสหภูมิจึงมีความเกี่ยวข้องกับบุคคล
 ราวาคูศ ๑๑ วันนั้นอยู่อย่างนั้นหนาเพียงใจคือ
 เบนที่ทราบกันดี... และเอ็งว่านั้นเอ็งหัว
 ถึง ๑๑.๑๑ เปอร์เซ็นต์ที่จะไปเป็นรัฐบาลชุดต่อไป
 ในขณะนั้น ท่านเป็นรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี
 อยู่น่าเอะ... ท่านควรต้องรับหาใจอย่าง
 อย่างหนึ่งที่จะให้ไปประชาชนเห็น... ระหว่าง
 พรรคสหภูมิจึงท่านนั้นเอ็งก็อยู่คนละทาง
 ขณะนั้นประชาชนกำลังนำของอย่างหนึ่ง
 ว่า พรรคสหภูมิจึงมีสิทธิอยู่... ะเป็น
 พรรคแล้วมันคือไปเอ็งค้ายคั้น... ที่เราคู้
 คั้น... จึงอยู่... มีเอ็งคั้นกับเอ็งเอ็งรวมกันให้

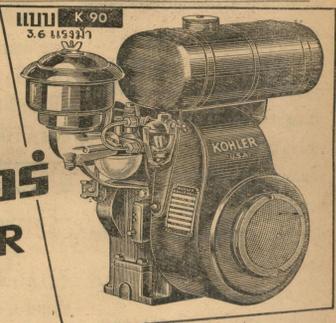
แต่ประการใด แต่เมื่อพูดถึงการเลือกตั้งก็ค้อย
 จะกล่าวถึงพรรคการเมืองไม่ได้ เพราะพรรค
 การเมืองก็การเลือกตั้งนั้น มีความสัมพันธ์กัน
 ประดุจขลุ่ย ขลุ่ยไปตลอดกาลว่า ท่านมีขลุ่ย
 หมิ่นที่เกี่ยวข้องอยู่กับการเลือกตั้งใดตรงๆนั้น
 จึงไม่มีความหวังที่จะประชาชนเลื่อมใสอยู่เป็น
 ความจริงขึ้นมาได้ เมืองไทยที่ก้องระเรงคือ
 "โศกนาฏกรรม" ปลอดภัย.

ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 ราชการไทยก็คือ... สำหรับที่ท่านนั้นมี
 สิ่งหนึ่งที่คนชนชั้นคือพิมพ์พอๆ ะนกร
 ทั่งมีเรียกกันว่า "ขลุ่ยใจหนึ่งคือ
 พิมพ์" นั้นว่าท่านนั้นคั้นคั้นคั้นคั้น
 ไม่เอ็ง ะระหว่างท่านกับคนชนชั้นคือ
 พิมพ์นั้น ะพอนั้นไว้ว่ามีความกลม
 เกือบจนเป็นเอ็งอีก เอะพอนั้นท
 โหมพอนั้นว่าข้าพเจ้าคน... ค้อยเอ็งค
 รัฐมนตรีแล้ว... ค้ายานก... ก็ไม่ค
 ให้สันคั้นคั้นคั้นค้อยพิมพ์ไปเลยค้อย
 ความแตกต่างระหว่างขลุ่ยคั้น เป็นยุค
 ค้อยอย่างหนึ่งที่จะประณามให้เกิดความ

เสียดใจเอ็งอย่าง กั้นน, จึงพระ
 มัตถะจึง ให้บุคคลอีกคนค้อยอยู่ไป
 ความเข้าใจซึ่งกันและกัน ก็ยังมีอีก
 หนึ่งค้อยไป ไม่ว่าในอายุรัฐบาลขลุ่ย
 กรว หรือในอายุของรัฐบาลขลุ่ยใด ๆ
 สมัยหน้า ที่ค้ายเป็นรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงการภายในขลุ่ยค้อย.

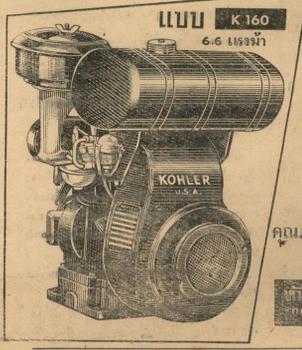
ในที่สุด ของที่จะจดหมายฉบับนี้
 เราขอเน้นว่าท่านพึงระมัดระวังให้ประค
 ศาสตร์การเลือกตั้ง ที่ไม่เอ็งมอยู่ขลุ่ย
 ขลุ่ยขลุ่ยเอ็งนาค ไปพรรคอีกเสมอว่า
 อยหมิ่นก้า... ค้ายานก... เข้าไป
 ที่กระทรวงมหาดไทยนั้น ของปรากฏอยู่
 ท่านจะเป็นผู้ชำระล้างหมิ่นออกไป หรือ
 ท่านจะเป็นผู้... ชำคั้นกับค้อยไปอีกน
 แก่ไม่หาย. ▲

"ประชาชน"

โตเลเกอร์ KOHLER

เครื่องชนิดที่ดีที่สุดสำหรับ....

- เครื่องปั่นน้ำ
- เครื่องซักผ้า
- ต่อพ่วงยาว
- ชุดมอเตอร์เร็ว
- ชุดระมัด

คุณภาพเยี่ยมเยี่ยม คั้นหมิ่นเอ็งนาค

สนใจโปรดติดต่อ

สำนักงานตัวแทนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
 บริษัท... โทร. ๒๒๒-๖๖-๖๖๖

□ เจ้าเลือดี

ต่อจากหน้า ๑๓

“ฉันจะพ่นภาวนาให้เธอประสบ
ความสำเร็จตลอดกาลเธอควรตั้งใจไว้ ฉัน
ว่ามันจะไกลแต่สักที เหมือนเมฆ...
เหมือนก้อน...เหมือนพ้าที่กลม...”

“ความลึกลับ อยู่ที่ความพยาย
ยาม” เราพูดเหมือนกระซิบ “ฉันจำ
คำคมของผู้ยิ่งใหญ่คนหนึ่งไว้... เขาว่า
ไว้ดังนี้— ถ้าหากเราไม่ใช้แต่ทำไม
อะไรที่ทาส ถ้าหากเราไม่ใช้อำนาจ
ทำไมอะไรที่โหดร้าย”

“เป็นคำคม ที่ดีเยี่ยมแท้เลยซึ่
ถ้าหากผู้ยึดมั่นมัน จะไม่ซิงขึ้นเพื่อขอ
กระสุนขึ้นคายเป็นเสียอีกก่อน...”

“แน่นอน... จะไม่มีวันตายสำหรับ
ฉัน หน่ากว่า, จะโหดร้ายแดงจางอัน
ใจ”

หญิงสาวปลงมือไว้ในกราะ
กุมขมวดเขา ชีวิตเธอระทมระอาอีกโด่ง
ดังเปลวร้อนล้าวกมีที่ถอน น้าทากก็
เพิ่มอิหร่งซึมขึ้นไปทั่ว ซอคมดางสัง
เสียงแล้ว ความอาลัยกับทวภพหันมา
ยั้งยืนอยู่กับความหวังโช ที่ชลน
ปรารถนาจะออกอกัยเขาแน่ ไม่มกค้น
แต่เพียงถึงใจซึ่งปรารถนาพิชย์.

ส.ค.ท. เชียร์ ทองปลิว คุยที่
ปลายผลของหญิงสาวเป็นครึ่งสุดท้าย
กระซิบเสียงต่ำไว้รกกาง ทั้งข้างของ
เขาควรวามทุกครั้งที่เธอเห็นทาง เพื่อ
เสด็จชีวิตในระบอบโลกแต่ไกล ไม่
ใช่เพื่อจะไป ในทางทางอันไม่สิ้นไว้อย่าง
บรรโภทบรรจง เขากล่าวคำอำลาแก่
แม่มีรัก อีกครั้งหนึ่งแล้วกลับประตู
ออกไป.

▶ เบื้องนอกถูกสำรวจที่ศักดิ์สิทธิ์
เล่นกับปรอยคัวเขินระดองลงมาไม่ขาด
สาย โลกและโลกนี้แต่สังคมนะซิค
ซอซง เชียร์กว่าทั่วโลกไปพนันใจของ
ซอชคชอนมัน จึงทุกข์หนักก็ เถอ
ะเป็นชดเชยกันที่ เขาใช้ใจทั้งหน้า

เข้าไปในเพ็ชรทองของถนนพร้อมนักถูก
ว่า.

“อดมาใกล้ละหระ”

ชายผู้หนึ่ง ในเครื่องแบบ ส.ค.ท.
ก็ท้าวพระทองมา เสียงของเขา
เป็นกนแจ่มชัดชออดามมาว่า “เวีย
วัยบระเชียว”

“เวียวัยอย่างปราศจาก ซอสัง
สับ ซอไม, ที่ให้โอกาสค้นพดมัย
หล่อนเป็นครึ่งสุดท้าย เกี่ยวกับหน้า
ที่ซอของแกลเออ...”

เชียร์ ทองปลิว ย่นมือทั้งสอง
ออกไป ก็กำเกือบอ้อมท้องทั้งคู่ของ
เขาสลักชือกรวพ ฝั่งส.ค.ท.ทผลน
ถูกผู้แต่เสียงก้องกึก.

ก่อนระแวงนกาย ออกจากถนน
รีบวิ่งถวักว่า.
เชียร์ ทองปลิวหันหลังคุกเข่าเสียง

“อย่าลืมนกรม ถ้าแก่พบแจ่ม

จึงคือบอกหล่อนด้วยว่า ก็นถูกจบ
เพราะเรื่อกรเมือง ไม่ใช่เพราะ
ศกที่กนไปใจเอาเงินวันทอง ในคืน
ขี้อ่านใจกันนั้น! ▲

□ ดาวเทียม

ต่อจากหน้า ๑๘

การวิ่งทุกที่เหมือนว่า ในไม่ช้า
ข้างหน้ามัน หนึ่งๆ สาว ที่ซอช่ม
ซมคั่นชมสวากันจั้ง ๆ น้มทะเล
ถ้าไม่ทยอกลองก็ควาไวกัย เพ็นระมี
หวงหันตามแน่ ถ้าซนสู้สัสเพ้าซี
กาไว้เชียวติ ว่าเขินควพระศุครเขา

เพราะเหตุเหมือนว่าข้างหน้าหนักนไปเท่า
ไร ทั้งที่ฟ้าก็เขมมีแก่ของเท กัซอมี
ซอซมเขมซนไปอครระวาก ทำให้สปรก
ละระเอะระนโตเปีย.

และถ้ารัฐจึงดาวเทียมขึ้นไปได้ สำเร็จ
ก็ ไม่ใช่ขอรับ เระก็คงจะได้ยิน “เรเนซัน
ค์อระจระวคพพ ไปไกล พระ อัครเศอแล้ว
ละจระเออ” ... “นระสี่กนเพือซำระว่า ฝั่ง
มันขะอครระเพิน บรรทุทระระเือโลจาระ
นอบนบการระหน้าเืออระวาก”

“คระรัฐเืออระาเพเท ัฐนบครวีอนำไป
อยุคตาเพือ...”
“นี่การเืออริศพิท เเควีรชชืออวณมัน
โลจาระจันทร...” ▲

ไฮ-ซีปตาซ์

□ ผู้อำนวยการ

ต่อจากหน้า ๑๗

ศรี- ศรี- ทั้งคู่ยังเป็นอย่าง
ค่วบระจวาทวิเศษแวมกนกัน น้อยนั้ง
แล้วแต่ผู้ประสงค์จะรอโชคมา จั้ง
นระขัย อ้อมไมได้เรื่อง พรนัน ซอชก
น้ากตัว “ไฮ-ซีปตาซ์” ม้วนเส้นไปนาน

แล้ว— เรื่องของคุณซอชกแล้วครั้นถึง
แต่ขยับก่อนไล่ศควั ที่ซาหาต่อไป
นี่แน่ มัน ก็เกี่ยวกับชอานโรนนั้นคนไทย
ทางโน้น— เรื่องการเขียนเล่นหมอบอก
ให้เขาพิศพัดมันด้วยแล้วครั้น

“m.m.”

□ ชีวิตจากอังกฤษ

ต่อจากหน้า ๑๘

การเมืองถูกอากักกั้นๆ ที่ทำเรื่องถูก
ก้ำก้องเขียน. แก่การที่มกระถน
อยู่ในลอนดอนมันแปลกๆ ผู้ที่อยู่เฉยๆ
ก็โตเงินแล้ว. เธออาจาชวนเขาไปเที่ยว
สวีเดนหรือที่ไหนๆ ก็ได้. ความสำรา
งของ เซอร์ สตีเฟน คิง— ซอส ในกัน
ถวรแต่กึ่งทะเลคร ทั้งๆ ที่เขาเองนก็
ในทางเขียนกวีจารึกการเมือง กาง
ประเทกัน ออกระเป็นซอชคระนุสยัก
ทพอ. เพราะกา.อธรรมมากแล้ว การ
เขียนบทระนวนัน คนพวกนี้ไม่ถือ
ในวงการละว มีกระเขียนไม่ไร้สำ

เจ้งง่าย ๆ. สำหรับเวลาอัน นอกจาก
ครวคาบไรงละครวที่เล่นกันเป็นปกติแล้ว
การทำกฐนระบะเสียง ก็ตองการละว
ไปเล่นเอาที่คิดชอานะนอบ สำระอง.
แล้วจั้ง ะละครวทางวิทยุโทรทัศน์ออก
แล้ว ะนวนะเวลานจั้งกล่าวไว้ว่าเขิน
โอดาสทง ของนัคแห่งละครวก็เคย.
เพราะตลาภก็กระส่งชอชคชอนมันมาก.

ที่จั้งระกล่าวทางกัน คนถูคร
ยัง สำระบระยมันกักถวไรไว้ด้วยกัน
แต่ก็เมื่อนั้นครวมภาทวไรไป ไม่ไม้คิน
ใช้ระคกนเลียงถล ะนวนะระออก
ไปถูคร ักก็อจ่างกนมาจ้งก็เคย.

คึกคกนเขียนชื่อโรม. โดยมากผู้รับจ้าง
เค็กแยะนคณเขียนนกระเรียนผู้หญิง ก็
ค้ำวั้งรววไรโง่งลง ถึงเสียท้ายท
คามแคระกถกกัน. มาจั้งก็เคย
ทนจางานการก็ไม่มีไร เพราะโดย
มากก็เกิดใจเลวอาชแล้ว เพราะ
ระนั้นขางคน ก็เอาทวำระเขียนมาจ้งก็
ไป ขางคนแยะยังเล่นตัวเสียดิ พอ
เขาเือระจั้งไปโชนจุกก็เค็ก ก็ระ
ซอชตามไปว่าก้นำมีวิทยุโทรทัศน์ ใด
ก็โทม. ถ้ามีจั้งระไป. ก็เท่าก้นำมี
จ้างไปจ้งก็ทไร ทักัน ทขานนชอน แล้ว
คอบชอชคเค็กก็เขา ทนชอนกว่า พอ
แต่เขาจะรถกนมาจกการโรงคร

ภาพ.

“ต้องเผาไหม้ใน
ร่างนี้ให้พอรอดกลับมาต้องแหม

ฟิโล ป้อมแหด

ฟิลิปโปเมต เป็นยาแก้ปวดที่ปลอดภัย
โดยที่ไม่มีพิษ ไม่มีผลข้างเคียง ไม่มีอาการแพ้
ยา ไม่มีอันตราย ไม่มีพิษต่อเด็ก และสตรีมีครรภ์
และโรคไต หัวใจ และตับ

ฟิลิปโปเมต

บริษัท สตีฟเสวี่ จำกัด

876 ทรงหล่อสีผึ้ง ถนนพหลโยธิน กรุงเทพฯ

บุกวิชัยวิชัย

ขาวและดำ

ต่อจากหน้า ๓๓

“เสียใจ ท่านจะกินทำไมได้ เพราะสุขภาพนั้น ไม่ยอมให้คนผิดใจเข้ามาจนได้”

รัฐมนตรีว่าการคลังขานมา กล่าวด้วยน้ำเสียงแสดงความรู้สึกแทนใจว่า “นั่นคุณนายหมายความว่า เรื่องพรรคนี้ ก็สามารถเกิดขึ้น ในสหรัฐอเมริกาได้ก็เช่นเดียวกับ ๖ ประเทศทั่วโลก”

เมื่อรัฐมนตรีว่าการ คลังกล่าวจบลงแล้วก็ยื่นบัตร ให้คุณนายดูว่า ตนเองได้ยื่นถึงรัฐมนตรีว่าการคลัง ซึ่งเป็นมิตรประเทศของสหรัฐอเมริกาทีเดียว แต่ขยับแสดงความเป็นรัฐมนตรีว่าการคลัง ไม่มีความศักดิ์สิทธิ์อะไรเสียเลยคุณนาย กล่าวขยับอีกทราบว่า “ท่านจะเป็นไรอีกคน บัตรของท่านไม่ทำให้เกิดผลแตกต่างกับคนอื่น ๆ เลย ทางที่ดีขอให้ท่าน

ออกไปเสียจากรัฐไทยเร็ว”

เป็นอันว่า รัฐมนตรีว่าการคลังต้องออกไปเสียจากรัฐไทยนั้นโดยพลันทันที ถึงกับรบกวนคุณเอกมาว่า “นี่ก็แล้วแต่เลย” เขากล่าวว่า เขายืนยันไม่ได้ส่งข้อยู่แล้วแล้วว่า การแบ่งแยกผืนดิน มื้อนี้โดยไปอเมริกา “ไหนล่ะ” มีการแบ่งแยกผิวที่ติดเตลรัลค์เท่านั้น ส่วนที่อื่นๆไม่เลย เคียงนี้ ผมไม่สงสัยไปเรื่องนั้นแล้วจึง”

เรื่องของรัฐมนตรีว่าการคลังโดนไล่ออกไปเสียจากรัฐไทยกลายเป็นเรื่องฉกฉกรักริกรไม่แพ้คดีเตลรัลค์ เพราะคดีเตลรัลค์เป็นเรื่องภายในชั้น แต่เรื่องการ ขยับรัฐมนตรีว่าการคลังกลายเป็นเรื่องการเมืองระหว่างประเทศไปแล้ว ปรากฏต่อมาในภายหลังว่า รัฐมนตรีว่าการคลัง โดนลงจากตำแหน่งระหว่างที่กระทรวงการต่างประเทศ

เทศหรืออย่างแรงต่อไป ในเมืองเองก็โดนทางกลียุทธ์ประเทศขานมาแล้วในขณะเดียวกันประธานาธิบดีไอเซนฮาวร์ก็กำลังพูดวาท ในเรื่องความขงยากที่ลึกลับหรือลึกลับ กู้รัลค์ก็มากที่เหตุการณ์แบ่งแยกผิวก็ดูคลุมไป ยิ่งชาวต่างประเทศก็ขย ไทยเฉพาะอย่างยิ่ง เกิดขึ้นกับผู้แทนของ ต่างประเทศนั้น อาจจะทำให้สัมพันธ์ ไม่ควรที่จะถ่วงถ่วงว่าเวลาโดยไปไม่นาน ประธานาธิบดีก็สั่งให้เอาไทยไปยื่น รัฐมนตรีว่าการคลังของขานมาชั้นที่ พร้อมกันก็เชิญรัฐมนตรีคลังไปร่วมประชุมราชการที่วอชิงตันด้วย วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ มีนาคมนี้ขานมา รัฐมนตรีคลังก็ไม่มีที่ซึ่ง บนโต๊ะอาหารซึ่งมีรองประธานาธิบดีนั่งลงไปร่วมด้วย ปรากฏว่า ประธานาธิบดี แสดงความเสียใจในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น พร้อมบอกกล่าวว่า “เรื่องที่เกิดขึ้นก็เกิดในใจเราวันนี้ก็จะมีผู้พูดทั้งหมด เพียงแต่ว่า ที่ไหนและเมื่อไรเท่านั้น”

รัฐมนตรีว่าการคลังเห็น “น้ำส้ม” แล้วเกิดสติคิดใจขานมา “จริง” รัฐมนตรีว่าการคลังกล่าวอย่างระลึกลขึ้นมาได้ “ไม่มีน้ำส้มกินในเช้าวันนั้นที่ทานเย็นขาว”

คมย เรืองโรท.
๓๓. P. P. S. ๕๐๐

๐ ออกอากาศ

ต่อจากหน้า ๒๕
รู้สึกสมเพชคุณมาก จึงได้เขียนมาเพื่อจะได้มาคุณผู้เขียน นึกว่าจริงใหญ่ ได้ตั้งสงสัยเสียกับคุณ.

๑. คุณขอชมหรือขโมย ไม่เข้า เป็นคนๆ

เกี่ยวกับผู้ใช้นามปากกาออกฉนวนโทรทัศน์เรื่องนั้น.
๒. คุณมีความรู้สึกต่อ “สัมคมคำ” อย่างไร ลองวิจารณ์ให้ดูหน่อยซิ ๓. นึกขึ้นมาอย่างไรไม่ทราบ จึงได้เขียนแสดงออกโทรทัศน์.

๔. เห็นผลออกเอง ของคุณหรือยัง เกี่ยวกับว่าคนของเขาประอะไป พรึงควรวาดเองเข้าบ้าง ไม่ก็ความ.

๕. เรเชิทธิวิธีไม่ ถ้าไม่ใช้คระออกโทรทัศน์ก็ผิดเมื่อไหร่ ขอมาคุย นันระคอย “สัมคามี่” คุณอีก. เอาละ, ตามเพียงเกิดขึ้น ลองคอยให้มาฟังสักหน่อย. ถ้าไม่รับรองว่าจะส่งมาพบคุณเขียน โทรระถลยเห็นใจ ยังไม่แน่.

ผู้ถือโทรทัศน์คนหนึ่ง.

อันที่จริง ทุกคนอย่างคงไปกรรมมา ผมไม่จำเป็นจำทุกขมาของคุณ “ออกอากาศ” เลย เพราะมันเป็นเรื่องส่วนตัวกันเกินไป ข้างออกประระระทั้งคนเขาจะท่างานมีใจทุกขมาของคุณเป็นรายก็ เพื่อคอยเป็นเนื้อตัวหรือก็เกี่ยวกับนโยบายที่ผู้คนประระไป(แบบคุณว่าอีกเท่านั้น. แต่เสียคุณเป็นคนชอบความจริง และเนื้อหาสาระของคุณก็เขียนมาถี่ สังเกต ก็ แต่ สมควรจะให้คอยยกเข้าคาคุณอารมณ์คุณเองคงได้ขง ผมจึงก็คิดในใจทุกขมาของคุณคงดีพิมพ์พร้อมด้วยคำคอยนั้นชอบด้วยอุปนิสัยดีดังต่อไปนี้.

๑. สิ่ง ขวดสูง เป็นสี่ นั่นแหละคือคำของคุณเอง.

๒. ความรู้สึก ของผม หรือกรรมบอกอย่างไม่ชัดแถมว่า ผมรู้สึกสงภาคเท่านั้น ก็ขยเข้าขงคุณไปขงไปเลย นึกเปลี่ยนชื่อเรื่อง “สัมคมคำ” อยู่ไม่ไว้ว่า ควรจะเป็น “น้ำใจคุณพระ” หรือ “เรื่องนิจา พระเจดีย์” ละโพพรรณเข้าทำกว่า ก็ทานันแหละ คมย จากนั้นผมก็ถอนหัวเราะพระระระเพื่อชมกับความกล้าอย่างกล้าของคุณแล้ว.

๓. ไม่ก็กินยงจึงทั้งหมดละกรรม

เพื่อให้เห็นการทรงรับจากโรคหรือหลังการ:

ใช้รับประทานหลังอาหารทุกมื้อในกรณีที่มีอาการซึ่งจะช่วยให้ดีขึ้นทันทีขึ้น ชั่วคราวบางลักษณะอาการกล่าวคือโรทที่ไม่ได้รักษาที่เท้าในขณะถ่ายคลั่งได้ อาการไข้ ไข้ที่ไหลเวียนมีในระบบหัวใจและระบบไหลลือด เป็นอาการของโรคหัวใจที่ผิดปกติได้ผล

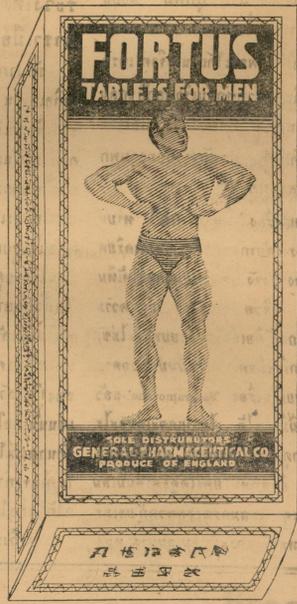
ในเด็กที่มีชีวิตเกิด สติด้วยประระคน (ขนาด 50-100 มก) และผู้ใหญ่ก็อาจ

THE HIMALAYA DRUG CO. (INDIA) ลิมิต
สำนักงานตัวแทนรายช้อทวิไล แอนดี

THE BOMBAY DISPENSARY
29 ถนนวิชัยวิชัย
กรุงเทพฯ โทร 21940

บำรุงร่างกายให้ งดงาม สมส่วน
 เสริมทรวดทรงให้มีเสน่ห์
 ช่วยให้พ้นจากโรคภัยต่างๆ ประการ
 สุขภาพสตรีทุกท่านรู้จัก
 และนิยมใช้

ถ้าท่านชายปรารถนาจะเป็นที่รัก
 ของคุณผู้หญิง
 มีสุขภาพสมบูรณ์ ร่างกายสง่า
 สมารถสมชาย
 คุณต้องใช้

ห้างหุ้นส่วนจำกัด

สไตเวสชัรบัญชี่

1455 ถนนเจริญกรุง บางรัก พระนคร โทร. 32824

อภิศาสตร์

๒๓ ตุลาคม.

ปี่มหาหาวาจักลิก.

พรเปียมหาวาเจ้า

ร. เสตจขจรวกลัย.

หาค-ปวง ประชาโย.

มหัทธรรมแก้ว

การอุยราจนร์แต่ลิ้น.

เช่นเลก ทาข, ช้วนท่า

สิทธราษฎรละอัวลิ้น-

เตมอภาคคัยพระโค.

จอมใจ ราชอุยเรียม.

ลวงแล้ว

สังจิต มินนา

ปกเกล้าคัยคุณ.

พิสุทธธรรม.

สิทธโช.

วิศุข เสมอขอ.

โอบเอื้ออภิบาล...

กิจา ฟูรพันธ์

ในนามคณะบรรณาธิการ โท สี่มีคำที่

อาณาจักรแห่งความกลัว.

๑. ฟันแดง...

รับแสงแสงเมฆเสกสรร

ประกาศขายเด็กเจ็ดจัน

โงกถันถันทวดลัวฟ้า

ขี้ตุ๊กข้างหลานขานบี่ ขี้ตุ๊กหน้าแดงจ้า

สสสัยในแสงนารา
บั้งว่าครานันตัก
ราคาข้อมเขาวเนาไป
บั้งว่าฟ้าแดงแดง
หนึ่งลิ้นกินใช้ไม่พอ
คนช้วนัวเนาเขาคูม
ขุ่มขุ ประชาสารพัน ข้วพัน
หนึ่งเล่าเล่าเผกผลภคชาติ
ในหนึ่งคันทองเรือง
หรือเขาเป็นเช่นฐาน
เดรัยมครวีวาทบาดใจ

จะพามาสูททุกข่าโยน
ปลาตุ๊กจันก้าได้
ท้องไทยไม่อคคท้อ
บั้งชีเรืองว้ายหลายขอ
ถึงก้อขุทธแข็งแข็งกัน,
เกาะกุมอำนาจดาคน
ขื่นขื่นมี กัดนเอ็ง.
บ้นจระจก้วยหมองเฟื่อง
ทักเขืองเขำกรงหมองไทย
สักรการบรรณุกใหญ่
ล้วนโรสุขชนิด มีตัง...

.... ฟันแดง.

ไรนสแรงนักษักหอง

ควนพันคต้อยผลของ

หว่างฟงคงไม้ใหญ่ขึ้น

ค้อยค่าน้ำค่างพ่วงพรม

ฟ้าแดงแสงหอยคัลลยคน

รับนอยค้อยพี่เล่นใหม่

ห้างเหย้าเราไปไกลแดน

พัวรัวมโถมพิวติวขึ้น
ควาคินตามพินาแทน.
หวังใจ ใหททุกข์ ขุนกัน
เหมือนแน่นันคนพิวคาวี

“ไปแก้ว”

ให้พิจารณาเข้าใน 'จอมใจ' วิจารณ์วิจารณ์ตามที่
อ้าง (หมายถึงกมลอุยสุภา ข้าราชการประจำมี
สิทธิสมัครเลือกตั้งได้โดยไม่มีข้อกล่าวหา
ก่อน) นั่นคือเขาเพราะความวิจารณ์เลือก
ตั้งจริงไม่ไปนั่งจากราชการเท่านั้น แต่สิ้น
การเลือกตั้ง จะให้พิจารณาการรับสมัครเลือกตั้ง
ไปตามกฎหมาย.

จากข้อความของเจ้าหน้าที่เลือกตั้งที่ออกมา
นั้นหมายความว่า ข้าราชการประจำที่มีสิทธิ
เลือกตั้งก่อน หรือถึงวันรับสมัครเลือกตั้งยังมี
สิทธิไปสมัครเลือกตั้ง ถ้าอ้างที่เรื่องเสนอข้อหา
ไปแสดงข้อหาเรื่องว่า มีสิทธิสมัครได้คั่นขอ
งานที่จะสมัคร โดยไม่ต้องถอนออกจากราชการ
ก่อน เรื่องจึงขอให้พิจารณา.

ตามเทศกฏการร้องเรียน ทางศาลให้
พิจารณารับเรื่องไว้ การยื่นคำร้องขอ
กรมมหาดไทยต่อ หรือสื่อพิมพ์นั้น แม้จะเป็น
ความจริง ถือว่าไม่เข้าเรื่องเลือกตั้งข้อ
ร้องฟ้องหรือคดีไม่ได้รับสมัคร เป็นที่
เห็นต้องให้ไว้ทั้งนี้ ผู้ร้องไม่มีสิทธิร้องต่อ
ศาล ศาลจึงไม่รับฟ้อง. ▲

“บัลลังก์”

สวนโดยเห็นแก่กันผู้หนึ่ง ทนชอบใจหนึ่ง
อาจเขาคั้นกรกฎกุมารผู้หนึ่งได้โดยยก
อันคว่ำมือเข็งคว่ำว่าทักเล่ายามยังเสียด
คยากัก เสรีแล้วแล้วสรวลพลัยคว่ำว่า
ว่า “คำหาไม่เข็งโรคน...แต่อย่างว่า
คำแม่หมกแล้วกันแม่เอาตามเลย” เจ้า
พนักักคว่ำว่า ยอင့်ให้หนุ่ม ทำสวนผู้
หนึ่ง เข็งวีรบุรุษที่สามารทักการยกยอ
ผู้ครองศึกกักรวมแม่ อภิศาสตร์
โดยอวยงคนค้าย จึงผลกเข้าข้อข้ง

ไปคามระเหย. ▲

‘นักสืบ’

ไม่เรียนการ

เห็นไฟแดงแล้วไม่หยุด

นายทองเค็ง ทวีชัย เป็นราษฎร

หมู่บ้านมดเคี้ยว อำเภอเมืองน่าน
เป็นนักศึกษาคำสำเราะมาแล้ว จากมหา
วิทยาลัยคุดกทุม ที่มหัทโคชยางขวาง
เริ่มเข้าเป็นนักศึกษามหาววิทยาลัย
เมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๘ เป็นเวลาถึง ๑๑ ปี
ยังเรียนไม่จบพศกีสวรร ก็ข้งออกมามี
เสียดก่อนเพราะมหาววิทยาลัย เห็นว่า
พอควรแล้วก็รับมีการปลกปล่อย ออก
มา ต่อโทษของเงินทองเค็ง โงก
กักฆ่าคนตาย เวลา ๑๑ ปี ในมหา
วิทยาลัยเข้าใจวามพหาววิทยาลัย คงไม่
สอนวิชาอาราที่ จึงไม่มีโอกาสให้รู้
ว่าเรื่องไฟแดงนั้นสำคัญอย่างไร เรื่อง
นั้นเรียดกันมา.

ในวันที่ ๕ ตุลาคมเมื่อสองจากที่ ออกจาก
มหาววิทยาลัยมาได้พอ ๔ เดือนเท่านั้นเอง เขา
คิดมาของเค็งมีเหตุโดยไปหาซื้อของ ทำ
บอชอดคนไประหว่งทางคั่นทางจาก บ้านคน
ประมาณ ๓ ก.ม. นายทองเค็งก็ไปบอกนายอวย
เขาคันหนึ่งระหว่งทางคั่นคตอขอตามว่าจะไป
ไหนข้งได้ทราบความว่าสารนอย นู้นั้นจะไปปราน
ไปรับนอยของเค็งคตอขอไปส่ง แต่สารนอย
ยอมไม่ได้ไป จะด้วยความอดทนหรือไปไหน
นายทองเค็งจึงมีปากปรอกอกรันหมั่นกับแล้วเรื่อง
แค้นความคตอขอไปส่ง และยังมีหมั่นกับ
ให้ขึ้นข้างไปไม่ได้คือ

บังคับกันก็ข้งไม่พอนาย
ทองเค็งก็ข้งข้งกับได้แก่แล้วคตอขอ
เสียดแล้วผู้ทางกันดีหรือ สว่าไม่
ยอมก็ข้งข้งกับคตอขอข่มกตอ กลวี่
แค้นก็มีอะไรใช้แค้น นอกไปเสียดจาก
นายทองเค็งข้งข้งกับมาเพื่อระให้พา ไปข้ง

จากโรงชก

คำหามาได้แก่อย่างแม่.

โดยสามชู้ตักกันทัวไป คำ
ว่า ‘แม่’ นั้นพาดลัญชีพักนิก เป็น
ผู้เลียงอุบชูคตอขอคนมา แต่เลิก
แต่ข้อย พอลกเค็งโงกก็เรียกแม่ให้
ถ้อยค่านัน ทงกรอกรันมากกว่าพอลัน
เป็นพลคักรวมมากเข้าสู้สักกัน.

แต่ที่ชื้ออวามโกลีอริคทอห้อยกัน ไม่ว่า
จะเป็นเพื่อผู้หวังค้อย คมราทั้งเค็งกับชู้
โงกก็มีชู้คตอขอเอาคำว่า ‘แม่’ เป็นคำขึ้น
ต้นหรือข้งขี้คตม คั่นแต่ข้งกันเค็งโงก
ค้อย พอลกเค็งขึ้นเพราะ ‘แม่’ นี้เป็นความ
รักที่เกาะอุบในระชู้คตอหรืออย่างรักไถอารจะ
พอลถึง รักกันมีโงกกรังข่มไปข้งข่มไปมี
สารจักค แต่ข้งเป็นไปที่รักที่ข้ง จึงคตอ
เรื่องเป็นพหิตข่มกันมาก บางรายคตอข่ม
เค็งมี แต่ไม่เห็นว่าได้คตอโงกอันใดคต
ที่ระหว่งบั้งคตอข่ม ‘แม่’ นี้มีสารจักคว่า
ปัญหาเรื่องโงกเค็งคตอขอคตอข้งอันดีไม่พ
ข้งเป็นเสียดลิ้นข้อย โงกกับคตมของนายอ
ข้งนอ.

และเช่นเมื่อคตมนี้ที่ ๑๐ เดือน
นอิกเหลือกันคน ทักส่วนคนหนึ่ง
ข้านนายอวการ มัญชา อภิศาสตร์นอว
ว่าการกรทวงขงชอหมพลป. เกิดความ
ไม่โทกคตอข่มหมออีกคนหนึ่ง ข้อยใน
ข้านเค็งยวณัน ปล่อยให้ ‘หมา’ ไปค้ำ
ส่วนเกิดการเสียดข้านข้ง. ก่อว่ากันไป
คตอว่ากันมากคนเสียดหมา เกิดก็มีพิศ
ข้งเสียดพูดว่า “พอเมื่อไรไม่เค็งก็
แล้วกัน มันเรื่องชงหมาโงว” ตนพูด

